

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การจัดการทรัพยากรป่าไม้)

ปริญญา

การจัดการทรัพยากรป่าไม้

การจัดการป่าไม้

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง

การพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย
แขวงไซบุรี ในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

Dependency on Forest Resource of People Residing Around Buffer Zone of Nam Pui
National Reserved Forest, Saiyaboury Province, Lao People's Democratic Republic

نامผู้วิจัย

นายพุทธพร รักชีวี

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รongศาสตราจารย์สันติ สุขสะอาด, วท.ค.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(รongศาสตราจารย์วุฒิพล หัวเมืองแก้ว, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(รongศาสตราจารย์วิพัทธ์ จินตนา, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รongศาสตราจารย์กัญญา ธีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่

เดือน

พ.ศ.

สิงสิงอิ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของ
ป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ แขวงไซยบุรี ในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

Dependency on Forest Resource of People Residing Around Buffer Zone of Nam Pui National
Reserved Forest, Saiyaboury Province, Lao People's Democratic Republic

โดย

นายพุทธพร รักชีวี

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการทรัพยากรป่าไม้)

พ.ศ. 2554

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พุทธพร รักชีวี 2554: การพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อยู่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย แขวงไชยบุรี ในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการทรัพยากรป่าไม้) สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรป่าไม้ ภาควิชาการจัดการป่าไม้ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์สันติ สุขสาอาด, วท.ค. 161 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพเศรษฐกิจและสังคมของราษฎรที่อยู่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย 2) การพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อยู่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย และ 3) ปัจจัยที่มีผลต่อการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อยู่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือราษฎรที่อยู่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจำนวน 226 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม นำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า ราษฎรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 41.04 ปี ส่วนใหญ่มีเผ่าพันธุ์เป็นลาวลุ่ม จบการศึกษาระดับชั้นประถม อาชีพหลักทำนา มีอาชีพรองร้อยละ 34.1 และมีสถานทางสังคม ร้อยละ 78.8 ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานเฉลี่ย 37.02 ปี มีที่ดินถือครองเฉลี่ย 13.53 ไร่ มีรายได้เฉลี่ย 73,996.46 บาทต่อปี รายจ่ายเฉลี่ย 44,505.31 บาทต่อปี ราษฎรร้อยละ 95.5 ได้รับข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ และมีความรู้ในด้านอนุรักษ์ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 97.9 ทรัพยากรป่าไม้ที่ราษฎรพึ่งพิง ได้แก่ ฟืน ไม้ในการก่อสร้าง ไม้ไผ่ พืชสมุนไพร ผลไม้ หน่อไม้ หวาย ดอกแขม เห็ด พืชผัก และแมลงกินได้ โดยมีมูลค่าเท่ากับ 6,307,248.89 บาทต่อปี

การทดสอบสมมติฐานพบว่าเพศ อายุ เผ่าพันธุ์ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก อาชีพรอง จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนแรงงานในครัวเรือน ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน ขนาดพื้นที่ที่ถือครอง รายได้ของครัวเรือน รายจ่ายของครัวเรือน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรแตกต่างกันมีการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้ในการวางแผนในการจัดการพื้นที่ป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยได้

Phouthaphone Lucksivy 2011: Dependency on Forest Resource of People Residing Around Buffer Zone of Nam Pui National Reserved Forest, Saiyaboury Province, Lao People's Democratic Republic. Master of Science (Forest Resource Management), Major Field: Forest Resource Management, Department of Forest Management. Thesis Advisor: Associate Professor Santi Suksard, Ph.D. 161 pages.

Objectives of the study were to determine socio-economic condition, dependency on forest resource and factors affecting the dependency on forest resource of people residing around buffer zone of Nam Pui National Reserved Forest. 226 respondents were used for the study. The designed questionnaire was employed as a tool for the data collection. The obtained data was analyzed by social statistical software package. The using statistical analysis methods were frequency, percent, minimum, maximum, mean, standard deviation, t-test and F-test, with the given significance level of 0.05

Results of the study revealed that the most respondents were male with their average age of 41.04 years. Ethnicity of the most was low land Lao. Primary school was the educational level of the most. Rice cultivation was their main occupation. About 34.1 percent having subsidiary occupation and 78.8 percent having social status, the resettled period was 37.02 years in average. The average size of land holding was 13.53 rais. The average annual household income and expenditure were 73,996.46 and 44,505.31 baht, respectively. About 95.5 percent received the information about conservation from government officers and 97.9 percent having the comprehension about conservation at the high level. Types of forest resources that the targeted groups depended on were firewood, timber, bamboo, herbs, wild fruits, bamboo shoot, rattan, mushroom vegetables and edible insects and with their total value of 6,307,248.89 baht per annum.

Based on the hypothesis represented that the deferent in gender, age ethnicity, educational level, main occupation, subsidizing occupation, number of household member, household labor, resettled period, size of land holding, household income, household expenditure, receiving the information about forest resource conservation, participation in forest resource conservation activities, and comprehension about forest resource conservation caused significantly deferent in people depending on forest resource in buffer zone of Nam Pui National Reserved Forest with the significance level of 0.05. Thus, the relevant government officers should employ the obtained information as guideline for formulating the appropriate management plan of this national reserved forest.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ ได้ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำและตรวจแก้ ตลอดถึงให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมอันเป็นประโยชน์จากรองศาสตราจารย์ ดร.สันติ สุขสอาด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.วุฒิพล หัวเมืองแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณอาจารย์คณะวนศาสตร์ โดยเฉพาะภาควิชาการจัดการป่าไม้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทุกท่าน ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ ในการศึกษาวิจัย ขอขอบคุณแผนกสถิติกรรมและป่าไม้ หน่วยงานคุ้มครองป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ราษฎรจากบ้านนาแว่น บ้านปากช่อง บ้านวังคำ บ้านนาอูม บ้านนาทอง บ้านนาเคยาง บ้านนาม่วง บ้านนาเปย และบ้านแคน ในแขวงไชยบุรี ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่อำนวยความสะดวกให้ความรู้ และช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมาจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่ครอบครัวของข้าพเจ้าที่คอยให้กำลังใจเสมอมา และองค์การสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา Thailand International Cooperation Agency (TICA) ที่สนับสนุนทุนการศึกษามาเป็นอย่างดีจนสำเร็จการศึกษา และขอมอบแด่แผนกสถิติกรรมและป่าไม้แขวงไชยบุรี ที่ได้ให้โอกาสข้าพเจ้าได้มาศึกษาเรียนรู้วิชาการต่างๆ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูตลาวประจำกรุงเทพมหานคร ราชอาณาจักรไทย ที่ให้การช่วยเหลือและให้คำปรึกษาในหลายด้านทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี

พุทธพร รักชีวี

เมษายน 2554

สารบัญ

หน้า

สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(2)
สารบัญภาพ	(10)
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	3
การตรวจเอกสาร	5
อุปกรณ์และวิธีการ	27
อุปกรณ์	27
วิธีการ	27
ผลและวิจารณ์	31
สรุปและข้อเสนอแนะ	137
สรุป	137
ข้อเสนอแนะ	140
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	141
ภาคผนวก	145
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	146
ภาคผนวก ข การทดสอบความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	158

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การกระจายของครัวเรือนตัวอย่าง จำแนกตามโซน	29
2	จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามข้อมูลทั่วไป	32
3	จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำแนกตามกลุ่มอายุและเพศในครัวเรือน	35
4	จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการตั้งถิ่นฐาน	35
5	จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการถือครองที่ดิน	37
6	จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามพื้นที่ทำกิน และความต้องการขยายพื้นที่ทำกิน	38
7	ตำแหน่งของพื้นที่ทำกินหรือที่อยู่อาศัย	39
8	รายได้และรายจ่ายของครัวเรือนต่อปี	41
9	การเปรียบเทียบรายได้และการได้รับประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ในแนวกันชนป่าสงวนแห่งชาติ	44
10	การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร แหล่งข้อมูลข่าวสาร และการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	46
11	ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	48
12	ระดับความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของราษฎร	49
13	จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการรับทราบกฎหรือข้อห้ามแนวกันชนของป่าสงวนแห่งชาติ	49
14	จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้บริเวณป่ากันชน	50
15	จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาพืชในบริเวณป่ากันชน	51
16	จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปการตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง	52
17	จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาไม้ไผ่	53
18	จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาพืชสมุนไพร	54
19	จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาผลไม้	55
20	จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาหน่อไม้	56
21	จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาเห็ด	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
22	จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาดอกแสม	58
23	จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาเห็ด	59
24	จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาพืชผัก	60
25	จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาแมลงกินได้	61
26	การพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ของราษฎรจำแนกตามเพศ	63
27	การพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ของราษฎรจำแนกตามอายุ	64
28	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุกับการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาเห็ด	66
29	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุกับการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาไม้ไผ่	67
30	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุกับการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชสมุนไพร	67
31	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุกับการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาผลไม้	68
32	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุกับการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาหน่อไม้	69
33	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุกับการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาหวาย	69
34	การพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จำแนกตามเผ่าพันธุ์	70
35	การพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จำแนกตามระดับการศึกษา	71
36	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชสมุนไพร	74

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
37	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาเห็ด	75
38	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชผัก	75
39	การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จำแนกตามอาชีพหลัก	76
40	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาเห็ด	79
41	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง	80
42	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาไม้ไผ่	81
43	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชสมุนไพร	82
44	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาผลไม้	83
45	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาหน่อไม้	84
46	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาเห็ด	85
47	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชผัก	85
48	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาแมลงกินได้	86

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
49	การพึงพิงทรัพยากรในพื้นที่ก้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย จำแนกตามการมีอาชีพรอง	867
50	การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ก้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจำแนก ตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือน	88
51	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับ การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ก้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการ เก็บหาพืชสมุนไพร	90
52	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับการพึงพิง ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ก้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหา หวาย	91
53	การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ก้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย จำแนกตามจำนวนแรงงานในครัวเรือน	92
54	การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ก้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการ เก็บหาพืชสมุนไพรจำแนกตามจำนวนแรงงานในครัวเรือน	94
55	การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ก้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย จำแนกตามระยะเวลาในการตั้งถิ่นฐาน	95
56	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานกับการพึงพิง ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ก้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาพืช	98
57	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานกับการพึงพิง ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ก้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาไม้ ไผ่	98
58	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานกับการพึงพิง ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ก้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาพืช สมุนไพร	99

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
59	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานกับการพึงพิง ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหา ผลไม้ม	100
60	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานกับการพึงพิงทรัพยากร ป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาหน่อไม้ม	100
61	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย จากการเก็บหาหวาย	101
62	การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจำแนก ตามขนาดพื้นที่ที่ถือครอง	102
63	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างขนาดพื้นที่ที่ถือครองกับการพึงพิงทรัพยากร ป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาพืชสมุนไพร	104
64	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างขนาดพื้นที่ที่ถือครองกับการพึงพิง ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหา ผลไม้ม	105
65	การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย จำแนกตามรายได้ของครัวเรือน	106
66	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการพึงพิง ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาพืช	108
67	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากรป่า ไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง	109
68	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากร ป่า ไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาไม้ไผ่	109

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
69	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการพึงพิง ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาผลไม้	110
70	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาเห็ด	111
71	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการพึงพิง ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาพืชผัก	111
72	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาแมลงกินได้	112
73	การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย จำแนกตามรายจ่ายในครัวเรือน	113
74	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายจ่ายของครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากรป่า ไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง	115
75	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายจ่ายของครัวเรือนกับการพึงพิง ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาผลไม้	116
76	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายจ่ายของครัวเรือนกับการพึงพิง ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาหวาย	117
77	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายจ่ายของครัวเรือนกับการพึงพิง ทรัพยากรป่า ไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาดอกแขม	117
78	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายจ่ายของครัวเรือนกับการพึงพิง ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาเห็ด	118
79	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายจ่ายของครัวเรือนกับการพึงพิง ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาพืชผัก	119
80	การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	120

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
81	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวน แห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชสมุนไพร	122
82	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวน แห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาผลไม้	123
83	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวน แห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาหอย	123
84	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวน แห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาดอกแฉะ	124
85	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวน แห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาเห็ด	125
86	การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ จำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	126
87	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวน แห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาฟืน	128
88	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวน แห่งชาติน้ำปู้จากการตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง	129
89	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวน แห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาไม้ไผ่	129

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
90	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวน แห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาผลไม้ม	130
91	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวน แห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาหน่อไม้ม	131
92	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวน แห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาดอกแหม	132
93	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวน แห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาเห็ด	132
94	ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวน แห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชผัก	133
95	การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จำแนก ตามความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	134
96	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	135

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แผนที่ประเทศ ส.ป.ป.ลาว แสดงขอบเขตแขวงไชยบุรีและป่าสงวนแห่งชาติ น้ำปุย	18
2	แผนที่ป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย แสดงขอบเขตป่ากันชนและที่ตั้งของ 9 หมู่บ้าน ที่ทำการศึกษา	23
3	กรอบแนวคิดในการวิจัย	24

การพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวน
แห่งชาติน้ำปู้ย แขวงไซยบุรี ในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

Dependency on Forest Resource of People Residing Around Buffer Zone of Nam
Pui National Reserved Forest, Saiyaboury Province, Lao People's Democratic
Republic

คำนำ

ป่าไม้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าและสำคัญยิ่ง ทำหน้าที่ให้บริการแก่สังคมคือ ให้
ไม้และของป่ามาใช้ประโยชน์หรือพัฒนาสังคม นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ป้องกันภัยธรรมชาติและ
รักษาสมดุลของธรรมชาติขณะเดียวกันก็เป็นแหล่งปัจจัยสี่ได้แก่อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย
และยารักษาโรค ในการพัฒนาประเทศที่ผ่านมาได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการนำเอาทรัพยากร
ธรรมชาติมาใช้อย่างฟุ่มเฟือย ซึ่งเป็นปัญหาทำให้เนื้อที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากภาครัฐมีความจำเป็น
ในการสัมปทานทำไม้เพื่อตัดไม้มาพัฒนาความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและโครงสร้าง
พื้นฐานของประเทศ นอกจากนี้การเพิ่มขึ้นของประชากรทำให้มีการขยายและจับจองพื้นที่ป่าไม้
เพื่อทำการเกษตร ทำสวน ทำไร่ ทำนา ซึ่งก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและ
สภาพแวดล้อมซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น จากรายงานสถิติการป่าไม้ของประเทศ
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (ส.ป.ป.ลาว) ในปี พ.ศ. 2553 พบว่า พื้นที่ป่าไม้ของ
ส.ป.ป.ลาว ได้มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง เช่นในระหว่างปี พ.ศ. 2490 หรือเมื่อ 60 ปีก่อนมีพื้นที่
ป่าไม้ปกคลุมประมาณร้อยละ 71.6 ของพื้นที่ประเทศหรือประมาณ 17 ล้านเฮกตาร์ ต่อมาในปี พ.ศ.
2535 มีเนื้อที่ป่าไม้ประมาณร้อยละ 47 ของพื้นที่ประเทศหรือประมาณ 11.2 ล้านเฮกตาร์และ ในปี
พ.ศ. 2546 มีเนื้อที่ป่าไม้ประมาณร้อยละ 41.5 ของพื้นที่ประเทศหรือประมาณ 10 ล้านเฮกตาร์ จะ
เห็นได้ว่าป่าไม้มีเนื้อที่ลดลงอย่างน่าวิตก มีสาเหตุมาจากการเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างรวดเร็วและ
การพัฒนาทางเศรษฐกิจสังคมทำให้เกิดความต้องการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้อย่างมากโดย
ปราศจากความระมัดระวังและความไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ (ภูเวียง, 2548)

แขวงไซยบุรีเป็นแขวงชนบทที่อยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือ ของประเทศ ส.ป.ป.ลาว มี
ความสูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ย 655 เมตร มีประชากร 338,669 คน มีเนื้อที่ทั้งหมด 16,389 ตาราง

กิโลเมตร หรือประมาณ 1,638,900 เฮกตาร์ ซึ่งรวมเอาพื้นที่ทำการเกษตร 110,832 เฮกตาร์และพื้นที่ป่าไม้ประมาณ 820,539 เฮกตาร์หรือประมาณร้อยละ 50.06 ของพื้นที่ทั่วแขวง ซึ่งประกอบด้วยพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ 629,339 เฮกตาร์ ป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย 191,200 เฮกตาร์ (สถาบันสำรวจดิน, 2550)

ป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2536 โดยคำรัสของนายกรัฐมนตรีฉบับเลขที่ 164/นย มีเนื้อที่ทั้งหมด 32,189 เฮกตาร์ (กรมป่าไม้, 2536) ครอบคลุมเนื้อที่สามเมืองคือ เมืองเพียง เมืองปากลาย และเมืองท่งมีไซ และถูกล้อมไปด้วย 23 หมู่บ้าน ปัจจุบันป่ากันชนดังกล่าวนี้ได้มีการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างมากเพราะว่าราษฎรส่วนใหญ่เป็นประชาชนไม่มีงานทำ กลับมีความต้องการในการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้อย่างมาก ขณะที่ภาครัฐก็ให้การส่งเสริมการปลูกพืชเป็นสินค้าจึงทำให้มีการขยายพื้นที่ทำการเกษตรไร้เงื่อนไข ล่าสัตว์และหาของป่าเพื่อใช้เป็นอาหารและขาย รวมทั้งการลักลอบตัดไม้เพื่อมาสร้างบ้านและจำหน่ายเพื่อพัฒนามาตรฐานการดำรงชีวิตในครัวเรือนให้ดีขึ้น ทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับราษฎรในชุมชนที่พึ่งพิงป่า ดังนั้นแผนกกลไกกรรมและป่าไม้แขวง ได้จัดแบ่งพื้นที่เขตกันชนนี้ให้มีพื้นที่ขยายพื้นที่ทำการเกษตรได้และสามารถล่าสัตว์หรือเก็บหาของป่าและตัดไม้ได้บางชนิดเพื่อมาใช้สอยในครัวเรือน และกำหนดพื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ลักษณะที่โดดเด่นทางธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพไว้บางส่วนตามความเหมาะสม ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อาศัยอยู่รอบแนวกันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ผลของการศึกษาจะเป็นข้อมูลพื้นฐานส่วนหนึ่งของการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้ของชุมชนดังกล่าว เพื่อจะนำไปกำหนดรูปแบบการจัดการป่าไม้ที่เหมาะสม ขณะเดียวกันก็เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาทกิจกรรมต่างๆและสร้างจิตสำนึกในความเป็นเจ้าของทรัพยากรป่าไม้ของคนในท้องถิ่นรวมทั้งสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนในพื้นที่ให้ดียิ่งขึ้น สุดท้ายก็จะนำไปสู่ความยั่งยืนของทรัพยากรป่าไม้ที่เป็นเป้าหมายของการจัดการป่าไม้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมตลอดจนข้อมูลการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย แขวงไชยบุรี ในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อศึกษาการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงสภาพเศรษฐกิจและสังคมของราษฎรใน 9 หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านจะเป็นตัวแทนของการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ ใน 3 โซนคือ โซนตอนเหนือได้แก่หมู่บ้านนาแวน หมู่บ้านปากซองและหมู่บ้านวังคำ โซนตอนกลางได้แก่หมู่บ้านนาอุม หมู่บ้านนาทอง และหมู่บ้านนาเคียง โซนตอนใต้ได้แก่หมู่บ้านนาม่วง หมู่บ้านนาเปย และหมู่บ้านแคนกับการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้และปัจจัยที่มีผลต่อการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในป่ากันชนป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย แขวงไชยบุรีในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

นิยามศัพท์

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้คำนิยามศัพท์เพื่อประกอบการวิจัยไว้ดังนี้

พื้นที่กันชน หมายถึง พื้นที่เชื่อมต่อระหว่างเขตพื้นที่อนุรักษ์กับพื้นที่ใช้ประโยชน์ของราษฎรรอบนอก เป็นพื้นที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันมิให้ทรัพยากรภายในเขตอนุรักษ์ถูกบุกรุกทำลาย ในขณะเดียวกันก็เป็นพื้นที่อำนวยประโยชน์ในทางตรงและทางอ้อม ต่อชุมชนรอบๆเขตป่าสงวนแห่งชาตินั้นๆ

ทรัพยากรป่าไม้ หมายถึง ทรัพยากรต่างๆที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลเช่น ดิน พันธุ์พืช ต้นไม้ ของป่า สัตว์ป่า สัตว์น้ำ แม่น้ำ และอื่นๆ ที่มีทั้งหมดในขอบเขตที่ดินป่าไม้

ป่าสงวนแห่งชาติ หมายถึง พื้นที่ป่าไม้ที่กำหนดเพื่อวัตถุประสงค์นำไปใช้ในการอนุรักษ์ธรรมชาติ ปกป้องรักษาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ระบบนิเวศป่าไม้และสิ่งต่างๆ ที่มีคุณค่าทางด้านธรรมชาติ ทางประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม การศึกษา การค้นคว้าและการวิจัยทางวิทยาศาสตร์

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ หมายถึง รูปแบบการใช้ทรัพยากรป่าไม้ เช่น ของป่า ได้แก่ เห็ด หน่อไม้ ผลไม้ ดอกแซม แมลง ไม้ต่างๆเป็นต้น ป่าไม้ ได้แก่ ไม้ในการก่อสร้าง ไม้ที่เป็นเชื้อเพลิงต่างๆ และพืชพันธุ์ต่างๆ รวมถึงการถือครองที่ดินทำการเกษตร

ปัจจัยเศรษฐกิจ หมายถึง รายได้ รายจ่ายของครัวเรือน จากการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ เช่น รายได้จากการขายของป่า ไม้ป่า เป็นต้น และจำนวนแรงงานในครัวเรือน

ปัจจัยทางสังคม หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ เผ่าพันธุ์ จำนวนแรงงานของครัวเรือนและจำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ประชากร หมายถึง บุคคลที่มีรายชื่อในทะเบียนราษฎรของกรมการปกครองที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านนาแวน หมู่บ้านปากซอ หมู่บ้านวังคำ หมู่บ้านนาอุม หมู่บ้านนาทอง หมู่บ้านนาเคยาง หมู่บ้านนาม่วง หมู่บ้านนาเปย และหมู่บ้านแก่นในแขวงไซบุรี

ระดับการศึกษา หมายถึง การศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม อาจจะเป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนของครัวเรือน

ลักษณะการถือครองที่ดิน หมายถึง การครอบครองที่ดินโดยการยอมรับขอบเขตจากชุมชน

การใช้ประโยชน์ที่ดิน หมายถึง การใช้พื้นที่ดินเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เพื่อการทำสวน ทำนา ทำไร่ ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย

การตรวจเอกสาร

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการค้นคว้า ตรวจเอกสาร ที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับหัวข้อ การศึกษามีดังต่อไปนี้

1. วิวัฒนาการและภูมิหลังของการจัดการพื้นที่เขตกันชน
2. ความหมาย หน้าที่ และประโยชน์ของป่ากันชน
3. หลักเกณฑ์ในการกำหนดลักษณะของพื้นที่เขตกันชน
4. ความหมายและความสำคัญของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้
5. ข้อมูลทั่วไปและสภาพป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิวัฒนาการและภูมิหลังของการจัดการพื้นที่เขตกันชน

วิชา และ กิตติชัย (2547) กล่าวว่า ความคิดในการกำหนดพื้นที่ให้เป็นเขตคุ้มครองได้รับความนิยมนับทั่วโลกมาตั้งแต่ 50 ปีก่อนในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบการวางแผนการใช้ที่ดินที่ได้สมดุลและยังทำให้ประจักษ์ถึงคุณค่าของเขตต่างๆทั้งในระดับชาติและระดับโลก ในประเทศที่ประชาชนไม่ค่อยมีความกดดันในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตคุ้มครองส่วนใหญ่ใช้มาตรการด้านกฎหมาย โดยการห้ามไม่ให้มีกิจกรรมที่คุกคามต่อเป้าหมายของพื้นที่อนุรักษ์ วิธีการเช่นนี้ช่วยในการป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่อนุรักษ์ได้เป็นอย่างดี

การจัดการพื้นที่อนุรักษ์ด้วยการห้ามใช้ประโยชน์ทุกรูปแบบใช้ไม่ได้ผลในประเทศที่ประชากรยังต้องพึ่งพิงทรัพยากรด้วยความอยู่รอด (เพิ่มศักดิ์, 2536) ดังนั้นในหลายประเทศจึงเปลี่ยนนโยบายป้องกันป่าแบบเบ็ดเสร็จมาเป็นนโยบายการใช้ประโยชน์แบบยั่งยืน (sustainable use) ทั้งนี้เนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติแต่ละประเภทย่อมมีศักยภาพในการให้ประโยชน์หากมี

ระบบการจัดการดูแลการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมและแนวคิดเช่นนี้ช่วยในการลดแรงกดดันจากชุมชนที่อยู่ใกล้พื้นที่อนุรักษ์ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งเป้าหมายทางเศรษฐกิจของชุมชนได้รับการตอบสนองไปในตัว ซึ่งยังผลให้ราษฎรในพื้นที่เขตกันชนรอบพื้นที่อนุรักษ์เห็นคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติอย่างแท้จริง

วิชา และ กิตติชัย (2547) กล่าวว่าสำหรับประเทศไทยวิวัฒนาการและภูมิหลังของการจัดการพื้นที่เขตกันชนได้เริ่มมีการดำเนินงานมาไม่น้อยกว่า 40 ปีมาแล้ว เริ่มตั้งแต่การที่รัฐได้มีการตราพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 เพื่อประกาศจัดตั้งพื้นที่อนุรักษ์ในรูปของอุทยานแห่งชาติขึ้นหลายแห่งทั่วประเทศ พื้นที่อนุรักษ์ต่างๆเหล่านี้ บางส่วนมีราษฎรตั้งถิ่นฐานอยู่ก่อนแล้วและบางส่วนก็มีชุมชนตั้งถิ่นฐานอยู่โดยรอบ ต่อมาก็มีการตราพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 คำว่า “ป่าสงวนแห่งชาติ” หมายถึงป่าที่ได้กำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ในสภาพความเป็นจริงมีพื้นที่ไม่น้อยที่ราษฎรได้เข้าไปบุกรุกเป็นพื้นที่ทำกินก่อนที่จะทางราชการจะประกาศเป็นพื้นที่ป่าสงวนและประกาศก็มิได้ประกาศพร้อมกันทั่วประเทศแต่ทยอยประกาศเมื่อกรมป่าไม้มีความพร้อม

ยรรยง (2536) ให้ทัศนะว่ากรมป่าไม้ ทำงานเน้นหนักในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติรอบพื้นที่อนุรักษ์มานานแล้ว โครงการหลักของกรมป่าไม้ในพื้นที่นี้ได้แก่ โครงการปลูกสร้างสวนป่า โครงการปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติในรูปหมู่บ้านป่าไม้โดยเฉพาะหมู่บ้านป่าไม้ในเขตพื้นที่ราบเชิงเขา จังหวัดปราจีนบุรี โครงการทดลองปลูกป่าสมบูรณ์แบบภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ป่าเขาภูหลวง โครงการป่าชุมชน โครงการพัฒนาที่สูงสามหมื่น โดยความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างๆ ด้วยความช่วยเหลือทางการเงินจากมูลนิธิฟอร์ด เป็นต้น

ผลสำเร็จของโครงการทดลองนำร่องทางด้านป่าไม้เหล่านี้เมื่อนำเข้าสู่ระบบปกติของกรมป่าไม้ ก็ประสบปัญหานานัปการโดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับประชาชน และระบบราชการ ซึ่งปรับเปลี่ยนไม่ทันกับปัญหาป่าไม้ในปัจจุบัน และจากประสบการณ์ที่ผ่านมายังไม่มีโครงการใดที่ดีสมบูรณ์แบบที่จะนำไปปฏิบัติอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ จะต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์บ้านเมือง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ปฏิบัติงานอยู่รอบๆพื้นที่อนุรักษ์ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ป้องกันรักษาป่า ปลูกป่า ตลอดจนส่งเสริมเผยแพร่ความรู้ด้านป่าไม้ งานบางอย่างมีผลกระทบต่อประชาชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ในระยะ เวลา 10 - 15 ปีที่ผ่านมา มีโครงการต่าง ๆ มากมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการพื้นที่ เขตกันชนรอบพื้นที่อนุรักษ์ ซึ่งหน่วยงานต่างๆ เข้าไปดำเนินการร่วมกับกรมป่าไม้หรือเป็นโครงการ กรมป่าไม้ดำเนินการ ร่วมกับชุมชนท้องถิ่น ในการนี้ได้เล็งเห็นว่าการรักษาพื้นที่อนุรักษ์ไว้ได้ ต้องสร้างความเข้าใจให้กับราษฎรในพื้นที่โดยรอบไปพร้อมๆ กับการป้องกันรักษาป่าด้วยมาตรการทางกฎหมายเช่น โครงการจัดทำเขตกันชนรอบพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง ซึ่งเป็นตัวอย่างของการจัดทำเขตพื้นที่กันชนในรัศมี 5 กิโลเมตร รอบพื้นที่อนุรักษ์ โครงการพัฒนาที่สูงสามหมื่น ซึ่งเป็นโครงการที่เน้นการจัดการคนอยู่กับป่าต้นน้ำ โครงการจัดการพื้นที่แนวกันชนของป่ารอยต่อ 5 จังหวัด โครงการจัดการพื้นที่เขตกันชนอุทยานแห่งชาติภูพาน โครงการจัดการพื้นที่เขตกันชนอุทยานแห่งชาติแม่โจ้ โครงการจัดการพื้นที่เขตกันชนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด และโครงการพัฒนาพื้นที่แนวกันชนแบบผสมผสานเพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติป่าเขตร้อนในประเทศไทยอย่างยั่งยืน ซึ่งดำเนินการโดย กรมป่าไม้ สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ภายใต้การสนับสนุนของ ITTO เป็นต้น

โครงการทั้งหลายที่กล่าวมาข้างต้นนี้ได้ขยายแนวความคิดในการจัดการป่าโดยเน้นให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม ในขบวนการตัดสินใจทั้งในเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตควบคู่กับการอนุรักษ์ป่าไม้ไปพร้อมๆ กัน หรือแม้กระทั่งเรื่องการจัดการป่าชุมชนก็ยังได้รับความสนใจจากชุมชนที่อยู่รอบเขตป่าอนุรักษ์เป็นอย่างมาก ซึ่งมีการจัดการระบบให้สอดคล้องกับวิถีการดำรงชีวิตเป็นนิมิตหมายที่ดีของการจัดการพื้นที่เขตกันชนแบบผสมผสานมากยิ่งขึ้น

ประเทศ ส.ป.ป. ลาว ได้มีการบริหารจัดการพื้นที่เขตกันชนมาแล้วประมาณ 18 ปี เริ่มแต่การประกาศก่อตั้งป่าสงวนแห่งชาติขึ้นในปี พ.ศ. 2536 มี 20 แห่งทั่วประเทศในแต่ละแห่งได้มีการกำหนดให้เป็นแนวเขตป่ากันชนโดยถือเอาเส้นแดนป่าสงวนเป็นหลักในระยะ 5 กิโลเมตร และตามความเหมาะสมของพื้นที่ ซึ่งทำหน้าที่ปกป้องการบุกรุกหรือใช้ประโยชน์ทรัพยากรในป่าสงวน (กรมป่าไม้, 2536) แต่ก็ยังไม่สามารถกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการที่ตายตัวได้ ด้วยเหตุผลต่างๆ หลายประการ โดยเฉพาะเรื่องการจัดการเขตกันชนไม่ได้รับการตอบสนองให้เป็นนโยบายระดับชาติ และหลายพื้นที่ยังไม่สามารถกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ของพื้นที่เขตกันชนได้ ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในแต่ละพื้นที่ แต่อย่างไรก็ตามหากยึดกระบวนการในการบริหารจัดการตามโครงการต่างๆ ที่ประสบความสำเร็จมาแล้ว ก็ย่อมทำให้การดำเนินงานได้รับการยอมรับจากประชาชนมากขึ้น

ความหมาย หน้าที่ และประโยชน์ของป่ากันชน

ความหมายของป่ากันชน

สมศักดิ์ และ เพิ่มศักดิ์ (2536) ให้ความเห็นว่า เขตกันชน (Buffer zones) เป็นพื้นที่ล้อมรอบหรือพื้นที่ใกล้เคียงกับพื้นที่อนุรักษ์ซึ่งต้องมีการรักษาอย่างเข้มงวด IUCN (1986) ได้ให้ความหมายว่าเป็นแนวที่เชื่อมต่อระหว่างเขตพื้นที่อนุรักษ์กับพื้นที่ใช้ประโยชน์รอบนอก เป็นแนวที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้ทรัพยากรภายในเขตพื้นที่อนุรักษ์ถูกบุกรุกทำลาย ในขณะที่เดียวกันแนวดังกล่าวก็สามารถเอื้ออำนวยประโยชน์ทางตรงและทางอ้อมต่อชุมชนหรือสังคมรอบๆเขตพื้นที่อนุรักษ์นั้นๆ

อุทิศ (2538) พื้นที่แนวกันชนหมายถึง พื้นที่โดยรอบของพื้นที่อนุรักษ์ในรูปแบบต่างๆที่เมื่อมีการใช้ประโยชน์ที่ไม่เหมาะสมแล้วจะก่อผลเสียในด้านต่างๆให้แก่พื้นที่อนุรักษ์นั้น หรือจัดวางการพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ให้เป็นไปตามเป้าหมาย ทั้งนี้รวมถึงพื้นที่กำหนดการใช้ประโยชน์เป็นอย่างอื่นที่ล้อมรอบด้วยพื้นที่อนุรักษ์ด้วย

วัฒนา และ ทิพวรรณ (2536) กล่าวว่า พื้นที่กันชนหมายถึง แนวรอบพื้นที่อนุรักษ์หรือพื้นที่นอกเขตอนุรักษ์ ที่กำหนดขึ้นเพื่อลดแรงกดดันหรือความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่คุ้มครอง โดยสามารถเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชนรอบนอก ในขณะเดียวกันก็พัฒนาเพื่อนำไปสู่การสร้างจิตสำนึกและแนวร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรในพื้นที่คุ้มครองให้คงอยู่สู่ลูกหลาน

สมศักดิ์ (2536) แนวกันชนหมายถึง อาณาบริเวณรอบพื้นที่อนุรักษ์ที่มีการจำกัดการใช้ประโยชน์ เพื่อใช้เป็นแนวป้องกันพื้นที่อนุรักษ์อีกชั้นหนึ่ง และเพื่อเป็นการชดเชยให้กับชาวชนบทที่ต้องเสียสิทธิในการใช้ประโยชน์พื้นที่อนุรักษ์เขตกันชนนั้น จัดทำขึ้นเพื่อลดแรงกดดันจากภายนอกที่มีต่อพื้นที่อนุรักษ์ ในขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่ให้เป็นประโยชน์แก่ชาวชนบทได้บ้างในเขตกันชนจึงมีกิจกรรมอยู่สองอย่างคือ การอนุรักษ์และการพัฒนา

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า “ป่ากันชน หมายถึงพื้นที่ ระหว่างกลางของพื้นที่อนุรักษ์ กับ พื้นที่ทำการผลิตของประชาชน สำหรับเขตกันชนในพื้นที่เฉพาะจะมีความหมายแตก

ต่างกันไปตามสภาพภูมิประเทศ สภาพเศรษฐกิจสังคมและสภาพแวดล้อมอื่นๆ จึงมีความหมายแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจและการยอมรับของประชาชนในท้องถิ่น”

หน้าที่และประโยชน์ของป่ากันชน

หน้าที่หลักของเขตกันชนมีอยู่ด้วยกัน 2 ประการคือ

1. เป็นกันชนขยาย (extension buffering) ซึ่งเป็นพื้นที่ต่อเนื่องออกมาจากพื้นที่อนุรักษ์ ช่วยขยายแหล่งหากินของสัตว์ป่าในพื้นที่อนุรักษ์ พื้นที่ดังกล่าวนี้อาจอนุญาตให้มีการเก็บหาของป่าเป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ได้

2. เป็นกันชนทางสังคม (Socio buffering) หมายถึงการเน้นการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของผลผลิตที่ใช้สอยหรือผลผลิตที่สร้างรายได้ ซึ่งจะเกี่ยวกับการปลูกพืชเศรษฐกิจอย่างใดก็ดีการใช้ประโยชน์ในพื้นที่นี้ต้องไม่ขัดแย้งต่อการจัดการทรัพยากรในพื้นที่อนุรักษ์ (มณฑล, 2539)

สมศักดิ์ (2536) กล่าวถึงประโยชน์ของเขตกันชนไว้ 2 ประการคือ

1. ประโยชน์ในทางชีววิทยา

1.1 ทำหน้าที่เป็นกันชนป้องกันอิทธิพลของมนุษย์

1.2 ปกป้องพื้นที่อนุรักษ์ไม่ให้พืช และสัตว์ต่างถิ่นแทรกซึมเข้าไป

1.3 ช่วยป้องกันภัยจากความแห้งแล้ง และลมพายุ

1.4 ช่วยเพิ่มพื้นที่หากินของสัตว์ที่กระจายออกมานอกพื้นที่อนุรักษ์

2. ประโยชน์ทางสังคม

2.1 เขตกันชนเป็นกลไกที่ยืดหยุ่นได้ ซึ่งช่วยจัดการความขัดแย้งระหว่างการอนุรักษ์กับคนรอบพื้นที่ป่าที่เสียโอกาสจากการใช้ประโยชน์ในพื้นที่อนุรักษ์

2.2 ช่วยปรับปรุงการประกอบอาชีพและช่วยเพิ่มคุณภาพชีวิตของราษฎรในพื้นที่

2.3 ช่วยให้องค์กรท้องถิ่นหันมาสนใจและสนับสนุนการอนุรักษ์รวมทั้งช่วยรักษาสีทิวทัศน์ดั้งเดิมและวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.4 เป็นพื้นที่รองรับของพืชและสัตว์ที่ให้คนได้ใช้ประโยชน์บ้างและช่วยแพร่พันธุ์ไปสู่บริเวณพื้นที่เสื่อมโทรม

อนึ่งคุณค่าของพื้นที่เขตกันชนจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อเขตกันชนนั้นปกคลุมด้วยต้นไม้ดั้งเดิมหรือใกล้เคียงธรรมชาติ พืชพรรณและความหลากหลายทางชีวภาพของเขตกันชนที่มีสภาพคล้ายคลึงกันกับพื้นที่อนุรักษ์ ซึ่งรวมถึงการหมุนเวียนของธาตุอาหารเป็นวัฏจักร (Nutrient cycling)

ประเภทของเขตกันชน

เขตกันชนสามารถแบ่งตามสภาพข้อจำกัดของพื้นที่ทรัพยากร และความจำเป็นของชุมชนรอบแนวเขต ได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ (IUCN, 1986) คือ

1. เขตใช้ประโยชน์แบบดั้งเดิมในพื้นที่คุ้มครอง (traditional use zones inside protected area) เป็นเขตกันชนที่ได้จัดขึ้นเฉพาะกรณีที่ไม่สามารถหาพื้นที่นอกเขตคุ้มครองเพื่อตอบสนองความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรของชุมชนจึงจำเป็นต้องอนุญาตให้ชุมชนใช้ทรัพยากรในพื้นที่คุ้มครอง ทั้งนี้การเก็บหาต้องเป็นไปโดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อทรัพยากรและเพื่อตอบสนองความจำเป็นของการใช้สอยในครัวเรือนเท่านั้นเช่น การตกปลา ล่าสัตว์ที่ไม่ได้ใช้อาวุธสมัยใหม่ การอนุญาตให้เก็บหาผลผลิตจากป่าบางฤดูกาล อาทิ น้ำผึ้ง น้ำมันยาง ไม้ไผ่ หวาย เป็นต้น

2. เขตกันชนที่เป็นป่า (forest buffers) เป็นพื้นที่รอบเขตด้านนอกป่าเพื่อการอนุรักษ์อาจเป็นป่าเศรษฐกิจ ป่าป้องกัน ป่าฟื้นฟูตามธรรมชาติ ที่ยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ รวมทั้งป่าชุมชนเพื่อการจัดการและการใช้สอยแบบยั่งยืนอันสามารถทดแทนการเข้าไปใช้ทรัพยากรในพื้นที่อนุรักษ์ได้

3. เขตกันชนทางเศรษฐกิจ (economic buffers) เป็นพื้นที่รอบพื้นที่อนุรักษ์ที่กำหนดขึ้น เพื่อส่งเสริมให้เกิดรายได้โดยพัฒนาสภาพเศรษฐกิจสังคมของชุมชนช่วยลดความต้องการของชุมชนที่จะเข้าไปใช้ทรัพยากรในพื้นที่อนุรักษ์

4. เขตกันชนทางกายภาพ (physical buffers) เขตกันชนแบบนี้สร้างขึ้นตามแนวเขตพื้นที่คุ้มครองด้วยความเห็นชอบร่วมกันระหว่างรัฐกับประชาชนรอบนอก เช่น แม่น้ำ คลอง รั้ว ภูเขา เป็นต้น เขตกันชนประเภทนี้ทำขึ้นต่อเมื่อไม่อาจหาพื้นที่ภายนอกเขตอนุรักษ์มาจัดเป็นเขตกันชนได้ ประกอบชุมชนรอบนอกไม่มีความจำเป็นที่จะใช้ทรัพยากรโดยตรงจากพื้นที่อนุรักษ์แต่อย่างใด

หลักเกณฑ์ในการกำหนดลักษณะของพื้นที่เขตกันชน

วัฒนา และ ทิพวรรณ (2536) ได้ให้ข้อสังเกตว่า การกำหนดเขตกันชนในแต่ละพื้นที่ต้องดำเนินการเป็นกรณีๆ ไป ไม่สามารถกำหนดรูปแบบและกิจกรรมที่เป็นมาตรฐานได้ในทุกพื้นที่

มณฑล (2539) กล่าวว่า ควรพิจารณาถึงปัจจัย ทางด้านความต้องการที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า ความต้องการพื้นที่เขตกันชนเพื่อควบคุมระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม ความเหมาะสมของพืชพันธุ์ที่จะนำมาปลูก รวมทั้งความต้องการที่ดินของชุมชนท้องถิ่น เป็นต้น

การกำหนดหลักเกณฑ์ของพื้นที่เขตกันชนเป็นที่ยกเถียงกันมาทั้งในกลุ่มนักวิชาการด้านนิเวศวิทยา นักจัดการป่าไม้ และนักจัดการด้านสังคม แต่ก็มีข้อสังเกตในการกำหนดเขตกันชน 3 ประการ (อภิชัย, 2545) คือ

1. แถบพื้นที่เขตกันชนอนุรักษ์ จะมีความแน่นอนตายตัวขึ้นอยู่กับพื้นที่ที่ติดกับอุทยานแห่งชาตินั้นคืออะไร หากพื้นที่ดังกล่าวเป็นป่าชุมชนที่อยู่นอกพื้นที่อุทยานแห่งชาติและมีพื้นที่กว้างกว่า 2 กิโลเมตร ก็สามารถทำหน้าที่เป็นแถบกันชนอนุรักษ์ได้ แต่หากเป็นพื้นที่กรรมสิทธิ์ของราษฎร แถบกันชนอนุรักษ์ก็มีพื้นที่แคบลงตามความสมัครใจของราษฎรเจ้าของที่ดิน ซึ่งอาจพิจารณาจากขนาดพื้นที่ที่ถือครอง ความจำเป็นทางเศรษฐกิจของครอบครัวและลักษณะทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่ การยึดหลักเช่นนี้อาจทำให้แถบพื้นที่แคบมาก

2. การพิจารณาเขตป่า พิจารณาจากจุดที่มีต้นไม้อยู่จริง มิใช่เป็นแนวเขตที่กำหนดบนแผนที่ที่มักจะมีปัญหาขัดแย้งกันเสมอ กรณีเช่นนี้อาจไม่สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เนื่องจากพื้นที่อนุรักษ์ส่วนใหญ่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดที่มีป่าและไม่มีป่าปกคลุม

3. พื้นที่เขตกันชนในรัศมี 5 กิโลเมตร จากแนวเขตอุทยานแห่งชาติหรือพื้นที่อนุรักษ์จะไม่เป็นพื้นที่ที่แน่นอนตายตัวตลอดไป แต่เคลื่อนย้ายได้ในฐานะเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ในการจัดการ ในกรณีที่สามารถจัดการได้ในพื้นที่รัศมี 5 กิโลเมตร แรกอาจมีการขยับออกมาในพื้นที่อีก 5 กิโลเมตร จากขอบพื้นที่เดิม

เหตุผลสนับสนุนการกำหนดหลักเกณฑ์เช่นนี้ ก็เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ ที่ไม่จำเป็นลง โดยแสวงหาความร่วมมือจากราษฎรในทางบวกที่จะช่วยกันดูแลรักษาพื้นที่ป่า แทนที่จะเป็นความขัดแย้งตั้งแต่เริ่มต้น เนื่องจากการใช้กฎหมายอย่างเดียวไม่สามารถรักษาป่าได้ ชาวชนบทในท้องถิ่นมีเหตุผลเสมอที่จะบอกว่าการประกาศพื้นที่อนุรักษ์นั้นทำให้เสียสิทธิดั้งเดิมที่ได้พึงพิงอาศัยป่าอยู่ก่อน ฉะนั้นทำอย่างไรที่จะประสานช่องว่างระหว่างความต้องการของราษฎรท้องถิ่นที่ต้อง การใช้ประโยชน์จากป่ากับจุดมุ่งหมายระยะยาวของการอนุรักษ์ (อภิชัย, 2545; สมศักดิ์, 2536)

ความหมายและความสำคัญของการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้

ความหมายของการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้

Subbadhira *et al.* (1987) ได้ให้ความหมายของการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้วว่า ลักษณะที่ครัวเรือนชนบทพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ ในขอบเขตที่มีความหลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการด้านการบริโภคของครัวเรือน ไม่ว่าจะเป็นอาหาร เชื้อเพลิง วัสดุในการก่อสร้าง ยารักษาโรค และจำหน่ายเพื่อเป็นรายได้เสริม รวมทั้งสนองความต้องการของสังคม

Mahajan (1996) ให้ความหมายของการพึ่งพิงทรัพยากรธรรมชาติว่า ปริมาณทั้งหมดหรือสัดส่วนของการบริโภคในครัวเรือนที่แต่ละครัวเรือนเก็บหาทรัพยากรมาจากป่าไม้วรวมทั้งผลผลิตการเกษตรที่เก็บเกี่ยวมาจากพื้นที่ป่าไม้ว

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการพึงพิงหมายถึง รูปแบบการใช้ทรัพยากรป่าไม้ ในทางตรงและทางอ้อมในป่ากันชนป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ของราษฎรใน 9 หมู่บ้านในการใช้ประโยชน์ป่าไม้ สัตว์ป่า และพืชพันธุ์ต่างๆ รวมถึงการถือครองที่ดินทำการเกษตรและเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ ช่วยบรรเทาความรุนแรงของลมฟ้าอากาศ ทำให้มีความชุ่มชื้นอย่างสม่ำเสมอ ป้องกันการพังทลายของดิน บรรเทาอุทกภัย เป็นต้น

ความสำคัญของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้

ทรัพยากรป่าไม้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญที่มนุษย์ทุกยุคต้องมีการพึงพิงโดยเป็นแหล่งของผลิตภัณฑ์ไม้ต่างๆ ที่นำมาใช้สอย เป็นแหล่งเก็บกักสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรอื่นๆ รวมทั้งเป็นแหล่งปัจจัยพื้นฐานเพื่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ นอกจากนี้ทรัพยากรป่าไม้ยังมีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ โดยเป็นแหล่งพลังงาน แหล่งวัตถุดิบในการก่อสร้าง และอุตสาหกรรม แหล่งอาหาร แหล่งนันทนาการเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ รวมถึงเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า เป็นแหล่งต้นน้ำ เป็นที่ผสมพันธุ์ และหลบภัยของสัตว์ป่า (กรมป่าไม้, 2531)

นิวัติ (2548) กล่าวว่า ป่าไม้มีคุณค่าอนันต์ และมีความสำคัญมากที่ได้ให้ประโยชน์แก่มนุษย์ชาติทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะประโยชน์ทางอ้อมนั้นน้อยคนนักที่เห็นความสำคัญ บางทีอาจไม่รู้หรือคิดไม่ถึงกัน แต่ความจริงแล้วมีประโยชน์ไม่น้อยกว่าประโยชน์ทางตรงเลย

ประโยชน์ทางตรงของป่าไม้เป็นประโยชน์ที่มนุษย์ได้รับโดยตรงจากป่าไม้มีอยู่มากมายหลายอย่างที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ล้วนได้จากป่าทั้งสิ้น ประโยชน์โดยตรงของป่าไม้ที่สำคัญดังนี้

1. เชื้อเพลิงที่ได้จากป่าเช่น ฟืน ถ่าน เป็นต้น
2. นำไม้มาใช้เป็นสิ่งก่อสร้าง ที่พักอาศัย
3. วัตถุดิบที่ได้มาจากไม้ที่สำคัญ เช่น เซลลูโลส ลิกนิน น้ำตาล

4. เป็นอาหาร เช่น ดอก ผล ใบ เมล็ด หน่อ หัว รวมทั้งสัตว์ที่อาศัยในป่าไม้

5. ยารักษาโรค

6. อาหารสัตว์

ประโยชน์ทางอ้อมของป่าไม้นั้นโดยมากมักมองกันไม่ค่อยเห็นและคิดคำนวณออกมาเป็นตัวเงินได้ยาก แต่ก็มีความสำคัญยิ่งเช่น ทำให้มนุษย์ได้มีน้ำกินน้ำใช้กันอย่างสม่ำเสมอและช่วยบรรเทาความรุนแรงของลมฟ้าอากาศ ทำให้มีความชุ่มชื้นอย่างสม่ำเสมอ ป้องกันการพังทลายของดิน บรรเทาอุทกภัย เป็นแหล่งตอบสนองด้านที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าและเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น

นิติ (2548) กล่าวถึงลักษณะการพึงพิง และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ของราษฎร มีดังนี้

1. การใช้พื้นที่ป่าเพื่อการเลี้ยงสัตว์
2. การนำไม้ฟืนและถ่านจากพื้นที่ป่า มาใช้ประโยชน์ในครัวเรือน หรือใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมต่างๆ
3. เป็นพืชอาหาร
4. เป็นพืชสมุนไพร
5. นำไม้มาสร้างเป็นที่อยู่อาศัย และส่วนประกอบต่างๆ ของบ้าน
6. การใช้ประโยชน์ในด้านอื่นๆ เช่น นำไม้มาทำเป็นเครื่องมือ เครื่องใช้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ เช่น เครื่องมือกลสิกรรม เครื่องมือประมง เครื่องดนตรี ฯลฯ

ประเทศไทยรู้จักการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ โดยเฉพาะของป่าหรือผลผลิตที่ไม่ใช่เนื้อไม้ มาแต่ดึกดำบรรพ์ ราษฎรที่อาศัยอยู่ในป่าหรือบริเวณข้างเคียง จำเป็นต้องอาศัยป่าเป็นแหล่งอาหารแหล่งพักพิง รวมไปถึงสิ่งของเครื่องใช้ในครัวเรือนและมีการเก็บหาของป่า ไม้ป่าบางชนิด และสัตว์ป่า เพื่อค้าขายเล็กๆ น้อยๆ เป็นรายได้เสริม นอกจากนี้แล้วผลผลิตจากป่ายังมีคุณค่าต่อการดำรงชีวิตประจำวันของราษฎรตั้งแต่บรรพบุรุษเป็นต้นมา

วุฒิปด และ คณะ (2537) กล่าวว่า การดำรงชีวิตของชาวชนบท ที่อยู่รายรอบป่าส่วนใหญ่ จะต้องพึ่งพิงป่าเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นการเข้าไปตัดไม้สำหรับสร้างที่อยู่อาศัย และใช้สอยอื่นๆ รวมทั้ง หาพืชเป็นเชื้อเพลิง ในการประกอบกิจกรรมประจำวันในครัวเรือน หรือเข้าไปเก็บหาของป่าเช่น เห็ด พืชผัก ผลไม้ เพื่อการยังชีพ ถ้าหากมีเหลือก็นำไปจำหน่ายเพื่อสร้างเป็นรายได้เสริมให้กับครัวเรือน

คณะวนศาสตร์ (2540) ได้ทำการศึกษาด้านวนศาสตร์ชุมชนของชุมชนป่าสาธิตแม่ยาว อำเภอลำปาง พบว่า ลักษณะการดำเนินชีวิตของราษฎรยังต้องพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ เช่น การเก็บหาไม้ และหน่อไม้ มีการเก็บหามาใช้ประโยชน์ในลักษณะเก็บกักผลผลิตของป่า นอกจากนี้ยังมีการนำสัตว์เลี้ยงเช่น โค กระบือ เข้าไปเลี้ยงในเขตป่าดังกล่าว ถ้าหากไม่มีการแก้ไขปรับปรุงการดำรงชีวิต ให้อยู่ในแนวทางการอนุรักษ์แบบมีส่วนร่วม เชื่อว่าในอนาคตอันใกล้ชุมชนจะประสบปัญหาขาดแคลนไม้ และของป่าอย่างแน่นอน

นิวัต (2542) ยังได้กล่าวอีกว่าลักษณะการพึ่งพิงป่า หรือการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้ของของชาวชนบทมี 3 ลักษณะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การพึ่งพิงเพื่อยังชีพ เป็นลักษณะการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ที่สำคัญที่สุดของครัวเรือนชนบทมาตั้งแต่อดีตกาล แม้แต่ในปัจจุบันที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านต่าง ๆ มีการผลิตสินค้าและบริการเพื่อการยังชีพ ซื้อขายแลกเปลี่ยนและบริโภคกันในระหว่างสังคมมนุษย์ ทั้งในระดับชุมชนเมือง ชุมชนชนบท จนถึงชุมชนระหว่างประเทศก็ตาม แต่ชาวชนบทส่วนใหญ่ยังคงพึ่งพิงป่าไม้ในฐานะแหล่งทรัพยากรเพื่อการยังชีพในรูปแบบของปัจจัย 4 เริ่มตั้งแต่ การเก็บหาอาหารจากพืชผักป่าไม้จากส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้ ทั้งดอก ใบ ผล เมล็ด ลำต้น ราก รวมทั้งอาหารที่ได้จากสัตว์ป่าหรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า ซึ่งอาหารธรรมชาติเหล่านี้มีคุณค่าตามหลักโภชนาการทุกด้าน คือ มีทั้งคาร์โบไฮเดรต โปรตีน ไขมัน วิตามิน และเกลือแร่ นอกจากนี้ยังใช้ในการเป็นส่วนประกอบของ

การผลิตอาหารในรูปของเชื้อเพลิง เช่น ฟืนและถ่าน ในด้านของเครื่องนึ่งห่ม มนุษย์ในสมัยโบราณใช้ใบไม้ เปลือกไม้ และเส้นใยจากไม้มาทำเป็นเครื่องนึ่งห่มให้พ้นจากความร้อนหนาว แม้ในปัจจุบันก็ยังใช้ในเครื่องนึ่งห่มที่ทำมาจากไม้ เช่น การสกัดเนื้อไม้มาทำเป็นไหมเทียม ในด้านที่อยู่อาศัยของครัวเรือนชนบทนั้นจะมีการผลิตจากป่าประกอบกันขึ้นเป็นโครงร่าง และส่วนประกอบของที่อยู่อาศัยทุกหลังคาเรือน เช่น เสา พื้น ดง โครงหลังคา ฝา ฯลฯ

2. การพึ่งพิงเพื่อสร้างรายได้ เป็นลักษณะการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ที่ครัวเรือนชนบทเก็บหาทรัพยากรป่าไม้ นำไปขายเป็นรายได้ครัวเรือนเพื่อการแลกเปลี่ยนกับสิ่งอุปโภคบริโภคที่ครัวเรือนขาดแคลนหรือหาไม่ได้จากป่าไม้ ลักษณะการขายแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การขายทรัพยากรที่เก็บหามาได้จากป่าโดยคงสภาพเดิม เช่น ฟืน เห็ด อาหารจากพืชผักป่า ผลไม้ป่า หรือเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า อีกประการหนึ่ง ได้แก่ การขายทรัพยากรที่เก็บหามาได้จากป่าโดยการแปรรูปแล้ว เช่น เสื่อ ผลิตภัณฑ์จากไม้ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ หัตถกรรมต่าง ๆ จากหวาย ไม้ไผ่ และหากมองภาพรวมในระดับประเทศแล้ว จะเห็นได้ว่า ทรัพยากรป่าไม้เหล่านี้สามารถส่งเป็นสินค้าส่งออกทำรายได้ให้ประเทศเป็นจำนวนมาก

3. การพึ่งพิงเพื่อเป็นปัจจัยการผลิต เป็นลักษณะการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ที่ครัวเรือนชนบทนำทรัพยากรจากป่าไม้มาใช้เป็นปัจจัยการผลิต ซึ่งโดยทั่วไปมักเป็นเกษตรกรรมทั้งทางตรงและทางอ้อม ในทางตรง ได้แก่ ครัวเรือนชนบทนำทรัพยากรป่าไม้มาใช้ทำเป็นเครื่องมือหรือส่วนประกอบของเครื่องมือในการเกษตร เช่น จอบ เสียม คราด คันไถ นำมูลค้างคาวมาใช้ทำปุ๋ย นำส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้มาใช้เป็นอาหารสัตว์เลี้ยง ใช้วัสดุที่ได้จากป่าไม้มาทำเป็นยาปราบศัตรูพืช เช่น สะเดา แม้กระทั่งการใช้พื้นที่ป่าไม้เป็นที่ดินในการผลิตพืชเกษตรกรรมโดยตรง ส่วนในทางอ้อม ได้แก่ นอกจากป่าช่วยในการกำจัดแมลงศัตรูพืช ต้นไม้ในป่าตรึงธาตุอาหารของพืชไว้ที่ปมรากรวมกับปุ๋ยที่เกิดจากการทับถมของอินทรีย์สารจากพืชและสัตว์ต่าง ๆ ปลดปล่อยออกจากป่าไม้มาตามกระแส น้ำสู่แปลงเกษตรกรรมของชุมชน เป็นการปรับปรุงคุณสมบัติทางกายภาพของดินรวมทั้งเป็นแหล่งผลิตน้ำเพื่อการเกษตรกรรมในหน้าแล้ง

ข้อมูลทั่วไปและสภาพป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย

แขวงไชยบุรี เป็นแขวงชนบทที่ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว และเป็นแขวงเดียวที่ครอบคลุมพื้นที่ทางด้านทิศตะวันตกของแม่น้ำ

โขง(ภาพที่ 1) มีเนื้อที่ 16,389 ตารางกิโลเมตร มีประชากรทั้งหมด 338,669 คน จำแนกเป็น ประชากรหญิง 167,633 คน ประชากรชาย 171,036 คน สภาพภูมิประเทศ 3/4 ของพื้นที่ทั้งหมด เป็นภูเขาสูงและต่ำลาดลงจากทิศตะวันตกถึงทิศตะวันออกและทิศเหนือถึงทิศใต้ มีความสูงจากน้ำทะเลเฉลี่ย 655 เมตร การดำรงชีวิตของราษฎรส่วนใหญ่ทำการเกษตร เช่น ทำนา ทำสวน ทำไร่ เป็นต้น ซึ่งมีการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้เป็นส่วนใหญ่ด้วยการเก็บหาของป่าและลักลอบตัดไม้เพื่อขาย หรือมาสร้างบ้านเรือน เป็นต้น

ป่ากันชนป่าสงวนแห่งชาติน้ำปายก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ 2536 โดยคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ฉบับเลขที่ 164 มีเนื้อที่ทั้งหมด 32,189 เฮกตาร์ รวม 23 หมู่บ้าน ในสามเมืองคือ เมืองเพียง เมืองปากลายและเมืองท่งมีไชย ซึ่งถือเอาระยะห่างจากเส้นแดนป่าสงวนแห่งชาติ ออกมาข้างนอกประมาณ 5 กิโลเมตร ซึ่งขึ้นกับข้อจำกัดของสภาพพื้นที่นั้นๆ เพื่อเอื้อประโยชน์ทางชีววิทยาเช่น ปกป้องพื้นที่อนุรักษ์ไม่ให้สัตว์เลี้ยงของชุมชนเข้าไปหาอาหาร ทำหน้าที่เป็นป่ากันชนเพื่อป้องกันมนุษย์ในการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในขณะเดียวกันก็เป็นทั้งพื้นที่หากินของสัตว์ในป่าสงวนแห่งชาติ เป็นต้น และเอื้อประโยชน์ทางสังคมเช่น เขตกันชนเป็นกลไกที่ยืดหยุ่นได้ ซึ่งช่วยขจัดความขัดแย้งระหว่างการอนุรักษ์กับราษฎรรอบพื้นที่ป่ากันชนนั้นๆ และเป็นพื้นที่รองรับของพืชและสัตว์ ที่ให้คนได้ใช้ประโยชน์ไปสู่บริเวณที่เสื่อมโทรม เป็นต้น (แผนกกลไกกรรมและป่าไม้, 2551)

สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ

สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่มีความลาดชันปานกลางถึงมาก และมีที่ราบเพียงเล็กน้อย จึงเป็นบริเวณที่ราษฎรบุกเบิกแผ้วถาง และถือครองที่ดินดังกล่าวเพื่อการทำนา ทำสวน และทำไร่ บางที่มีการทำไร่เลื่อนลอย พื้นที่กันชนนี้มีความสูงจากน้ำทะเลเฉลี่ย 549 เมตร มีแม่น้ำที่สำคัญไหลผ่านและเอื้อประโยชน์ให้แก่ราษฎรในการปลูกพืช และเลี้ยงสัตว์ มีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับหมู่บ้านได้สะดวก ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปของจังหวัด มี 2 ฤดู ได้แก่ ฤดูแล้ง เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึงกลางเดือน มีนาคม และฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือน มีนาคม ถึงเดือน ตุลาคม โดยมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยปีละ 1,440 มิลลิเมตร โดยมีปริมาณน้ำฝนไม่สม่ำเสมอต่ำสุด 1,010 มิลลิเมตร สูงสุด 1,515 มิลลิเมตร ปริมาณน้ำฝนมากที่สุดในช่วงเดือน เดือนสิงหาคมถึงกันยายน มีถึง 48 % ของปริมาณน้ำฝนหมดปี มีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย เท่ากับ 74.2 % อุณหภูมิเฉลี่ยเท่ากับ 22.6 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดในเดือนพฤษภาคมเท่ากับ 25 องศาเซลเซียสและต่ำสุดในเดือนธันวาคม เท่ากับ 16.9 องศาเซลเซียส (กองอุตุนิคม, 2549)

ลักษณะของทรัพยากรป่าไม้

ลักษณะป่าไม้ในเขตป่ากันชนของหมู่บ้านนาแวน หมู่บ้านปากช่อง หมู่บ้านวังคำ หมู่บ้านนาอุม หมู่บ้านนาทอง (เมืองเพียง) หมู่บ้านนาเคยาง (เมืองปากลาย) หมู่บ้านนาม่วง หมู่บ้านนาเปย และหมู่บ้านแคน (เมืองท่งมิโซ) นี้ยังมีความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้หลากหลายชนิด แต่ยังมีบางพื้นที่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรมและไร่ร้าง โดยเกิดจากการบุกเบิกของราษฎร หลังจากการให้สัมปทานทำไม้ และการตัดเส้นทางเพื่อการทำไม้ ที่ขาดการควบคุม หรือมาตรการป้องกันรักษาที่ดีพอ ทำให้ป่าบางส่วนถูกยึดครองเพื่อใช้เป็นพื้นที่ทำเกษตรกรรม จนทำให้ป่าดั้งเดิมที่ขึ้นอยู่ในป่าแห่งนี้ถูกทำลายไปบางส่วน สภาพดังกล่าวนี้ภาครัฐได้มีการส่งเสริมให้ครัวเรือนที่มีการบุกเบิกป่าให้ปลูกไม้ทดแทนโดยเน้นชนิดไม้สัก ยางพารา ประดู่ ไม้กฤษณา เป็นต้น สำหรับไม้ผล ได้แก่ มะม่วง มะพร้าว มะขาม เป็นต้น

ในป่ากันชนป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ยี้ได้จัดแบ่งสังคมพืชป่าออกเป็น 2 ประเภทป่า คือ

ป่าดิบแล้ง (Dry evergreen forest) เป็นสังคมพืชป่าที่ขึ้นปกคลุมในพื้นที่แนวกันชนป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ยี้ในส่วนบริเวณลาดเขาขึ้นไปจนถึงสันเขา ซึ่งเป็นพื้นที่ป่าดิบแล้งส่วนใหญ่ ที่มี

จุดเด่นกว่าแนวกันชนเขตอื่นๆ และมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยสัตว์ป่านานาชนิด ซึ่งไม้เด่นที่พบ มีขนาดความสูงตั้งแต่ 15 ถึง 30 เมตร ได้แก่ ไม้ยางแดง ตะเคียนทอง ประดู่ มะค่า กระบาก พนอง จำปาป่า พะยอม รกฟ้า รัง เป็นต้น และไม้ชั้นรองประกอบด้วย ไม้ไผ่ป่านานาชนิด หวาย นานาชนิด และมีพืชชั้นล่างที่หลากหลาย เช่น สาบเสือ อ้อ ลูกไม้เบิกนำ กล้าไม้ยืนต้นชนิดอื่น ๆ

ป่าผสมผลัดใบ (Mixed deciduous forest) เป็นสังคมพืชที่ปกคลุมในพื้นที่บริเวณลาดเขาลง มาในบริเวณที่เป็นที่ราบ ต้นไม้ที่พบจะมีลักษณะเรือนยอดโปร่ง ไม่รกทึบเหมือนป่าดิบแล้งและใน ฤดูแล้งต้นไม้จะมีการผลัดใบ การกระจายของสังคมป่าผลัดใบในแนวกันชนนี้จะกระจายอยู่ ระหว่างพื้นที่ที่เป็นป่าดิบแล้ง กับพื้นที่ทำการเกษตรของชุมชนซึ่งทำให้ชนิดพันธุ์ไม้ในป่าดิบแล้ง กระจายพันธุ์เข้ามาในป่าประ เภทนี้ค่อนข้างมาก และค่อนข้างที่ป่าผสมผลัดใบในบริเวณอื่น พันธุ์ ไม้ส่วนใหญ่ประกอบด้วย ไม้สัก ไม้ประดู่ ไม้มะค่า ไม้กะบก ไม้ตะแบกแดง เป็นต้น และใน ปัจจุบันป่าประเภทยังคงความอุดมสมบูรณ์เป็นบางพื้นที่ เพราะยังมีการบุกรุกพื้นที่เพื่อทำ การเกษตร ถ่าสัตว์ และการลักลอบตัดไม้เพื่อก่อสร้างบ้านเรือน และขายเป็นบางส่วน รวมถึงการ เก็บหาของป่าประเภทต่าง ๆ (แผนกกลไกกรรมและป่าไม้, 2551)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วุฒิพล และคณะ (2537) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับของป่ากับเศรษฐกิจครัวเรือนของชุมชน 11 หมู่บ้านอยู่ในและรายรอบเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม จังหวัดอุบลราชธานี พบว่าของป่าที่ ชาวบ้านเก็บมาขายประโยชน์ และจำหน่ายมีทั้งหมด 8 ประเภทคือ พืชผักกินได้ แมลงกินได้ ผลไม้ป่า พืชหัว เห็ด น้ำผึ้ง ไม้ไผ่ และสมุนไพร ซึ่งคิดเป็นมูลค่าของการเก็บได้จากอุทยานผาแต้ม รวมทั้งสิ้น 2,355,375 บาทต่อปี หรือ 69.25 บาทต่อเฮกตาร์ต่อปี มูลค่ารวมทั้งในส่วนของการ บริโภค และจำหน่ายคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15 ของรายได้ที่เป็นเงินสดของครัวเรือนต่อปี นับได้ว่า ของป่ามีบทบาทไม่น้อยต่อการดำรงชีพของชาวบ้านที่อยู่รายรอบอุทยานแห่งชาติผาแต้มในแง่ของ แหล่งอาหาร และนำรายได้เสริมให้กับครัวเรือน

วรารณ (2540) ได้ทำการศึกษาถึงการใช้ทรัพยากรป่าไม้ของชุมชนบริเวณพื้นที่แนวกัน ชนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ห้วยขาแข้งพบว่า รายได้รวมของครัวเรือน ขนาดของพื้นที่ทำกินมี ความสัมพันธ์กับการใช้ไม้เพื่อก่อสร้างบ้านเรือนเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ลูกบาศก์เมตรต่อครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และประเภทของเชื้อเพลิงที่ใช้มีความสัมพันธ์กับการใช้ไม้เพื่อเป็น

เชื้อเพลิงเฉลี่ยเท่ากับ 1.42 ลูกบาศก์เมตรต่อครัวเรือนต่อปี ทั้งนี้ราษฎรกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 72 ต้องการปลูกต้นไม้ และเห็นควรอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ไว้ เนื่องจากมีอยู่จำนวนน้อย

อรธพล (2542) ได้ทำการศึกษา เกี่ยวกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ของชุมชนรายรอบเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขาอ่างฤๅไน เพื่อการพัฒนาระบบการจัดการป่าไม้ที่เหมาะสม และเป็นที่ยอมรับของสังคม พบว่าราษฎร ร้อยละ 61 ยังมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ด้วยการนำเอาผลไม้อาซัย พืชผักป่า หน่อไม้ป่า เห็ดป่า และสัตว์ป่ามาใช้ประโยชน์

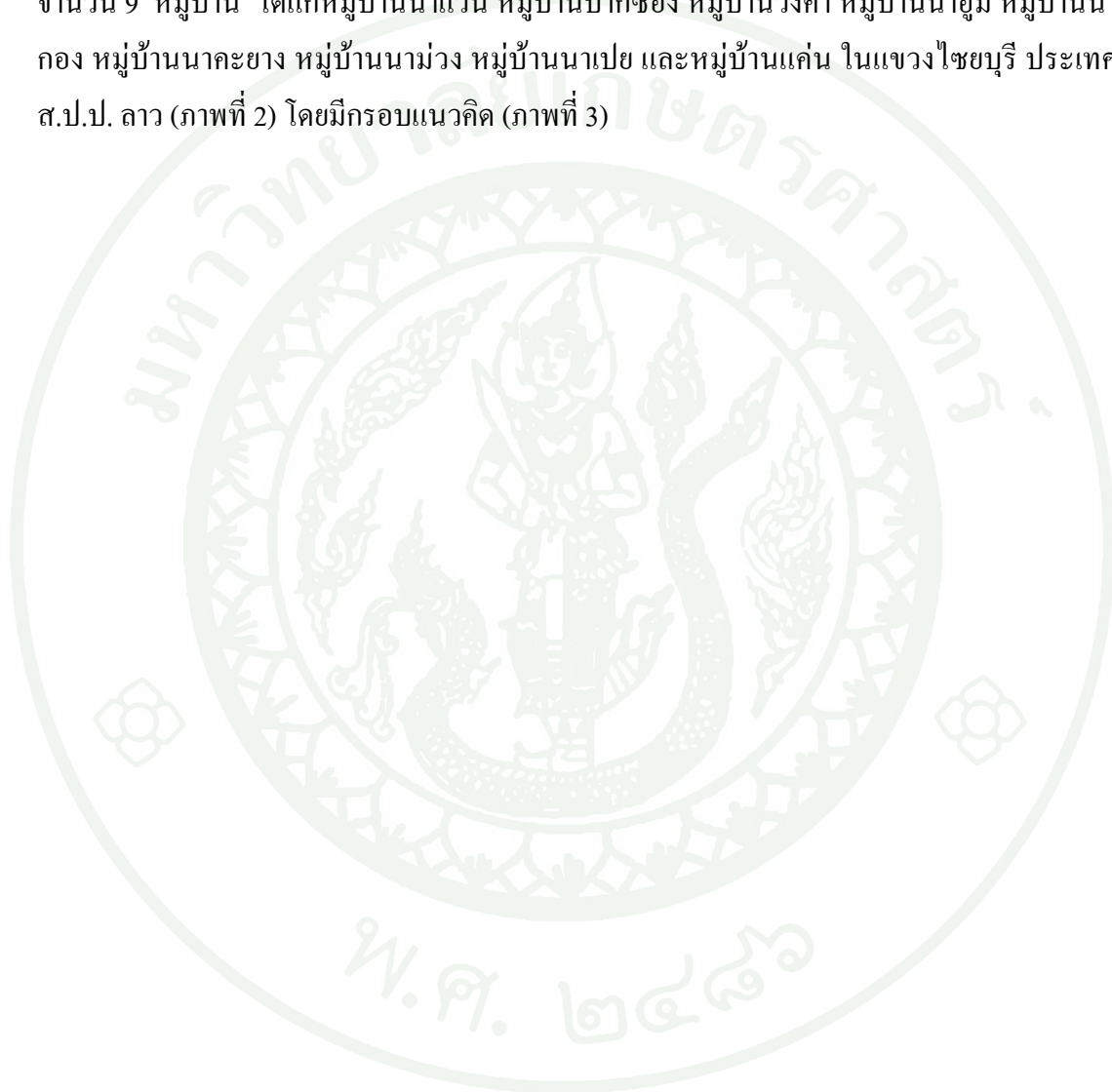
สายัณห์ (2543) ได้ทำการศึกษา แนวทางการจัดการพื้นที่กันชนอุทยานแห่งชาติพุเตยพบว่า ตัวแปรอิสระ 2 ตัวคือ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และการเป็นผู้นำของชุมชนของหัวหน้าครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับการพึงพิงป่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ส่วนเพศ อายุ ระดับการศึกษา การเป็นสมาชิกของกลุ่ม กิจกรรมในครัวเรือน จำนวนแรงงานในครัวเรือน ขนาดพื้นที่ถือครอง และทำเลที่ตั้งของครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีความสัมพันธ์กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

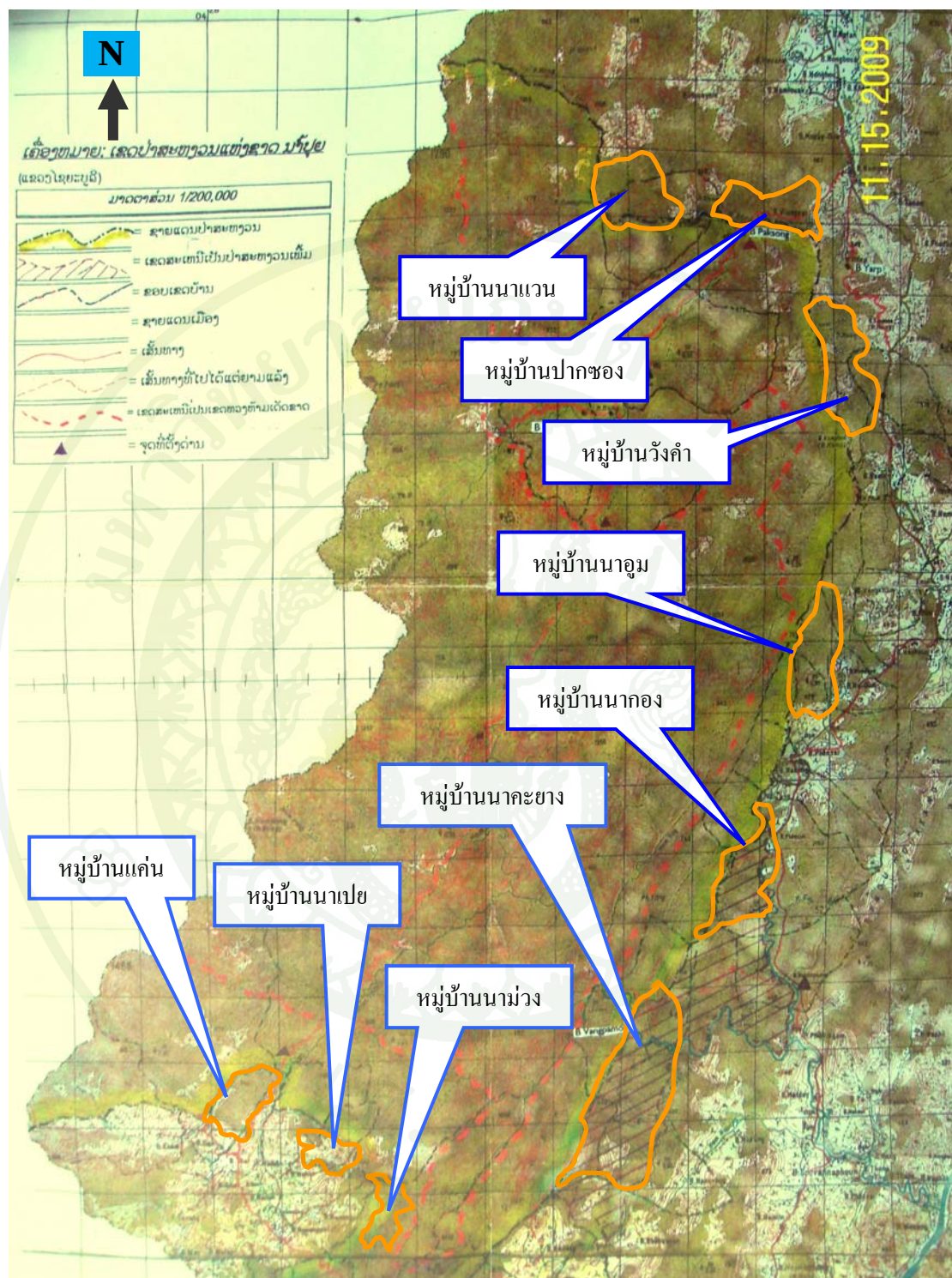
สุระ (2543) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่แนวกันชนของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งพบว่า รายจ่ายรวมของครัวเรือน ขนาดของพื้นที่ทำกิน ระยะเวลาในการตั้งถิ่นฐาน เผ่าพันธุ์ และจำนวนแรงงานในครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ แต่จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และรายได้รวมของครัวเรือน ไม่มีความสัมพันธ์กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้

สุเทพ (2543) ได้ทำการศึกษาถึงสภาพเศรษฐกิจสังคม และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้ของชุมชนบริเวณพื้นที่แนวกันชน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน (รอยต่อ 5 จังหวัด) พบว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน ขนาดพื้นที่ทำกิน และ จำนวนแรงงานในครัวเรือน กับการนำใช้ทรัพยากรป่าไม้ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน แต่รายได้ของครัวเรือน และที่อยู่อาศัย กับการใช้ทรัพยากรป่าไม้มีความสัมพันธ์ต่อกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการตรวจเอกสาร สามารถสรุปตัวแปรต่างๆ ที่ใช้ในการศึกษาการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในเขตป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ของราษฎร จำนวน 9 หมู่บ้าน ได้แก่หมู่บ้านนาแวน หมู่บ้านปากช่อง หมู่บ้านวังคำ หมู่บ้านนาอุม หมู่บ้านนาทอง หมู่บ้านนาเคยาง หมู่บ้านนาม่วง หมู่บ้านนาเปย และหมู่บ้านแคน ในแขวงไซบุรี ประเทศส.ป.ป. ลาว (ภาพที่ 2) โดยมีกรอบแนวคิด (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 2 แผนที่ป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย แสดงขอบเขตป่ากันชนและที่ตั้งของ 9 หมู่บ้านที่ทำการศึกษา

ที่มา: แผนกกสิกรรมและป่าไม้ (2551)

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ เผ่าพันธุ์ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก อาชีพรอง จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนแรงงานในครัวเรือน ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน ขนาดพื้นที่ที่ถือครอง รายได้ของครัวเรือน รายจ่ายของครัวเรือน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ การเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อาศัยอยู่รายรอบป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ได้แก่ ไม้พิน ไม้เพื่อการก่อสร้าง ไม้ไผ่ พืชสมุนไพร ผลไม้ หน่อไม้ หวาย เส้น ดอกแหม เห็ด พืชผัก และแมลงกินได้

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

จากกรอบแนวคิดสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรจำนวน 9 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่บ้านนาแวน หมู่บ้านปากช่อง หมู่บ้านวังคำ หมู่บ้านนาอุม หมู่บ้านนาทอง หมู่บ้านนาคะยาง หมู่บ้านนาม่วง หมู่บ้านนาเปยและหมู่บ้านแก่น ที่อาศัยอยู่รายรอบเขตป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ในประเทศ ส.ป.ป. ลาวได้ ดังนี้

1. ราษฎรที่มี เพศ แตกต่างกัน มีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ไม่แตกต่างกัน
2. ราษฎรที่มี อายุ แตกต่างกัน มีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ไม่แตกต่างกัน
3. ราษฎรที่มี เผ่าพันธุ์ แตกต่างกัน มีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ไม่แตกต่างกัน
4. ราษฎรที่มี ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ไม่แตกต่างกัน
5. ราษฎรที่มี อาชีพหลัก แตกต่างกัน มีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ไม่แตกต่างกัน
6. ราษฎรที่มี อาชีพรอง แตกต่างกัน มีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ไม่แตกต่างกัน
7. ราษฎรที่มี จำนวนสมาชิกในครัวเรือน แตกต่างกัน มีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ไม่แตกต่างกัน
8. ราษฎรที่มี จำนวนแรงงานในครัวเรือนแตกต่างกัน มีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ไม่แตกต่างกัน

9. ราษฎรที่มี ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน แตกต่างกัน มีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่
กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ไม่แตกต่างกัน
10. ราษฎรที่มี ขนาดพื้นที่ที่ถือครอง แตกต่างกัน มีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กัน
ชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ไม่แตกต่างกัน
11. ราษฎรที่มีรายได้ของครัวเรือน แตกต่างกัน มีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชน
ของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ไม่แตกต่างกัน
12. ราษฎรที่มีรายจ่ายของครัวเรือน แตกต่างกัน มีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กัน
ชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ไม่แตกต่างกัน
13. ราษฎรที่มี การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ แตกต่างกัน มีการ
พึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ไม่แตกต่างกัน
14. ราษฎรที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ แตกต่างกัน มีการพึงพิง
ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ไม่แตกต่างกัน
15. ราษฎรที่มีความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ แตกต่างกัน มีการพึงพิงทรัพยากรป่า
ไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ไม่แตกต่างกัน

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. แบบสอบถาม
2. แผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศ มาตราส่วน 1:100,000 ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย
3. เครื่องคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมสำเร็จรูป

วิธีการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบในการศึกษาเช่น ข้อมูลประชากร สภาพภูมิอากาศ ลักษณะภูมิประเทศ ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งได้จากการค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องในเขตป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติ รวมทั้งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เป็นการใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์ครัวเรือนที่เลือกได้ ลักษณะของคำถามจะเป็นคำถามแบบเลือกตอบและแบบปลายเปิด ซึ่งได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ เผ่าพันธุ์ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก อาชีพรอง สถานภาพสมรส สถานภาพทางสังคม จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนแรงงานในครัวเรือน ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน ขนาดพื้นที่ที่ถือครอง การใช้ประโยชน์ที่ดิน สถานที่ตั้ง เอกสารสิทธิ์ การได้มา ตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่ทำกิน ความเพียงพอต่อการดำรงชีพ การขยายพื้นที่ทำกิน รายได้ รายจ่ายของครัวเรือน การได้รับประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ได้แก่ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ แหล่งข้อมูลข่าวสาร การเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ ได้แก่ประเภทของทรัพยากรที่นำมาใช้ ใช้ อย่างไร ช่วงเวลาไหนและใช้มานานเท่าไรเช่น พืชสมุนไพร ผักป่า หน่อไม้ หวาย ดอกแขม ไม้ไผ่ ป่าเห็ด แมลงกินได้ ไม้ในการก่อสร้างบ้านเรือน ไม้ฟืน เป็นต้น

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้และแนวทางในการแก้ไขของราษฎรภายใน 9 หมู่บ้าน

การสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้จะทำการสุ่มเลือกหมู่บ้านตัวอย่างที่จะใช้เป็นพื้นที่ศึกษาจำนวน 9 หมู่บ้าน โดยจะจัดแบ่งออกเป็น 3 โซนคือ โซนตอนเหนือ โซนตอนกลางและโซนตอนใต้ ของพื้นที่ในแนวเขตป่ากันชน ซึ่งในแต่ละโซนจะประกอบด้วยหมู่บ้านตัวอย่างจำนวน 3 หมู่บ้านที่ประกอบด้วยหมู่บ้านที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก จากการสุ่มเลือกหมู่บ้านตัวอย่างปรากฏว่าหมู่บ้านที่ได้รับเลือกเป็นตัวอย่างของโซนเหนือได้แก่หมู่บ้านนาแวน หมู่บ้านปากซอง และหมู่บ้านวังคำ โซนกลางได้แก่หมู่บ้านนาอ่อม หมู่บ้านนาทองและหมู่บ้านนาคะยาง โซนใต้ได้แก่หมู่บ้านนาม่วง หมู่บ้านนาเปย และหมู่บ้านแก่น มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 520 ครัวเรือน ขนาดครัวเรือนตัวอย่างที่เหมาะสมที่ใช้ในการศึกษาโดยใช้สูตรของ Yamane (1973) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ	e	=	ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05
	N	=	จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 520 ครัวเรือน
	n	=	จำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้จำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 226 ครัวเรือนและใช้สูตรการกระจายตามสัดส่วน (สุบงกช, 2526) เพื่อให้เกิดการกระจายของกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลใน 9 หมู่บ้าน โดยมีสูตรดังนี้

$$n_i = n \frac{N_i}{N}$$

เมื่อ n_i = จำนวนครัวเรือนตัวอย่างในหมู่บ้านที่ i จนถึงหมู่บ้านที่ 9
 N = จำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่ศึกษา 226 ครัวเรือน
 N_i = จำนวนครัวเรือนในหมู่บ้านที่ i
 N = จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้าน 520 ครัวเรือน
 i = หมู่บ้านที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 และ 9

การกระจายของครัวเรือนตัวอย่างดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การกระจายของครัวเรือนตัวอย่าง จำแนกตามโซน

หมู่บ้าน	ครัวเรือนทั้งหมด	ครัวเรือนตัวอย่าง
โซนตอนเหนือ		
หมู่บ้านนาแว่น	85	37
หมู่บ้านปากช่อง	55	24
หมู่บ้านวังคำ	30	13
โซนตอนกลาง		
หมู่บ้านนาคะยาง	95	42
หมู่บ้านนาทอง	60	26
หมู่บ้านนาอุม	35	15
โซนตอนใต้		
หมู่บ้านนาม่วง	75	33
หมู่บ้านนาเปย	50	21
หมู่บ้านแก่น	35	15
รวม	520	226

จากนั้นนำแบบสอบถามที่ออกแบบไปสัมภาษณ์ราษฎรกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกับกลุ่มประชากรที่ศึกษาคือ บ้านโพหนอง เมืองเพิง แขวงไชยบุรี จำนวน 30 ชุด เพื่อ ทดสอบแบบสอบถามได้ค่า KR_{20} เท่ากับ 0.7933

วิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยการนำเอาข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด 226 ชุดมา วิเคราะห์ผลตามวัตถุประสงค์ข้อ 1, 2 และ 3 ซึ่งเป็นการนำเอาข้อมูลที่ทำการศึกษามารวบรวม แจกแจงในรูปค่าสถิติอย่างง่าย เช่น ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน มานำเสนอในรูปตารางเพื่อประกอบในการอธิบาย

2. ทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อทดสอบข้อ สมมุติฐานเพื่อหาตัวแปรอิสระที่มีผลต่อการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในเขตกันชน โดยใช้วิธี t - test และ F - test โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถานที่และระยะเวลาทำการวิจัย

สถานที่ทำการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลภายในป่ากันชนป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ใน 9 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่บ้านนาแวน หมู่บ้านปากช่อง หมู่บ้านวังคำ หมู่บ้านนาอุม หมู่บ้านนาทอง (เมืองเพิง) หมู่บ้านนาเคยาง (เมืองปากลาย) หมู่บ้านนาม่วง หมู่บ้านนาเปย หมู่บ้านแคน (เมืองท่งมิไซ) ใน แขวงไชยบุรี ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ระยะเวลาทำการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อยู่อาศัยรายรอบป่ากันชนป่าสงวน แห่งชาติน้ำปู้นี้ได้เริ่มทำการศึกษาดังแต่เดือนมิถุนายน 2552 ถึงเดือนพฤษภาคม 2553 รวม ระยะเวลาในการศึกษาประมาณ 11 เดือน

ผลและวิจารณ์

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยแขวงไซยบุรี ในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ครั้งนี้ แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีรายละเอียดดังนี้

สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ พบว่าราษฎรที่ศึกษาส่วนใหญ่ เป็นหัวหน้าครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 75.7 และเป็นผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนมีเพียงร้อยละ 24.3

เพศ พบว่าราษฎรที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 76.5 และเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 23.5

อายุ พบว่าราษฎรที่ศึกษา มีอายุ 30 – 40 ปีคิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมามีอายุ 41 – 50 ปี มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป และมีอายุน้อยกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.1, 15.5 และ 14.6 ตามลำดับ โดยมีอายุสูงสุด 63 ปี ต่ำสุด 19 ปี เฉลี่ย 41.04 ปี

เผ่าพันธุ์ พบว่าราษฎรที่ศึกษาส่วนใหญ่ มีเผ่าพันธุ์เป็นลาวกลุ่มคิดเป็นร้อยละ 87.6 รองลงมา มีเผ่าพันธุ์เป็นลาวเทิง และลาวสูงคิดเป็นร้อยละ 10.6 และ 1.8 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่าราษฎรที่ศึกษาจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมา จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอาชีวศึกษาคิดเป็นร้อยละ 33.5, 23.5 และ 8.0 ตามลำดับ

อาชีพหลัก พบว่าราษฎรที่ศึกษา มีอาชีพหลักทำนาคิดเป็น ร้อยละ 39.4 รองลงมา มีอาชีพหลักทำสวน รับราชการ ค้าขาย ทำไร่ และรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 19.0, 12.4, 11.5, 10.2 และ 7.5 ตามลำดับ

อาชีพรอง พบว่าราษฎรที่ศึกษา ไม่มีอาชีพรองคิดเป็นร้อยละ 65.9 และมีอาชีพรองเพียงร้อยละ 34.1 โดย มีอาชีพรองในการทำสวนคิดเป็นร้อยละ 22.0 รองลงมามีอาชีพรับจ้าง ทำนา ทำไร่ และค้าขายคิดเป็นร้อยละ 15.9, 4.0, 2.6 และ 2.2 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส พบว่าราษฎรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีสถานภาพแต่งงานแล้วอยู่ด้วยกันคิดเป็นร้อยละ 85.0 รองลงมามีสถานภาพโสด หม้าย และหย่าร้างคิดเป็นร้อยละ 11.9, 2.2 และ 0.9 ตามลำดับ

สถานภาพทางสังคม พบว่าราษฎรที่ศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีสถานภาพสังคมคิดเป็นร้อยละ 78.8 และมีสถานภาพทางสังคมคิดเป็นร้อยละ 21.2 โดยสถานภาพสังคมที่มีคือ เป็นตำรวจบ้าน คิดเป็นร้อยละ 10.6 รองลงมาผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน และที่ปรึกษาผู้ใหญ่บ้าน จำนวนเท่ากัน และผู้ใหญ่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 3.1, 2.7 และ 2.2 ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์		
เป็นหัวหน้าครัวเรือน	171	75.7
ผู้แทนหัวหน้าครัวเรือน	55	24.3
2. เพศ		
ชาย	173	76.5
หญิง	53	23.5

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3. อายุ (ปี)		
น้อยกว่า 30	33	14.6
30 – 40	81	35.8
41 – 50	77	34.1
ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป	35	15.5
อายุสูงสุด 63 ปี ต่ำสุด 19 ปี เฉลี่ย 41.04 ปี S.D. 9.84		
4. เผ่าพันธุ์		
ลาวลุ่ม	198	87.6
ลาวเทิง	24	10.6
ลาวสูง	4	1.8
5. ระดับการศึกษา		
ชั้นประถม	79	35.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	76	33.5
มัธยมศึกษาตอนปลาย	53	23.5
อาชีวศึกษา	18	8.0
6. อาชีพหลัก		
รับราชการ	28	12.4
ทำนา	89	39.4
ทำไร่	23	10.2
รับจ้าง	17	7.5
ทำสวน	43	19.0
ค้าขาย	26	11.5

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
7. อาชีพครอง		
ไม่มี	149	65.9
มี*	77	34.1
ทำนา	9	4.0
ทำสวน	50	22.1
ทำไร่	6	2.6
ค้าขาย	5	2.2
รับจ้าง	36	15.9
8. สถานภาพสมรส		
โสด	27	11.9
แต่งงานแล้วอยู่ด้วยกัน	192	85.0
หย่าร้าง	2	0.9
หม้าย	5	2.2
9. สถานภาพทางสังคม		
ไม่มี	178	78.8
มี	48	21.2
ผู้ใหญ่บ้าน	5	2.2
ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	7	3.1
กรรมการหมู่บ้าน	6	2.7
ตำรวจบ้าน	24	10.6
ที่ปรึกษาผู้ใหญ่บ้าน	6	2.7

หมายเหตุ * อาชีพครองตอบได้มากกว่า 1 อย่าง

ราษฎรที่ศึกษาส่วนมากมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุตั้งแต่ 16 ปี ถึง 60 ปีขึ้นไป จำนวน 755 คน แยกเป็นชาย 376 คน และหญิง 379 คน รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ที่มีอายุน้อยกว่า 16 ปี จำนวน 372 คน โดยแยกเป็นชาย 166 คน และหญิง 206 คน และจำนวนสมาชิกที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวน 22 คน แบ่งเป็นชาย 6 คน และหญิง 16 คน (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำแนกตามกลุ่มอายุและเพศในครัวเรือน

อายุ	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า 16 ปี	166	206	372
16 ถึง 60 ปี	376	379	755
ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป	6	16	22
รวม	548	601	1,149

การตั้งถิ่นฐานของครอบครัว พบว่า ราษฎรที่ศึกษาส่วนใหญ่เกิดในหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ในปัจจุบันคิดเป็นร้อยละ 86.7 รองลงมาอพยพมาจากที่อื่น คิดเป็นร้อยละ 13.3 โดยอพยพมาจากหมู่บ้านอื่นในเมืองเดียวกันคิดเป็นร้อยละ 7.1 อพยพจากเมืองอื่นในแขวงเดียวกัน อพยพจากแขวงอื่นในภาคเดียวกัน และอพยพจากหมู่บ้านอื่นที่ต่างเมืองกันคิดเป็นร้อยละ 3.1, 2.2 และ 0.9 ตามลำดับ

ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน พบว่า ราษฎรที่ศึกษามีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน 30 – 40 ปีคิดเป็นร้อยละ 33.6 รองลงมา 41 – 50 ปีน้อยกว่า 30 ปีและตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 28.8, 27.0 และ 10.6 ตามลำดับโดยมีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานสูงสุด 60 ปี ต่ำสุด 6 ปี เฉลี่ย 37.02 ปี (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการตั้งถิ่นฐาน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. การตั้งถิ่นฐานของครอบครัว		
เกิดที่นี่	196	86.7
อพยพมาจากที่อื่น	30	13.3
หมู่บ้านอื่นในเมืองเดียวกัน	16	7.1
หมู่บ้านอื่นที่ต่างเมืองกัน	2	0.9
เมืองอื่นในแขวงเดียวกัน	7	3.1
แขวงอื่นในภาคเดียวกัน	5	2.2

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2. ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน (ปี)		
น้อยกว่า 30	61	27.0
30 – 40	76	33.6
41 – 50	65	28.8
ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป	24	10.6
ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานสูงสุด 60 ปี ต่ำสุด 6 ปี เฉลี่ย 37.02 ปี S.D. 12.17		

การถือครองที่ดิน พบว่า ราษฎรส่วนใหญ่ มีการครอบครองที่ดินคิดเป็นร้อยละ 95.6 และ ไม่มีการครอบครองที่ดินคิดเป็นร้อยละ 4.4

จำนวนแปลงที่ดินที่ถือครอง พบว่า ราษฎร มีการถือครองพื้นที่จำนวน 2 แปลง คิดเป็น ร้อยละ 54.1 รองลงมา จำนวน 3 แปลง คิดเป็นร้อยละ 29.2 จำนวน 1 แปลง และจำนวน 4 แปลง คิด เป็นร้อยละ 13.0 และ 3.6 ตามลำดับ โดยมีจำนวนแปลงที่ถือครองสูงสุด 4 แปลง ต่ำสุด 1 แปลง เฉลี่ย 2.24 แปลง

จำนวนพื้นที่ถือครอง พบว่า ราษฎรมีที่ดินถือครอง 5 – 10 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 37.4 รองลงมา ตั้งแต่ 15 ไร่ขึ้นไป 11 – 15 ไร่ และน้อยกว่า 5 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 30.6, 17.6 และ 14.4 ตามลำดับ โดยมิ การถือครองพื้นที่ สูงสุด 45 ไร่ ต่ำสุด 1 ไร่ เฉลี่ย 13.53 ไร่ (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการถือครองที่ดิน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. การถือครองที่ดิน		
ไม่มี	10	4.4
มี	216	95.6
2. จำนวนแปลงที่ดินที่ถือครอง (แปลง) (n=216)		
1	28	13.0
2	117	54.1
3	63	29.2
4	8	3.7
พื้นที่ถือครองสูงสุด 4 แปลง ต่ำสุด 1 แปลง เฉลี่ย 2.24 แปลง S.D. 0.72		
3. จำนวนพื้นที่ถือครอง (ไร่) (n=216)		
น้อยกว่า 5	31	14.4
5 – 10	81	37.4
11 – 15	38	17.6
ตั้งแต่ 15 ไร่ขึ้นไป	66	30.6
พื้นที่ถือครองสูงสุด 45 ไร่ ต่ำสุด 1 ไร่ เฉลี่ย 13.53 ไร่ S.D. 9.60		

พื้นที่ทำกินมีความพอเพียงต่อการดำรงชีพของครอบครัว พบว่า ราษฎรร้อยละ 67.7 มีพื้นที่ดินเพียงพอต่อการดำรงชีวิต และร้อยละ 32.3 ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

ความต้องการในการขยายพื้นที่ทำกิน พบว่า ราษฎรส่วนใหญ่ไม่ต้องการขยายที่ดินทำกิน คิดเป็นร้อยละ 67.7 และคิดจะขยายที่ทำกินมีเพียงร้อยละ 32.3 การขยายพื้นที่ทำกินโดยขอให้ทางราชการช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ 28.3 และ จะขยายพื้นที่โดยการจับจองหรือแผ้วถางป่าเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 4.0 (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามพื้นที่ทำกิน และความต้องการขยายพื้นที่ทำกิน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. พื้นที่ทำกินมีความพอเพียงต่อการดำรงชีพของครัวเรือน		
ไม่เพียงพอ	73	32.3
เพียงพอ	153	67.7
2. ความต้องการในการขยายพื้นที่ทำกิน		
ไม่คิด	153	67.7
คิดจะขยาย	73	32.3
จับจองหรือแผ้วถางป่าเพิ่มเติม	9	4.0
ขอให้ทางราชการช่วยเหลือ	64	28.3

ตำแหน่งของพื้นที่ทำกินหรือที่อยู่อาศัย พบว่า ราษฎรมีพื้นที่อยู่ในป่ากันชนป่าของสงวนแห่งชาติน้ำปุย จำนวน 1 แปลง คิดเป็นร้อยละ 42.6 โดยร้อยละ 19.0 มีขนาดพื้นที่ 11 – 15 ไร่ เฉลี่ย 5.56 ไร่ต่อครัวเรือน พื้นที่ทำกินหรืออาศัยอยู่ห่างจากแนวกันชน ประมาณ 0 – 1 กิโลเมตร ร้อยละ 56.0 มีพื้นที่จำนวน 1 แปลง โดยมีขนาดพื้นที่ 5 – 10 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 23.6 เฉลี่ย 5.44 ไร่ต่อครัวเรือน มีพื้นที่อยู่ห่างจากแนวกันชน ประมาณ 1 – 2 กิโลเมตร คิดเป็น ร้อยละ 64.4 มีพื้นที่จำนวน 1 แปลง โดยมีขนาดพื้นที่น้อยกว่า 5 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 54.6 เฉลี่ย 2.04 ไร่ต่อครัวเรือน และมีพื้นที่ทำกินหรือที่อยู่อาศัยอยู่ห่างจากแนวกันชน มากกว่า 3 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 44.0 มีพื้นที่จำนวน 1 แปลง โดยมีขนาดพื้นที่น้อยกว่า 5 ไร่ต่อครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 43.5 เฉลี่ย 0.74 ไร่ต่อครัวเรือน (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ตำแหน่งของพื้นที่ทำกินหรือที่อยู่อาศัย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. อยู่ในป่ากันชนป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย		
1.1 จำนวนแปลง		
ไม่มี	118	54.6
มี 1 แปลง	92	42.6
มี 2 แปลง	6	2.8
จำนวนแปลงเฉลี่ย 0.48 แปลง S.D. 0.55		
1.2 ขนาดพื้นที่		
ไม่มี	118	54.6
น้อยกว่า 5 ไร่	6	2.8
5 - 10 ไร่	30	13.9
11 - 15 ไร่	41	19.0
16 - 20 ไร่	14	6.5
ตั้งแต่ 20 ไร่ขึ้นไป	7	3.2
พื้นที่เฉลี่ย 5.56 ไร่ S.D 7.14		
2. อยู่ห่างจากแนวกันชน ประมาณ 0 – 1 กิโลเมตร		
2.1 จำนวนแปลง		
ไม่มี	89	41.2
มี 1 แปลง	121	56.0
มี 2 แปลง	6	2.8
จำนวนแปลงเฉลี่ย 0.62 แปลง S.D. 0.54		
2.2 ขนาดพื้นที่		
ไม่มี	89	41.2
น้อยกว่า 5 ไร่	40	18.5
5 - 10 ไร่	51	23.6
11 - 15 ไร่	19	8.8
16 - 20 ไร่	10	4.6
ตั้งแต่ 20 ไร่ขึ้นไป	7	3.2
พื้นที่เฉลี่ย 5.44 ไร่ S.D. 7.22		

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ
3. อยู่ห่างจากแนวกันชน ประมาณ 1 – 2 กิโลเมตร		
3.1 จำนวนแปลง		
ไม่มี	74	34.3
มี 1 แปลง	139	64.4
มี 2 แปลง	3	1.4
จำนวนแปลงเฉลี่ย 0.67 แปลง S.D. 0.50		
3.2 ขนาดพื้นที่		
ไม่มี	73	33.8
น้อยกว่า 5 ไร่	118	54.6
5 - 10 ไร่	20	9.3
11 - 15 ไร่	4	1.9
16 - 20 ไร่	1	0.5
พื้นที่เฉลี่ย 2.04 ไร่ S.D. 2.96		
4. อยู่ห่างจากแนวกันชน มากกว่า 3 กิโลเมตร		
4.1 จำนวนแปลง		
ไม่มี	120	55.6
มี 1 แปลง	95	44.0
มี 2 แปลง	1	0.5
จำนวนแปลงเฉลี่ย 0.45 แปลง S.D. 0.51		
4.2 ขนาดพื้นที่		
ไม่มี	120	55.6
น้อยกว่า 5 ไร่	94	43.5
5 - 10 ไร่	2	0.9
พื้นที่เฉลี่ย 0.74 ไร่ S.D. 1.10		

รายได้ของครัวเรือน พบว่า ราษฎรมรายได้น้อยกว่า 40,000 บาทและรายได้ 40,000 – 60,000 บาทจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 28.8 รองลงมามีรายได้ตั้งแต่ 80,000 บาทขึ้นไปและ 60,001 – 80,000

บาทคิดเป็นร้อยละ 23.9 และ 18.6 ตามลำดับ โดยมีรายได้เฉลี่ย 73,996.46 บาทต่อปี เมื่อจำแนกตามรายได้หลักพบว่า ราษฎรส่วนใหญ่มีรายได้ 15,000 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมา มีรายได้ตั้งแต่ 45,000 บาทขึ้นไป 30,001 – 45,000 บาท และ น้อยกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.2, 12.8 และ 10.2 ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามรายได้รองพบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้จากอาชีพรองคิดเป็นร้อยละ 34.1 รองลงมา มีรายได้ 15,000 – 30,000 บาท ตั้งแต่ 45,000 บาท 30,001 – 45,000 บาท และ น้อยกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.8, 19.9, 11.9 และ 9.3 ตามลำดับ

รายจ่ายของครัวเรือน พบว่า ราษฎรมีรายจ่ายตั้งแต่ 45,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 29.7 รองลงมา มีรายจ่ายน้อยกว่า 25,000 บาท 35,001 – 45,000 บาท 25,000 – 35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.2, 23.4 และ 21.7 ตามลำดับ เฉลี่ย 44,505.31 บาทต่อปี เมื่อจำแนกรายจ่าย พบว่า เป็นรายจ่ายในการทำการเกษตรตั้งแต่ 9,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมา มีรายจ่ายน้อยกว่า 3,000 บาท 3,001 – 6,000 บาท และ 6,001 – 9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.7, 17.3 และ 8.8 ตามลำดับ ค่าใช้จ่ายในการทำปศุสัตว์พบว่า มีค่าใช้จ่ายตั้งแต่ 15,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 15.5 และค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 13.3 สำหรับค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายประจำวัน ค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตร ค่าภาษี เป็นต้น พบว่า มีค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมา มีค่าใช้จ่ายตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป 20,000 – 25,000 บาท และ 25,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.1, 21.7 และ 21.2 ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 รายได้และรายจ่ายของครัวเรือนต่อปี

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. รายได้ของครัวเรือน (บาท)		
น้อยกว่า 40,000	65	28.8
40,001 - 60,000	65	28.8
60,001 - 80,000	42	18.6
80,000 บาทขึ้นไป	54	23.9
รายได้เฉลี่ย 73,996.46 บาท S.D. 91,351.53		

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1.1 รายได้จากอาชีพหลัก (บาท)		
น้อยกว่า 15,000	23	10.2
15,000 - 30,000	117	51.8
30,001 - 45,000	29	12.8
45,000 ขึ้นไป	57	25.2
รายได้เฉลี่ย 44,329.20 บาท S.D. 78,314.16		
1.2 รายได้จากอาชีพรอง		
ไม่มีรายได้	77	34.1
น้อยกว่า 15,000	21	9.3
15,000 - 30,000	56	24.8
30,001 - 45,000	27	11.9
45,000 บาทขึ้นไป	45	19.9
รายได้เฉลี่ย 29,667.26 บาท S.D. 50,114.65		
2. รายจ่ายของครัวเรือนในรอบปี(บาท)		
น้อยกว่า 25,000	57	25.2
25,001 - 35,000	53	23.4
35,001 - 45,000	49	21.7
45,000 บาทขึ้นไป	67	29.7
รายจ่ายเฉลี่ย 44,505.31 บาท S.D. 54,677.47		
2.1 ค่าใช้จ่ายในการทำการเกษตร (พืช) (บาท)		
ไม่มีค่าใช้จ่าย	49	21.7
น้อยกว่า 3,000	40	17.7
3,001 - 6,000	39	17.3
6,001 - 9,000	20	8.8
9,000 บาทขึ้นไป	78	34.5
ค่าใช้จ่ายในการทำการเกษตรเฉลี่ย 9,846.02 บาท S.D. 40,076.82		

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2.2 ค่าใช้จ่ายในการปลูสดัว (บาท)		
ไม่มีค่าใช้จ่าย	161	71.2
น้อยกว่า 15,000	30	13.3
15,000 ขึ้นไป	35	15.5
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 9,022.12 บาท S.D. 35,355.90		
2.3 ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ (บาท)		
น้อยกว่า 20,000	70	31.0
20,000 - 25,000	49	21.7
25,001 - 30,000	48	21.2
30,000 บาทขึ้นไป	59	26.1
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 25,637.17 บาท S.D. 11,150.22		

เปรียบเทียบรายได้และรายจ่ายในครัวเรือน พบว่า รายครัว มีเงินเหลือเก็บคิดเป็นร้อยละ 66.4 รายได้พอกับรายจ่าย และ รายได้น้อยกว่ารายจ่าย คิดเป็นร้อยละ 27.0 และ 6.6 ตามลำดับ

การเข้าไปใช้ประโยชน์หรือทำกิจกรรมในป่ากันชน พบว่า รายครัวส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ในป่ากันชนมีถึงร้อยละ 98.2 และมีรายครัวเพียงส่วนน้อยร้อยละ 1.8 ไม่ใช้ประโยชน์ในป่ากันชน

จำนวนครั้งที่เข้าไปใช้ประโยชน์ พบว่า รายครัวเข้าไปใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่แนวกันชนน้อยกว่า 50 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 30.1 รองลงมา เข้าไปใช้ประโยชน์ 101 – 150 ครั้งต่อปี 50 – 100 ครั้งต่อปี มากกว่า 150 ครั้งต่อปี และ ไม่เคยเข้าไปใช้ประโยชน์ คิดเป็น ร้อยละ 28.2, 23.5, 16.4 และ 1.8 ตามลำดับ

การถูกกล่าวหาว่าตัดเถื่อนห้ามปรามให้เข้าไปใช้ประโยชน์หรือทำกิจกรรมในป่ากันชน พบว่า รายครัวส่วนใหญ่ ไม่เคยถูกกล่าวหาว่าตัดเถื่อนคิดเป็นร้อยละ 87.2 และมีเพียงส่วนน้อย เคยถูกกล่าวหาว่าตัดเถื่อนห้ามปรามให้เข้าไปใช้ประโยชน์หรือทำกิจกรรมในป่ากันชนคิดเป็น ร้อยละ 12.8 (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบรายได้และการได้รับประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ในแนวกันชน
ป่าสงวนแห่งชาติ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เปรียบเทียบรายได้และรายจ่ายในครัวเรือน		
มีเงินเหลือเก็บ	150	66.4
รายได้พอกับรายจ่าย	61	27.0
รายได้น้อยกว่ารายจ่าย	15	6.6
2. การเข้าไปใช้ประโยชน์หรือทำกิจกรรมในป่ากันชน		
ไม่ใช้ประโยชน์	4	1.8
ใช้ประโยชน์	222	98.2
3. จำนวนครั้งที่เข้าไปใช้ประโยชน์ (ครั้งต่อปี)		
ไม่เคย	4	1.8
น้อยกว่า 50	68	30.1
50 – 100	53	23.5
101 – 150	64	28.2
150 บาทขึ้นไป	37	16.4
4. การถูกกล่าวหาว่าตัดฟันหรือเก็บของป่าโดยไม่ได้รับอนุญาต		
ไม่เคย	197	87.2
เคย	29	12.8

ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์

ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ แหล่งข้อมูลข่าวสาร การเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ มีรายละเอียดดังนี้

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ จากการศึกษาพบว่า ราษฎรส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์คิดเป็นร้อยละ 99.1 มีเพียงร้อยละ 0.9 ที่ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสาร จำนวนครั้งใน

การรับข้อมูลข่าวสารพบว่า ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงมาได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร 1 ครั้ง 3 ครั้ง ไม่เคยได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และรับรู้ข้อมูลข่าวสาร 10 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 38.1, 7.5, 0.9 และ 0.4 ตามลำดับ โดยมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสูงสุด 10 ครั้งต่ำสุด 1 ครั้ง และเฉลี่ย 1.71 ครั้ง

แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ จากการศึกษาพบว่า ราษฎรส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 95.5 รองลงมาได้รับข้อมูลข่าวสารจากวิทยุ ผู้ใหญ่บ้าน เพื่อนบ้าน โทรทัศน์ หอกระจายข่าว และญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 85.7, 48.2, 15.2, 3.6, 2.2 และ 0.4 ตามลำดับ

การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ จากการศึกษาพบว่า ราษฎรส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้คิดเป็นร้อยละ 98.2 มีเพียงร้อยละ 1.8 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม โดยจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้งมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมาคือ 1 ครั้ง 3 ครั้ง ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และ 4 และ 5 ครั้ง จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 30.2, 8.4, 1.8 และ 0.4 ตามลำดับ

หลักสูตรที่ได้ร่วมกิจกรรม จากการศึกษาพบว่า ราษฎรส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมหลักสูตรการปลูกสร้างสวนป่า คิดเป็นร้อยละ 86.6 รองลงมาเข้าร่วมกิจกรรมหลักสูตรการป้องกันไฟป่า การป้องกันรักษาป่าไม้ การจัดการที่ดินป่าไม้ การอนุรักษ์สัตว์น้ำและสัตว์ป่า และประโยชน์ของพืชสมุนไพร คิดเป็นร้อยละ 48.6, 27.5, 14.0 3.2 และ 1.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร แหล่งข้อมูลข่าวสาร และการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์
ทรัพยากรป่าไม้

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์		
ไม่เคย	2	0.9
เคย	224	99.1
1 ครั้ง	86	38.1
2 ครั้ง	120	53.1
3 ครั้ง	17	7.5
10 ครั้ง	1	0.4
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารสูงสุด 10 ครั้ง ต่ำสุด 1 ครั้ง เฉลี่ย 1.71 ครั้ง S.D. 0.83		
2. แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ*		
โทรทัศน์	8	3.6
วิทยุ	192	85.7
เพื่อนบ้าน	34	15.2
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	214	95.5
ผู้ใหญ่บ้าน	108	48.2
หอกระจายข่าว	5	2.2
ญาติพี่น้อง	1	0.4
3. การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้		
ไม่เคย	4	1.8
เคย	222	98.2
1 ครั้ง	68	30.2
2 ครั้ง	133	58.8
3 ครั้ง	19	8.4
4 ครั้ง	1	0.4
5 ครั้ง	1	0.4

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. หลักสูตรที่ได้ร่วมกิจกรรม *		
การป้องกันรักษาป่าไม้	61	27.5
การอนุรักษ์สัตว์น้ำและสัตว์ป่า	7	3.2
การป้องกันไฟป่า	108	48.6
การจัดการที่ดินป่าไม้	31	14.0
การปลูกสร้างสวนป่า	191	86.0
ประโยชน์ของพืชสมุนไพร	3	1.4

หมายเหตุ: * ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

การทดสอบความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรพบว่า ราษฎรส่วนมาก มีความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้โดยข้อความที่ราษฎรตอบถูกมากที่สุดคือ การปลูกจิตสำนึกของประชาชนในท้องถิ่นให้เกิดความรัก ความหวงแหนป่า เป็นการรักษาป่าให้คงอยู่ตลอดไป คิดเป็นร้อยละ 99.6 รองลงมา มีความรู้ในเรื่อง ป่าไม้เป็นแหล่งของปัจจัย 4 ได้แก่ อาหาร ที่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรคที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ และป่าไม้เป็นสมบัติของทุกคน ดังนั้นทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการป้องกัน คุ้มครองดูแลรักษาป่าไม้ให้คงอยู่ตลอดไป จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 98.7 สำหรับความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ที่ราษฎรตอบถูกน้อยที่สุดคือ ทุกคนสามารถตัดไม้ในป่ามาใช้โดยไม่ได้รับการอนุญาต คิดเป็นร้อยละ 73.0 (ตารางที่ 11) โดยได้คะแนนสูงสุด 12 คะแนน ต่ำสุด 2 คะแนน และ เฉลี่ย 11.12 คะแนน

ตารางที่ 11 ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ข้อความ	เฉลี่ย	ตอบถูก	ตอบผิด	$\bar{X}$	S.D.
1. การตัดไม้ทำลายป่า ทำให้เกิดความแห้งแล้ง	ถูก	194	32	0.86	0.3
		(85.8)	(14.2)		5
2. การรบกวนของใบไม้ในป่า ทำให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น	ถูก	219	7	0.97	0.1
		(96.9)	(3.1)		7
3. ทุกคนสามารถตัดไม้ในป่ามาใช้โดยไม่ได้รับการอนุญาต	ผิด	165	61	0.73	0.4
		(73.0)	(27.0)		5
4. ป่าไม้เป็นแหล่งของปัจจัย 4 ได้แก่ อาหาร ที่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรคที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์	ถูก	223	3	0.99	0.12
		(98.7)	(1.3)		
5. การเผาป่าเป็นวิธีการที่ช่วยให้ธาตุอาหารจากต้นไม้สู่ดินและทำให้พืชเจริญเติบโตเร็วขึ้น	ผิด	217	9	0.96	0.20
		(96.0)	(4.0)		
6. ป่าไม้เป็นสมบัติของทุกคน ดังนั้นทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการป้องกัน ค้ำครองดูแลรักษาป่าไม้ให้คงอยู่ตลอดไป	ถูก	223	3	0.99	0.12
		(98.7)	(1.3)		
7. การทำไร่เลื่อนลอย ทำให้รายได้เพิ่มขึ้น	ผิด	217	9	0.96	0.20
		(96.0)	(4.0)		
8. การใช้ประโยชน์จากพื้นที่ป่าไม่ควรยึดถือระเบียบ ข้อกฎหมาย ของทางราชการ	ถูก	222	4	0.98	0.13
		(98.2)	(1.8)		
9. การแผ้วถางป่าให้เป็นพื้นที่เกษตรไม่ทำให้ป่าเสื่อมคุณภาพ	ผิด	199	27	0.88	0.33
		(88.1)	(11.9)		
10. การปลูกจิตสำนึกของประชาชนในท้องถิ่นให้เกิดความรัก ความหวงแหนป่า เป็นการรักษาป่าให้คงอยู่ตลอดไป	ถูก	225	1	1.00	0.07
		(99.6)	(0.4)		
11. ป่าไม้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่านานาชาติ	ถูก	222	4	0.98	0.13
		(98.2)	(1.8)		
12. การตัดไม้และการเก็บหาของป่าชนิดต่าง ๆ มาใช้ประโยชน์จำนวนมากไม่ทำให้ป่าเสื่อมคุณภาพ	ผิด	188	38	0.83	0.38
		(83.2)	(16.8)		

ในการศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งระดับความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรออกเป็น 3 ระดับ พบว่า ราษฎรส่วนใหญ่ มีความรู้ในระดับมากมีถึงร้อยละ 97.9 รองลงมา มีความรู้ในระดับปานกลาง และมีความรู้ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 1.2 และ 0.9 ตามลำดับ (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ระดับความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของราษฎร

ระดับคะแนนความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	จำนวน	ร้อยละ
ระดับน้อย (1 – 4 คะแนน)	2	0.9
ระดับปานกลาง (5 – 8 คะแนน)	3	1.2
ระดับมาก (9 – 12 คะแนน)	221	97.9
คะแนนสูงสุด 12.0 คะแนน ต่ำสุด 2.0 คะแนน เฉลี่ย 11.12 คะแนน S.D. 1.36		

การรับทราบกฎหรือข้อห้ามแนวกันชนของป่าสงวนแห่งชาติพบว่า ราษฎรส่วนใหญ่ รับทราบข้อห้ามเกี่ยวกับการตัดไม้ และข้อห้ามบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อขยายที่ดินทำกินคิดเป็น ร้อยละ 99.6 รองลงมา รับทราบห้ามเคลื่อนย้ายหลักเขต ลบป้าย หรือเครื่องหมายอื่น ๆ ทางราชการ รับทราบข้อห้ามเก็บของป่าประเภทหวงห้าม 1 และ 2 กับห้ามเข้าดำเนินกิจกรรมใด ๆ เพื่อหาประโยชน์เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ก่อนอย่างละเท่ากัน และรับทราบข้อห้ามล่าสัตว์ป่าประเภทหวงห้าม 1 และ 2 คิดเป็นร้อยละ 99.1, 98.2 และ 97.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการรับทราบกฎหรือข้อห้ามแนวกันชนของป่าสงวนแห่งชาติ

การรับทราบกฎหรือข้อห้ามแนวกันชนของป่าสงวนแห่งชาติ	จำนวน (ร้อยละ)	
	ทราบ	ไม่ทราบ
1. ข้อห้ามเกี่ยวกับการตัดไม้	225(99.6)	1(0.4)
2. ข้อห้ามบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อขยายที่ดินทำกิน	225(99.6)	1(0.4)
3. ข้อห้ามเก็บของป่าประเภทหวงห้าม 1 และ 2	222(98.2)	4(1.8)
4. ข้อห้ามล่าสัตว์ป่าประเภทหวงห้าม 1 และ 2	221(97.8)	5(2.2)
5. ห้ามเข้าดำเนินกิจกรรมใด ๆ เพื่อหาประโยชน์เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ก่อน	222(98.2)	4(1.8)
6. ห้ามเคลื่อนย้ายหลักเขต ลบป้าย หรือเครื่องหมายอื่น ๆ ทางราชการ	224(99.1)	2(0.9)

ข้อมูลการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้

ข้อมูลการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ได้แก่ ไม้พื้น ไม้ในการก่อสร้าง ไม้ไฟ พืชสมุนไพร ผักป่า หน่อไม้ หวาย ดอกแสม เห็ด และแมลงกินได้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ประโยชน์จากการกำหนดพื้นที่กันชนหรือแนวกันชนของป่าสงวนแห่งชาติ และการเข้าไปใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ในบริเวณป่ากันชน จากการศึกษาพบว่า ร้อยละส่วนใหญ่เห็นว่าการกำหนดพื้นที่กันชนหรือแนวกันชนของป่าสงวนแห่งชาติไม่มีประโยชน์ถึงร้อยละ 95.1 และมีเพียงส่วนน้อยร้อยละ 4.9 เห็นว่ามีประโยชน์ และร้อยละเกือบทุกคนที่ศึกษามีการเข้าไปใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ในบริเวณป่ากันชนคิดเป็นร้อยละ 98.2 (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ บริเวณป่ากันชน

(n = 226)		
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ประโยชน์จากการกำหนดพื้นที่กันชนหรือแนวกันชนของป่าสงวนแห่งชาติ		
ไม่มีประโยชน์	215	95.1
มีประโยชน์	11	4.9
2. การเข้าไปใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ในบริเวณป่ากันชน		
ไม่ใช้ประโยชน์	4	1.8
ใช้ประโยชน์	222	98.2

การเก็บหาพื้น สำหรับการใช้ประโยชน์ไม้พื้นพบว่า มีการเข้าไปเก็บไม้พื้นคิดเป็นร้อยละ 77.9 และไม่ได้เก็บหาไม้พื้นมีเพียงร้อยละ 22.1 ชนิดไม้ที่ใช้หาพื้นได้แก่ ไม้ก่อ ไม้เต็ง ไม้ติ้ว และ ไม้รัง โดยราษฎรร้อยละ 79.1 เก็บหาพื้นมากกว่า 5 ครั้ง โดยเก็บมากที่สุด 30 ครั้ง น้อยที่สุด 1 ครั้ง และเฉลี่ย 5.82 ครั้ง ปริมาณที่เก็บหาพื้นได้เฉลี่ย 1.64 ลูกบาศก์เมตรต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณพื้นที่เก็บหาทั้งหมด 371.36 ลูกบาศก์เมตร มูลค่าของไม้พื้นเท่ากับ 185,680 บาท (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาฝืนในบริเวณป่ากันชน

(n = 226)		
การเก็บหาฝืน	จำนวน	ร้อยละ
1. การเก็บหาฝืน		
ไม่ใช้ประโยชน์	50	22.1
ใช้ประโยชน์	176	77.9
2. ปริมาณและมูลค่าที่ได้จากการเก็บหาฝืน		
2.1 จำนวนครั้งที่เก็บ		
1	2	1.1
2	5	2.8
3	15	8.5
4	15	8.5
5 ขึ้นไป	139	79.1
จำนวนครั้งที่เก็บมากที่สุด 30 ครั้ง น้อยที่สุด 1 ครั้ง เฉลี่ย 5.82 S.D. 3.02		
2.2 ปริมาณที่เก็บหาได้ (ลบ.ม.)		
น้อยกว่า 1	10	5.7
1 - 2	156	88.7
2 - 3	6	3.3
ตั้งแต่ 3 ลบ.ม. ขึ้นไป	4	2.3
ปริมาณที่เก็บหาได้เฉลี่ย 1.64 ลบ.ม. ต่อครัวเรือน		
ปริมาณไม้ฝืนที่เก็บหาทั้งหมด 371.36 ลบ.ม.		
ราคาฝืนเฉลี่ย 500 บาทต่อ ลบ.ม.		
มูลค่าทั้งหมด 185,680 บาท		

การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง จากการสอบถามราษฎรพบว่า ร้อยละ 59.7 ไม่ได้ตัดไม้ในบริเวณป่ากันชน และมีถึงร้อยละ 40.3 มีการตัดไม้มาเพื่อใช้ประโยชน์ในการก่อสร้าง ชนิดไม้ที่ใช้คือไม้ตะเคียน ไม้ประดู่ ไม้ยาง และไม้มะข่า โดยราษฎรร้อยละ 37.4 มีจำนวนครั้งที่ตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง 6 – 10 ครั้ง โดยตัดไม้มากที่สุด 20 ครั้ง น้อยที่สุด 1 ครั้ง และเฉลี่ย 13.90 ครั้ง ปริมาณที่ตัดได้ 5 – 10 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 68.1 เฉลี่ย 4.27 ลูกบาศก์เมตรต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณไม้

ที่ตัดเพื่อการก่อสร้างทั้งหมด 371.36 ลูกบาศก์เมตร มูลค่าของไม้ทั้งหมด 4,329,037.99 บาท (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปการตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง

(n = 226)		
การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง	จำนวน	ร้อยละ
1. การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง		
ไม่ใช้ประโยชน์	135	59.7
ใช้ประโยชน์	91	40.3
2. ปริมาณและมูลค่าที่ได้จากการตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง		
2.1 จำนวนครั้งที่เก็บ (ครั้ง)		
น้อยกว่า 5	4	4.4
6 – 10	34	37.4
11 – 15	29	31.8
15 ครั้งขึ้นไป	24	26.4
จำนวนครั้งที่เก็บสูงสุด 20 ครั้ง ต่ำสุด 1 ครั้ง เฉลี่ย 13.90 ครั้ง S.D. 4.69		
2.2 ปริมาณไม้ที่ตัดได้ (ลบ.ม.)		
น้อยกว่า 5	9	9.9
5 – 10	62	68.1
10 ขึ้นไป	20	22.0
ปริมาณไม้ที่ตัดได้สูงสุด 15 ลบ.ม. ต่ำสุด 1 ลบ.ม. เฉลี่ย 4.27 ลบ.ม. ต่อครัวเรือน		
ปริมาณไม้ที่ตัดทั้งหมด 964.60 ลบ.ม.		
ราคาไม้เฉลี่ย 4,487.91 บาทต่อลบ.ม.		
มูลค่าทั้งหมด 4,329,037.99 บาท		

การเก็บหาไม้ไฟ จากการสอบถามราษฎร พบว่า ร้อยละ 46.5 ไม่มีการเก็บหาไม้ไฟมาใช้ประโยชน์ และมีถึงร้อยละ 53.5 ใช้ประโยชน์เพื่อมาทำเครื่องใช้ ทำรั้ว ไม้ไฟที่เก็บหา คือ ไฟซาง ไฟบง ไฟรวก และไฟหนาม โดยราษฎรร้อยละ 39.7 มีจำนวนครั้งที่เก็บหาไม้ไฟ ระหว่าง 6 – 10 ครั้ง จำนวนครั้งที่เก็บหาไม้ไฟสูงสุด 50 ครั้ง ต่ำสุด 4 ครั้ง และเฉลี่ย 15.44 ครั้ง ปริมาณที่เก็บหาได้

ระหว่าง 51 – 100 ลำ คิดเป็นร้อยละ 52.9 ปริมาณที่เก็บได้เฉลี่ย 48.43 ลำ ต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณไม้ไผ่ที่ตัดทั้งหมด 10,945.66 ลำ และมีมูลค่าของไม้ไผ่ทั้งหมด 208,077 บาท (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาไม้ไผ่

(n = 226)		
การเก็บหาไม้ไผ่	จำนวน	ร้อยละ
1. การเก็บหาไม้ไผ่		
ไม่ใช้ประโยชน์	105	46.5
ใช้ประโยชน์	121	53.5
2. ปริมาณและมูลค่าที่ได้จากการเก็บหาไม้ไผ่		
2.1 จำนวนครั้งที่เก็บ		
น้อยกว่า 5	5	4.2
6 – 10	48	39.7
11 – 15	19	15.7
16 – 20	42	34.7
20 ขึ้นไป	7	5.7
จำนวนครั้งที่เก็บสูงสุด 50 ครั้ง ต่ำสุด 4 ครั้ง เฉลี่ย 15.44 ครั้ง S.D. 6.92		
2.2 ปริมาณที่เก็บหาได้ (ลำ)		
น้อยกว่า 50	37	30.6
51 – 100	64	52.9
101 - 150	9	7.4
150 ขึ้นไป	11	9.1
ปริมาณไม้ไผ่ที่เก็บหาได้เฉลี่ย 48.43 ลำต่อครัวเรือน		
ปริมาณไม้ไผ่ที่เก็บหาทั้งหมด 10,945.66 ลำ		
ราคาเฉลี่ย 19.01 บาทต่อลำ		
มูลค่าทั้งหมด 208,077.00 บาท		

การเก็บหาพืชสมุนไพร จากการสอบถามราษฎร พบว่า ร้อยละ 87.6 ไม่มีการใช้ประโยชน์ในการเก็บหาพืชสมุนไพร และมีเพียงร้อยละ 12.4 มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาพืชสมุนไพร

ชนิดของพืชสมุนไพรที่เก็บหาได้แก่ เห็ดเหม ส้มป่อย ดินเป็ด ถอบอระเพ็ด และใบหนาด โดยราษฎรร้อยละ 50.0 มีจำนวนครั้งที่เก็บหาพืชสมุนไพร 11 – 20 ครั้ง เก็บสูงสุด 50 ครั้ง ต่ำสุด 3 ครั้ง และ เฉลี่ย 24.82 ครั้ง ปริมาณที่เก็บหาได้มากกว่า 60 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 50.0 เฉลี่ย 8.81 กิโลกรัมต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณสมุนไพรที่เก็บหาได้ทั้งหมด 1,191.92 กิโลกรัม และมีมูลค่าของสมุนไพรที่เก็บหาได้ทั้งหมด 185,666.86 บาท (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาพืชสมุนไพร

(n = 226)		
การเก็บหาพืชสมุนไพร	จำนวน	ร้อยละ
1. การเก็บหาพืชสมุนไพร		
ไม่ใช้ประโยชน์	198	87.6
ใช้ประโยชน์	28	12.4
2. ปริมาณและมูลค่าที่ได้จากการเก็บหาพืชสมุนไพร		
2.1 จำนวนครั้งที่เก็บ		
น้อยกว่า 10	2	7.1
11 – 20	14	50.0
21 - 30	7	25.0
30 ขึ้นไป	5	17.9
จำนวนครั้งที่เก็บสูงสุด 50 ครั้ง ต่ำสุด 3 ครั้ง เฉลี่ย 24.82 ครั้ง S.D. 12.34		
2.2 ปริมาณที่เก็บหาได้ (กก.)		
น้อยกว่า 50	12	42.9
50 – 60	2	7.1
60 ขึ้นไป	14	50.0
ปริมาณที่เก็บได้เฉลี่ย 8.81 กก.ต่อครัวเรือน		
ปริมาณที่เก็บทั้งหมด 1,191.92 กก.		
ราคาเฉลี่ย 93.21 บาทต่อ กก.		
มูลค่าทั้งหมด 185,666.86 บาท		

การเก็บหาผลไม้ จากการสอบถามราษฎรพบว่า ร้อยละ 67.3 ไม่มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาผลไม้ และมีเพียง ร้อยละ 32.7 ใช้ประโยชน์จากการเก็บหาผลไม้ ชนิดของผลไม้ที่เก็บหา คือ ลูกตำลึง ลูกก่อ หมากกลอก และลูกกระบก โดยราษฎรร้อยละ 40.5 มีจำนวนครั้งที่เก็บหาผลไม้ 11 – 20 ครั้ง เก็บสูงสุด 30 ครั้ง ต่ำสุด 2 ครั้ง และเฉลี่ย 12.19 ครั้ง ปริมาณที่เก็บหาได้ 50 – 100 กิโลกรัม เฉลี่ย 150.47 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 40.5 และเฉลี่ย 49.26 กิโลกรัมต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณผลไม้ที่เก็บหาได้ทั้งหมด 11,134.78 กิโลกรัม มีมูลค่าของผลไม้ที่เก็บหาได้ทั้งหมด 328,030.62 บาท (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาผลไม้

(n = 226)		
การเก็บหาผลไม้	จำนวน	ร้อยละ
1. การเก็บหาผลไม้		
ไม่ใช้ประโยชน์	152	67.3
ใช้ประโยชน์	74	32.7
2. ปริมาณและมูลค่าที่ได้จากการเก็บหาผลไม้		
2.1 จำนวนครั้งที่เก็บ		
น้อยกว่า 5	13	17.6
5 – 10	29	39.2
11 - 20	30	40.5
20 ขึ้นไป	2	2.7
จำนวนครั้งที่เก็บสูงสุด 30 ครั้ง ต่ำสุด 2 ครั้ง เฉลี่ย 12.19 S.D. 5.83		
2.2 ปริมาณที่เก็บหาได้ (กก.)		
น้อยกว่า 50	13	17.6
50 – 100	22	29.7
101 - 200	30	40.5
200 ขึ้นไป	9	12.2
ปริมาณที่เก็บหาได้เฉลี่ย 49.26 กก.ต่อครัวเรือน		
ปริมาณที่เก็บหาได้ทั้งหมด 11,134.78 กก.		
มูลค่าทั้งหมด 328,030.62 บาท		

การเก็บหาหน่อไม้ จากการสอบถามราษฎรพบว่า ร้อยละ 10.2 ไม่มีการใช้ประโยชน์จากหน่อไม้ และมีถึงร้อยละ 89.8 มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาหน่อไม้ ชนิดของหน่อไม้ที่เก็บหาได้แก่ หน่อไม้ไผ่รวก หน่อไม้ไผ่หวาน หน่อไม้ไผ่บง และหน่อไม้ไผ่ซาง โดยราษฎร ร้อยละ 46.3 มีจำนวนครั้งที่เก็บหาหน่อไม้ 10 – 20 ครั้ง จำนวนครั้งที่เก็บสูงสุด 80 ครั้ง ต่ำสุด 5 ครั้ง และเฉลี่ย 21.91 ครั้ง ปริมาณที่เก็บหาได้น้อยกว่า 50 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 43.3 โดยมีปริมาณเก็บหาเฉลี่ย 76.81 กิโลกรัมต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณหน่อไม้ที่เก็บหาได้ทั้งหมด 17,358.53 กิโลกรัม โดยมีมูลค่าของหน่อไม้ที่เก็บหาได้ทั้งหมด 345,434.75 บาท (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาหน่อไม้

(n = 226)		
การเก็บหาหน่อไม้	จำนวน	ร้อยละ
1. การเก็บหาหน่อไม้		
ไม่ใช้ประโยชน์	23	10.2
ใช้ประโยชน์	203	89.8
2. ปริมาณและมูลค่าที่ได้จากการเก็บหาหน่อไม้		
2.1 จำนวนครั้งที่เก็บ		
น้อยกว่า 10	49	24.1
10 – 20	94	46.3
20 - 30	39	19.2
30 ขึ้นไป	21	10.4
จำนวนครั้งที่เก็บสูงสุด 80 ครั้ง ต่ำสุด 5 ครั้ง เฉลี่ย 21.91 ครั้ง S.D. 12.18		
2.2 ปริมาณที่เก็บหาได้ (กก.)		
น้อยกว่า 50	88	43.3
50 – 100	82	40.4
100 - 150	15	7.4
150 ขึ้นไป	18	8.9
ปริมาณที่เก็บหาได้เฉลี่ย 76.81 กก.ต่อครัวเรือน		
ปริมาณที่เก็บหาทั้งหมด 17,358.53 กก.		
ราคาเฉลี่ย 19.90 บาทต่อกก.		
มูลค่าทั้งหมดเฉลี่ย 345,434.75 บาท		

การเก็บหาหวาย จากการสอบถามราษฎรพบว่า ร้อยละ 91.2 ไม่มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาหวาย และมีเพียงร้อยละ 8.8 มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาหวาย โดยราษฎรร้อยละ 40.0 มีจำนวนครั้งที่เก็บหาหวายมากกว่า 15 ครั้ง จำนวนครั้งที่เก็บสูงสุด 30 ครั้ง ต่ำสุด 3 ครั้ง และเฉลี่ย 16.05 ครั้ง ปริมาณที่เก็บหาได้ต่ำกว่า 50 เส้น คิดเป็นร้อยละ 75.0 โดยมีปริมาณที่เก็บหาได้เฉลี่ย 4.73 เส้นต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณหวายที่เก็บหาได้ทั้งหมด 1,070 เส้น โดยมีมูลค่าของหวายที่เก็บหาได้ทั้งหมด 54,570 บาท (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาหวาย

(n = 226)		
การเก็บหาหวาย	จำนวน	ร้อยละ
1. การเก็บหาหวาย		
ไม่ใช้ประโยชน์	206	91.2
ใช้ประโยชน์	20	8.8
2. ปริมาณและมูลค่าที่ได้จากการเก็บหาหวาย		
2.1 จำนวนครั้งที่เก็บ		
น้อยกว่า 5	3	15.0
5 – 10	5	25.0
10 - 15	4	20.0
15 ขึ้นไป	8	40.0
จำนวนครั้งที่เก็บสูงสุด 30 ครั้ง ต่ำสุด 3 ครั้ง เฉลี่ย 16.05 ครั้ง S.D. 8.86		
2.2 ปริมาณที่เก็บหาได้ (เส้น)		
น้อยกว่า 50	15	75.0
50 – 100	4	20.0
100 ขึ้นไป	1	5.0
ปริมาณที่เก็บหาได้เฉลี่ย 4.73 เส้นต่อครัวเรือน		
ปริมาณที่เก็บหาได้ทั้งหมด 1,070 เส้น		
ราคาเฉลี่ย 51.00 บาท ต่อเส้น		
มูลค่าทั้งหมด 54,570 บาท		

การเก็บหาดอกแหม จากการสอบถามราษฎรพบว่า ร้อยละ 84.5 ไม่มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาดอกแหม และมีเพียงร้อยละ 15.5 มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาดอกแหม โดยราษฎร ร้อยละ 37.1 มีจำนวนครั้งที่เก็บหาดอกแหม 5 – 10 ครั้ง เก็บสูงสุด 30 ครั้ง ต่ำสุด 5 ครั้ง และเฉลี่ย 12.71 ครั้ง ปริมาณที่เก็บหาได้ต่ำกว่า 100 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 51.4 โดยมีปริมาณเก็บหาเฉลี่ย 26.15 กิโลกรัม ต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณที่เก็บหาดอกแหมทั้งหมด 5,910.10 กิโลกรัม โดยมีมูลค่าการเก็บหาทั้งหมด 133,390.96 บาท (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาดอกแหม

(n = 226)		
การเก็บหาดอกแหม	จำนวน	ร้อยละ
1. การเก็บหาดอกแหม		
ไม่ใช้ประโยชน์	191	84.5
ใช้ประโยชน์	35	15.5
2. ปริมาณและมูลค่าที่ได้จากการเก็บหาดอกแหม		
2.1 จำนวนครั้งที่เก็บ		
น้อยกว่า 5	7	20.0
5 – 10	13	37.1
10 - 15	6	17.1
15 ขึ้นไป	9	25.8
จำนวนครั้งที่เก็บสูงสุด 30 ครั้ง ต่ำสุด 5 ครั้ง เฉลี่ย 12.71 ครั้ง S.D. 6.11		
2.2 ปริมาณที่เก็บหาได้ (กก.)		
น้อยกว่า 100	18	51.4
100 – 200	12	34.3
200 ขึ้นไป	5	14.3
ปริมาณที่เก็บหาได้เฉลี่ย 26.15 กก.ต่อครัวเรือน		
ปริมาณที่เก็บหาได้ทั้งหมด 5,910.10 กก.		
เฉลี่ยราคา 22.57 บาท		
มูลค่าทั้งหมด 133,390.96 บาท		

การเก็บหาเห็ด จากการสอบถามราษฎร พบว่า ร้อยละ 16.8 ไม่มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาเห็ด และมีถึงร้อยละ 83.2 มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาเห็ด ชนิดเห็ดที่เก็บหาได้แก่ เห็ดเผาะ เห็ดละโงก เห็ดโคน เห็ดหนู และเห็ดขาว โดยราษฎรร้อยละ 34.6 เข้าไปเก็บหาเห็ด 20 – 30 ครั้ง จำนวนครั้งที่เก็บสูงสุด 60 ครั้ง ต่ำสุด 3 ครั้ง และเฉลี่ย 21.88 ครั้ง ปริมาณที่เก็บหาได้น้อยกว่า 50 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 72.3 มีปริมาณเฉลี่ย 40.59 กิโลกรัม ปริมาณเห็ดที่เก็บหาได้ทั้งหมด 91,744 กิโลกรัม โดยมีมูลค่าของเห็ดที่เก็บหาได้ทั้งหมด 191,011.01 บาท (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาเห็ด

(n = 226)		
การเก็บหาเห็ด	จำนวน	ร้อยละ
1. การเก็บหาเห็ด		
ไม่ใช้ประโยชน์	38	16.8
ใช้ประโยชน์	188	83.2
2. ปริมาณและมูลค่าที่ได้จากการเก็บหาเห็ด		
2.1 จำนวนครั้งที่เก็บ		
น้อยกว่า 10	54	28.7
10 – 15	9	4.8
15- 20	49	26.1
20 – 30	65	34.6
30 ขึ้นไป	11	5.8
จำนวนครั้งที่เก็บสูงสุด 60 ครั้ง ต่ำสุด 3 ครั้ง เฉลี่ย 21.88 S.D. 10.86		
2.2 ปริมาณที่เก็บหาได้		
น้อยกว่า 50	136	72.3
50 – 100	48	25.5
100 ขึ้นไป	4	2.2
ปริมาณที่เก็บหาได้สูงสุด 150 กก. ต่ำสุด 4 กก. เฉลี่ย 40.59 กก.ต่อครัวเรือน		
ปริมาณที่เก็บหาได้ทั้งหมด 91,744 กก.		
ราคาเฉลี่ย 20.82 บาทต่อกก.		
มูลค่าทั้งหมด 191,011.01 บาท		

การเก็บหาพืชผัก จากการสอบถามราษฎรพบว่า ร้อยละ 20.4 ไม่มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาพืชผัก และมีถึงร้อยละ 79.6 มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาพืชผัก ชนิดพืชผักที่เก็บหาได้แก่ ผักหวาน ผักกูด ผักติ้ว และผักกระโดน โดยราษฎรร้อยละ 26.1 มีจำนวนครั้งที่เก็บหาพืชผัก 20 - 30 ครั้ง จำนวนครั้งที่เก็บสูงสุด 70 ครั้ง ต่ำสุด 5 ครั้ง และเฉลี่ย 27.31 ครั้ง ปริมาณที่เก็บหาได้ 50 - 100 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 48.3 โดยมีปริมาณที่เก็บหาเฉลี่ย 56.75 กิโลกรัมต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณที่เก็บหาพืชผักได้ทั้งหมด 14,086.80 กิโลกรัม โดยมีมูลค่าของพืชผักที่เก็บหาได้ 293,850.65 บาท (ตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาพืชผัก

(n = 226)		
การเก็บหาพืชผัก	จำนวน	ร้อยละ
1. การเก็บหาพืชผัก		
ไม่ใช้ประโยชน์	46	20.4
ใช้ประโยชน์	180	79.6
2. ปริมาณและมูลค่าที่ได้จากการเก็บหาพืชผัก		
2.1 จำนวนครั้งที่เก็บ		
น้อยกว่า 10	27	15.0
10 - 15	21	11.7
15 - 20	42	23.3
20 - 30	47	26.1
30 ขึ้นไป	43	23.9
จำนวนครั้งที่เก็บสูงสุด 70 ครั้ง ต่ำสุด 50 ครั้ง เฉลี่ย 27.31 ครั้ง S.D. 14.19		
2.2 ปริมาณที่เก็บหาได้		
น้อยกว่า 50	82	45.6
50 - 100	87	48.3
100 ขึ้นไป	11	6.1
ปริมาณที่เก็บหาได้เฉลี่ย 56.75 กก.		
ปริมาณที่เก็บหาได้ทั้งหมด 14,086.80 กก.		
ราคาเฉลี่ย 20.86 บาทต่อ กก.		
มูลค่าทั้งหมด 293,850.65 บาท		

การเก็บหาแมลงกินได้ จากการสอบถามราษฎร พบว่า ร้อยละ 79.2 ไม่มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาแมลงกินได้ และมีเพียงร้อยละ 20.8 มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาแมลงกินได้ ชนิดแมลงกินได้ที่เก็บหาได้แก่ ไข่มดแดง หนอนไผ่ และขะนุน โดยราษฎรร้อยละ 70.2 มีจำนวนครั้งที่เก็บหาแมลงกินได้ 5 – 10 ครั้ง จำนวนครั้งที่เก็บสูงสุด 30 ครั้ง ต่ำสุด 2 ครั้ง และเฉลี่ย 11.40 ครั้ง ปริมาณที่เก็บหาได้ 5 – 10 กิโลกรัม เฉลี่ย 14.15 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 46.8 โดยมีปริมาณการเก็บหาแมลงกินได้เฉลี่ย 2.94 กิโลกรัมต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณแมลงกินได้ที่เก็บหาได้ทั้งหมด 665.05 กิโลกรัม โดยมีมูลค่าของแมลงที่เก็บหาได้ทั้งหมด 52,499.05 บาท (ตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของราษฎรจำแนกตามการเข้าไปเก็บหาแมลงกินได้

(n = 226)		
การเก็บหาแมลงกินได้	จำนวน	ร้อยละ
1. การเก็บหาแมลงกินได้		
ไม่ใช้ประโยชน์	179	79.2
ใช้ประโยชน์	47	20.8
2. ปริมาณและมูลค่าที่ได้จากการเก็บหาแมลงกินได้		
2.1 จำนวนครั้งที่เก็บ		
น้อยกว่า 5	5	10.6
5 – 10	33	70.2
10 ขึ้นไป	9	19.2
จำนวนครั้งที่เก็บสูงสุด 30 ครั้ง ต่ำสุด 2 ครั้ง เฉลี่ย 11.40 ครั้ง S.D. 5.43		
2.2 ปริมาณที่เก็บหาได้		
น้อยกว่า 5	8	17.0
5 – 10	22	46.8
10 ขึ้นไป	17	36.2
ปริมาณที่เก็บหาได้เฉลี่ย 2.94 กก. ต่อครัวเรือน		
ปริมาณที่เก็บหาได้ทั้งหมด 665.05 กก.		
ราคาเฉลี่ย 78.94 บาทต่อ กก.		
มูลค่าทั้งหมด 52,499.05 บาท		

มูลค่ารวมของการฟุ้งฟิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย
ทั้งหมด 6,307,248.89 บาท โดยแยกเป็น การเก็บหาพื้น 185,680.00 บาท การตัดไม้เพื่อการ
ก่อสร้าง 4,329,037.99 บาท การเก็บหาไม้ไผ่ 208,077.00 บาท การเก็บหาพืชสมุนไพร 185,666.86
บาท การเก็บหาผลไม้ 328,030.62 บาท การเก็บหาหน่อไม้ 345,434.75 บาท การเก็บหาหวาย
54,570.00 บาท การเก็บหาดอกแหม 133,390.96 บาท การเก็บหาเห็ด 191,011.01 บาท การเก็บหา
พืชผัก 293,850.65 บาท และ การเก็บหาแมลงกินได้ 52,499.05 บาท

การทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยครั้งนี้แบ่งการทดสอบสมมติฐานออกเป็น 15 สมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ราษฎรที่มีเพศแตกต่างกันมีการฟุ้งฟิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่า
สงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ราษฎรที่มีเพศแตกต่างกันมีการฟุ้งฟิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่
กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยแตกต่างกันเกือบทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
ในด้านการเก็บหาพื้น การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง การเก็บหาไม้ไผ่ การเก็บหาพืชสมุนไพร การเก็บ
หาผลไม้ การเก็บหาหน่อไม้ การเก็บหาหวาย และการเก็บหาดอกแหมจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้
ทั้งนี้เนื่องจากราษฎรส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่รอบๆ พื้นที่กันชนมักมีการฟุ้งฟิงทรัพยากรป่าไม้
โดยเฉพาะของป่า

สำหรับการเก็บหาเห็ด การเก็บหาพืชผัก และการเก็บหาแมลงกินได้ ราษฎรที่มีเพศแตกต่าง
กันมีการฟุ้งฟิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ของราษฎร
จำแนกตามเพศ

(n = 226)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	ชาย(n = 173)		หญิง(n = 53)		t	df
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การเก็บหาฟืน	2.10	1.44	0.17	0.55	9.503*	224
2. การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง	5.28	5.57	1.89	0.14	6.873*	224
3. การเก็บหาไม้ไผ่	59.28	58.73	13.02	30.80	5.501*	224
4. การเก็บหาพืชสมุนไพร	10.91	28.68	1.98	13.74	2.188*	224
5. การเก็บหาผลไม้	61.47	94.47	9.43	49.09	3.850*	224
6. การเก็บหาหน่อไม้	84.01	55.46	53.30	38.27	3.763*	224
7. การเก็บหาหวาย	6.13	20.56	0.19	1.37	2.098*	224
8. การเก็บหาดอกแฉะ	33.58	85.12	1.89	13.74	2.696*	224
9. การเก็บหาเห็ด	41.80	31.75	36.68	21.71	1.097 ^{ns}	224
10. การเก็บหาพืชผัก	58.62	42.95	50.66	34.56	1.233 ^{ns}	224
11. การเก็บหาแมลงกินได้	2.78	7.17	3.49	8.13	-0.616 ^{ns}	224

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ราษฎรที่มีอายุแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างอายุกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้โดยแบ่งอายุของราษฎรกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่มคือ มีอายุน้อยกว่า 30 ปี อายุ 30 – 40 ปี อายุ 41 – 50 ปี และ มีอายุมากกว่า 50 ปี พบว่า ราษฎรที่มีอายุแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการเก็บหาฟืน ไม้ในการก่อสร้าง ไม้ไผ่ พืชสมุนไพร ผลไม้ หวาย ดอกแฉะ และการเก็บหาหน่อไม้ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับการเก็บหาเห็ด พืชผัก และแมลงกินได้ ของราษฎรที่มีอายุแตกต่างกันมีการ
พึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ของราษฎร
จำแนกตามอายุ

						(n = 226)
การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.	
1. การเก็บหาเห็ด						
ระหว่างกลุ่ม	3	49.863	16.621	7.789	0.000*	
ภายในกลุ่ม	222	473.714	2.134			
รวม	225	523.576				
2. การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง						
ระหว่างกลุ่ม	3	219.794	73.265	2.608	0.052 ^{ns}	
ภายในกลุ่ม	222	623.670	28.093			
รวม	225	645.465				
3. การเก็บหาไม้ไผ่						
ระหว่างกลุ่ม	3	62,257.784	20,842.595	6.939	0.000*	
ภายในกลุ่ม	222	666,839.583	3,003.782			
รวม	225	729,367.367				
4. การเก็บหาพืชสมุนไพร						
ระหว่างกลุ่ม	3	20,932.813	6,977.604	11.598	0.000*	
ภายในกลุ่ม	222	133,563.382	601.637			
รวม	225	154,496.195				
5. การเก็บหาผลไม้						
ระหว่างกลุ่ม	3	73,517.595	24,505.865	3.206	0.024*	
ภายในกลุ่ม	222	1,696,686.941	7,642.734			
รวม	225	1,770,204.535				

ตารางที่ 27 (ต่อ)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig
6. การเก็บหาหน่อไม้					
ระหว่างกลุ่ม	3	32,783.125	10,927.708	3.972	0.009*
ภายในกลุ่ม	222	610,741.694	2,751.089		
รวม	225	643,524.819			
7. การเก็บหาหวาย					
ระหว่างกลุ่ม	3	3,165.127	1,055.042	3.296	0.021*
ภายในกลุ่ม	222	71,068.943	320.130		
รวม	225	74,234.071			
8. การเก็บหาดอกแฉะ					
ระหว่างกลุ่ม	3	36,767.175	12,255.725	2.159	0.094 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	1,259,983.710	5,675.602		
รวม	225	1,296,750.885			
9. การเก็บหาเห็ด					
ระหว่างกลุ่ม	3	2,494.484	831.495	0.939	0.422 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	196,493.875	885.108		
รวม	225	198,988.358			
10. การเก็บหาพืชผัก					
ระหว่างกลุ่ม	3	7,938.747	2,646.249	1.571	0.197 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	374,012.868	1,684.743		
รวม	225	381,951.615			
11. การเก็บหาแมลงกินได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	266.632	88.877	1.638	0.181 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	12,043.621	54.251		
รวม	225	62,310.252			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แสดงผลในตารางที่ 28 – 33 พบว่า การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพึงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนด้วยการเก็บหาพื้นเป็น รายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพึงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำ ญีจากการเก็บหาพื้นจำแนกตามอายุ จำนวน 3 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 30 – 40 ปี กลุ่มที่มีอายุ 41- 50 ปี และกลุ่มที่มีอายุ มากกว่า 50 ปี โดยราษฎรที่มีอายุ 30 – 40 ปี อายุ 41 – 50 ปี และมีอายุมากกว่า 50 ปี มีการเก็บหาไม้ พื้นมากกว่าราษฎรที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุกับการพึงพึงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่า สงวนแห่งชาติน้ำญีจากการเก็บหาพื้น

อายุ (ปี)	n	$\bar{X}$	S.D.	อายุ (ปี)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 30	33	0.61	1.03	-			
(2) 30 – 40	81	1.58	2.28	*	-		
(3) 41 – 50	77	2.02	0.40	*		-	
(4) มากกว่าหรือเท่ากับ 50 ปี	35	1.94	0.59	*			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพึงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ น้ำญีจากการเก็บหาไม้ไฟเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพึงทรัพยากรป่าไม้จากการ เก็บหาไม้ไฟจำแนกตามอายุ จำนวน 2 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มี อายุน้อยกว่า 30 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 40 – 50 ปี และกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 50 ปี โดยราษฎรที่มีอายุ 40 – 50 ปี และมีอายุมากกว่า 50 ปี มีการเก็บหาไม้ไฟมากกว่าราษฎรที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี (ตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาไม้ไผ่

อายุ (ปี)	n	$\bar{X}$	S.D.	อายุ (ปี)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 30	33	14.55	33.64	-			
(2) 30 – 40	81	43.27	53.38		-		
(3) 41 – 50	77	64.55	60.71	*		-	
(4) มากกว่า 50 ปี	35	56.86	60.04	*			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชสมุนไพรเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาพืชสมุนไพรจำแนกตามอายุ จำนวน 3 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 50 ปี กับกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี กลุ่มที่มีอายุ 30 – 40 ปี และกลุ่มที่มีอายุ 41- 50 ปี อาจกล่าวได้ว่าราษฎรที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีการเก็บหาสมุนไพรมากกว่าราษฎรที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี อายุ 30 – 40 ปี และอายุ 41 - 50 ปี (ตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชสมุนไพร

อายุ (ปี)	n	$\bar{X}$	S.D.	อายุ (ปี)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 30	33	0.00	0.00	-			
(2) 30 – 40	81	3.09	16.48		-		
(3) 41 – 50	77	8.99	24.93			-	
(4) มากกว่า 50 ปี	35	30.00	43.59	*	*	*	-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาผลไม้เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาผลไม้จำแนกตามอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือระหว่างกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 30 – 40 ปี กลุ่มที่มีอายุ 41 – 50 ปี และมากกว่า 50 ปี อาจกล่าวได้ว่าราษฎรที่มีอายุ 30 – 40 ปี อายุ 41 – 50 ปี และมากกว่า 50 ปี มีการเก็บหาผลไม้มากกว่าราษฎรที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี (ตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาผลไม้

อายุ (ปี)	n	$\bar{X}$	S.D.	อายุ (ปี)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 30	33	6.06	34.82	-			
(2) 30 – 40	81	55.93	84.79		-		
(3) 41 – 50	77	59.48	97.06	*		-	
(4) มากกว่า 50 ปี	35	52.14	103.86				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาหน่อไม้เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาหน่อไม้จำแนกตามอายุจำนวน 2 คู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือระหว่างกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 30 – 40 ปีและกลุ่มที่มีอายุ 41- 50 ปีโดยราษฎรที่มีอายุ 30- 40 ปีและ 41- 50 ปีมีการเก็บหาหน่อไม้มากกว่าราษฎรที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี (ตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาหน่อไม้

อายุ (ปี)	n	$\bar{X}$	S.D.	อายุ (ปี)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 30	33	50.91	38.92	-			
(2) 30 – 40	81	84.09	58.44	*	-		
(3) 41 – 50	77	84.00	52.55	*		-	
(4) มากกว่า 50 ปี	35	68.57	48.27				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาหน่อไม้เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างในการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาหน่อไม้จำแนกตามอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 30–40 ปีกับกลุ่มอายุ 40–50 ปี และมากกว่า 50 ปี โดยราษฎรที่มีอายุ 30–40 ปี อายุ 41–50 ปี และมากกว่า 50 ปี มีการเก็บหาหน่อไม้มากกว่ากลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาหน่อไม้

อายุ (ปี)	N	$\bar{X}$	S.D.	อายุ (ปี)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 30	33	0.00	0.00	-			
(2) 30 – 40	81	4.20	15.88		-		
(3) 41 – 50	77	3.64	12.76			-	
(4) มากกว่า 50 ปี	35	12.86	33.66	*			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ราษฎรที่มีเผ่าพันธุ์ แตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานราษฎรที่มีเผ่าพันธุ์แตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง การเก็บหาผลไม้ การเก็บหาเห็ด และการเก็บหาพืชผัก จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ สำหรับการเก็บหาฟืน การเก็บหาไม้ไผ่ การเก็บหาพืชสมุนไพร การเก็บหาหน่อไม้ การเก็บหาหวาย การเก็บหาดอกแหม และการเก็บหาแมลงกินได้กับเผ่าพันธุ์แตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 34 การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจำแนกตามเผ่าพันธุ์

(n = 226)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	ลาวลุ่ม (n=198)		ลาวสูง+ลาว เทิง (n=28)		t	df
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การเก็บหาฟืน	1.63	1.60	1.75	0.80	-0.393 ^{ns}	224
2. การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง	3.72	5.19	6.39	6.03	-2.503*	224
3. การเก็บหาไม้ไผ่	48.86	57.39	45.36	54.53	0.304 ^{ns}	224
4. การเก็บหาพืชสมุนไพร	9.30	26.89	5.36	20.81	0.745 ^{ns}	224
5. การเก็บหาผลไม้	44.27	86.91	84.64	94.73	-2.275*	224
6. การเก็บหาหน่อไม้	78.38	53.50	65.71	52.95	1.174 ^{ns}	224
7. การเก็บหาหวาย	4.55	18.12	6.07	18.73	-0.415 ^{ns}	224
8. การเก็บหาดอกแหม	26.57	79.31	23.21	46.11	0.218 ^{ns}	224
9. การเก็บหาเห็ด	38.86	28.77	52.86	33.98	-2.354*	224
10. การเก็บหาพืชผัก	54.18	41.83	75.00	31.45	-2.533*	224
11. การเก็บหาแมลงกินได้	3.11	7.71	1.79	4.56	0.884 ^{ns}	224

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 4 ราษฎรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบเปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษากับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย โดยแบ่งระดับการศึกษาของราษฎรกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 ระดับคือ ระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอาชีวศึกษา พบว่า ราษฎรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการเก็บหาพืชสมุนไพร การเก็บหาเห็ด และการเก็บหาพืชผัก จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับการเก็บหาฟืน การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง การเก็บหาไม้ไผ่ การเก็บหาผลไม้ การเก็บหาหน่อไม้ การเก็บหาหวาย การเก็บหาดอกแฉะ และการเก็บหาแมลงกินได้ ของราษฎรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 35)

ตารางที่ 35 การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจำแนกตามระดับการศึกษา

(n=226)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
1. การเก็บหาฟืน					
ระหว่างกลุ่ม	3	12.287	4.096	1.778	0.152 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	511.289	2.303		
รวม	225	523.576			
2. การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง					
ระหว่างกลุ่ม	3	145.420	48.473	1.705	0.167 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	6,311.045	28.428		
รวม	225	6,456.465			

ตารางที่ 35 (ต่อ)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
3. การเก็บหาไม้ไผ่					
ระหว่างกลุ่ม	3	4,910.218	1,636.739	0.502	0.682 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	724,457.149	3,263.320		
รวม	225	729,367.367			
4. การเก็บหาพืชสมุนไพร					
ระหว่างกลุ่ม	3	12,992.514	4,330.888	6.794	0.000*
ภายในกลุ่ม	222	141,503.680	637.404		
รวม	225	154,496.195			
5. การเก็บหาผลไม้					
ระหว่างกลุ่ม	3	57,462.575	19,154.192	2.483	0.062 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	1,712,741.960	7,715.054		
รวม	225	1,770,204.535			
6. การเก็บหาหน่อไม้					
ระหว่างกลุ่ม	3	12,828.765	4,276.255	1.505	0.214 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	630,696.054	2,840.973		
รวม	225	643,524.819			
7. การเก็บหาหวาย					
ระหว่างกลุ่ม	3	820.573	273.524	0.827	0.480 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	73,413.498	330.691		
รวม	225	74,234.071			
8. การเก็บหาดอกแขม					
ระหว่างกลุ่ม	3	15,479.879	5,159.960	0.894	0.445 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	1,281,271.005	5,771.491		
รวม	225	1,296,750.885			

ตารางที่ 35 (ต่อ)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
9. การเก็บหาเห็ด					
ระหว่างกลุ่ม	3	7,559.755	2,519.918	2.922	0.035*
ภายในกลุ่ม	222	191,428.604	862.291		
รวม	225	198,988.358			
10. การเก็บหาพืชผัก					
ระหว่างกลุ่ม	3	19,443.099	6,481.033	3.969	0.009*
ภายในกลุ่ม	222	362,508.516	1,632.921		
รวม	225	381,951.615			
11. การเก็บหาแมลงกินได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	268.556	89.519	1.650	0.179 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	12,041.696	54.242		
รวม	225	12,310.252			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แสดงผลในตารางที่ 36 – 38

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ น้ำปู้อยู่จากการเก็บหาพืชสมุนไพรเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนในการเก็บหาพืชสมุนไพรจำแนกตามระดับการศึกษา จำนวน 2 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา กับกลุ่มที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยราษฎรกลุ่มที่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา มีการเก็บหาพืชสมุนไพรมากกว่าราษฎรที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ตารางที่ 36)

ตารางที่ 36 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่
กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชสมุนไพร

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการศึกษา			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) ชั้นประถมศึกษา	79	19.11	36.12	-	*	*	
(2) มัธยมศึกษาตอนต้น	76	3.05	15.58		-		
(3) มัธยมศึกษาตอนปลาย	53	2.83	15.24			-	
(4) อาชีวศึกษา	18	5.56	23.57				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ
น้ำปู้จากการเก็บหาเห็ดเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กัน
ชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชสมุนไพรจำแนกตามระดับการศึกษา จำนวน 3 คู่
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษากับกลุ่ม
ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอาชีวศึกษา และกลุ่มที่จบมัธยมศึกษาตอนต้น
กับกลุ่มที่จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา โดยราษฎรที่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษามีการเก็บ
หาเห็ดมากกว่าราษฎรที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอาชีวศึกษา โดยราษฎร
ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีการเก็บหาเห็ดมากกว่าราษฎรที่จบการศึกษาระดับ
อาชีวศึกษา (ตารางที่ 37)

ตารางที่ 37 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่
กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาเห็ด

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการศึกษา			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) ชั้นประถมศึกษา	79	45.37	32.51	-		*	*
(2) มัธยมศึกษาตอนต้น	76	43.03	26.33		-		*
(3) มัธยมศึกษาตอนปลาย	53	34.74	31.50			-	
(4) อาชีวศึกษา	18	26.67	17.82				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ
น้ำปู้จากการเก็บหาพืชผักเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่
กันชนด้วยการเก็บหาพืชผักจำแนกตามระดับการศึกษา จำนวน 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย
โดยราษฎรที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีการเก็บหาพืชผักมากกว่าราษฎรที่จบ
การศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ตารางที่ 38)

ตารางที่ 38 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่
กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชผัก

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการศึกษา			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) ชั้นประถมศึกษา	79	59.43	44.17	-			
(2) มัธยมศึกษาตอนต้น	76	66.18	40.33		-	*	
(3) มัธยมศึกษาตอนปลาย	53	43.77	39.53			-	
(4) อาชีวศึกษา	18	43.44	20.39				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 5 ราษฎรที่มีอาชีพหลักแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบเปรียบเทียบระหว่างอาชีพหลักกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยโดยแบ่งอาชีพหลักของราษฎรกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 6 กลุ่มคือ รับราชการ ทำนา ทำไร่ รับจ้าง ทำสวน และค้าขาย พบว่า ราษฎรที่มีอาชีพหลักแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการเก็บหาไม้พื้น การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง การเก็บหาไม้ไผ่ การเก็บหาพืชสมุนไพร การเก็บหาผลไม้ การเก็บหาหน่อไม้ การเก็บหาเห็ด การเก็บหาพืชผัก และการเก็บหาแมลงกินได้ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับการเก็บหาหวาย และดอกแหมะของราษฎรที่มีอาชีพหลักแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 39)

ตารางที่ 39 การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจำแนกตามอาชีพหลัก

(n=226)					
การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
1. การเก็บหาพื้น					
ระหว่างกลุ่ม	5	86.173	17.235	8.668	0.000*
ภายในกลุ่ม	220	437.404	1.988		
รวม	225	523.576			
2. การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง					
ระหว่างกลุ่ม	5	1,232.939	246.588	10.386	0.000*
ภายในกลุ่ม	220	5,223.526	23.743		
รวม	225	6,456.465			

ตารางที่ 39 (ต่อ)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
3. การเก็บหาไม้ไผ่					
ระหว่างกลุ่ม	5	64,921.350	12,984.270	4.299	0.001*
ภายในกลุ่ม	220	664,446.018	3,020.209		
รวม	225	729,367.367			
4. การเก็บหาพืชสมุนไพร					
ระหว่างกลุ่ม	5	11,563.567	2,312.713	3.560	0.004*
ภายในกลุ่ม	220	142,932.628	649.694		
รวม	225	154,496.195			
5. การเก็บหาผลไม้					
ระหว่างกลุ่ม	5	218,185.482	43,637.096	6.186	0.000*
ภายในกลุ่ม	220	1,552,019.053	7,054.632		
รวม	225	1,770,204.535			
6. การเก็บหาหน่อไม้					
ระหว่างกลุ่ม	5	63,158.865	12,631.773	4.788	0.000*
ภายในกลุ่ม	220	580,365.954	2,638.027		
รวม	225	643,524.819			
7. การเก็บหาหวาย					
ระหว่างกลุ่ม	5	1,224.946	244.989	0.738	0.596 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	220	73,009.125	331.860		
รวม	225	74,234.071			
8. การเก็บหาดอกแขม					
ระหว่างกลุ่ม	5	56,339.995	11,267.999	1.998	0.080 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	220	1,240,410.890	5,638.231		
รวม	225	1,296,750.885			

ตารางที่ 39 (ต่อ)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
9. การเก็บหาเห็ด					
ระหว่างกลุ่ม	5	24,419.495	4,883.899	6.155	0.000*
ภายในกลุ่ม	220	174,568.863	793.495		
รวม	225	198,988.358			
10. การเก็บหาพืชผัก					
ระหว่างกลุ่ม	5	36,259.519	7,251.904	4.615	0.001*
ภายในกลุ่ม	220	345,692.096	1,571.328		
รวม	225	381,951.615			
11. การเก็บหาแมลงกินได้					
ระหว่างกลุ่ม	5	878.526	175.705	3.381	0.006*
ภายในกลุ่ม	220	11,431.726	51.962		
รวม	225	12,310.252			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แสดงผลในตารางที่ 40 – 48

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ น้ำปู้จากการเก็บหาเห็ดเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ด้วยการเก็บหาเห็ดจำแนกตามอาชีพหลักจำนวน 5 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพหลักค้าขายกับกลุ่มที่มีอาชีพหลักรับราชการ ทำนา ทำไร่ รับจ้าง และทำสวน โดยราษฎรที่มีอาชีพหลักรับราชการ ทำนา ทำไร่ รับจ้าง และทำสวนมีการเก็บหาเห็ดมากกว่าราษฎรที่มีอาชีพค้าขาย (ตารางที่ 40)

ตารางที่ 40 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่
กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพื้น

อาชีพหลัก	n	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพหลัก					
				(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(1) รับราชการ	28	1.77	0.50	-					*
(2) ทำนา	89	1.99	2.10		-				*
(3) ทำไร่	23	1.83	0.65			-			*
(4) รับจ้าง	17	2.12	0.33				-		*
(5) ทำสวน	43	1.56	0.85					-	*
(6) ค้าขาย	26	0.00	0.00						-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ
น้ำปู้จากการตัดไม้เพื่อการก่อสร้างเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้
ในพื้นที่กันชน ด้วยการตัดไม้เพื่อการก่อสร้างจำแนกตามอาชีพหลักจำนวน 7 คู่ อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพหลักค้าขายกับกลุ่มที่มีอาชีพหลักทำไร่ รับจ้าง และ
ทำสวน ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพหลักทำไร่กับกลุ่มที่มีอาชีพหลักรับราชการ ทำนา และทำสวน และ
ระหว่างกลุ่มอาชีพหลักรับจ้างกับทำนา โดยรายกลุ่มที่มีอาชีพหลักค้าขาย ทำนา รับราชการ และ
ทำสวน มีการตัดไม้เพื่อการก่อสร้างน้อยกว่ารายกลุ่มที่มีอาชีพหลักทำไร่ รายกลุ่มที่มีอาชีพหลักทำสวนมี
การตัดไม้เพื่อการก่อสร้างมากกว่ารายกลุ่มที่มีอาชีพหลักค้าขาย และรายกลุ่มที่มีอาชีพหลักรับจ้างมีการตัด
ไม้เพื่อการก่อสร้างมากกว่ารายกลุ่มที่มีอาชีพหลักทำนาและค้าขาย (ตารางที่ 41)

ตารางที่ 41 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่
กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง

อาชีพหลัก	n	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพหลัก					
				(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(1) รับราชการ	28	3.64	5.74	-					
(2) ทำนา	89	3.35	5.01		-				
(3) ทำไร่	23	8.78	5.43	*	*	-		*	*
(4) รับจ้าง	17	7.82	5.22		*		-		*
(5) ทำสวน	43	4.19	4.96					-	*
(6) ค้าขาย	26	0.00	0.00						-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ
น้ำปู้จากการเก็บหาไม้ไผ่เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กัน
ชนด้วยการเก็บหาไม้ไผ่จำแนกตามอาชีพหลักจำนวน 3 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
คือ ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพหลักค้าขายกับกลุ่มที่มีอาชีพหลักรับราชการ ทำนา และทำสวน โดย
ราษฎรที่มีอาชีพหลักรับราชการ ทำนา และทำสวนมีการเก็บหาไม้ไผ่มากกว่าราษฎรที่มีอาชีพหลัก
ค้าขาย (ตารางที่ 42)

ตารางที่ 42 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่
กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาไม้ไผ่

อาชีพหลัก	n	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพหลัก					
				(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(1) รับราชการ	28	53.57	52.58	-					*
(2) ทำนา	89	54.21	55.19		-				*
(3) ทำไร่	23	49.57	61.68			-			
(4) รับจ้าง	17	46.47	60.10				-		
(5) ทำสวน	43	6.93	65.02					-	*
(6) ค้าขาย	26	2.69	10.42						-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ
น้ำปู้จากการเก็บหาพืชสมุนไพรเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ใน
พื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชสมุนไพรจำแนกตามอาชีพหลักจำนวน 4 คู่
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพหลักทำนากับกลุ่มที่มีอาชีพหลักทำ
ไร่ รับจ้าง ทำสวน และค้าขาย โดยราษฎรที่มีอาชีพหลักทำนามีการเก็บหาพืชสมุนไพรมากกว่า
ราษฎรที่มีอาชีพหลัก ทำไร่ รับจ้าง ทำสวน และค้าขาย (ตารางที่ 43)

ตารางที่ 43 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่
กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชสมุนไพร

อาชีพหลัก	n	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพหลัก					
				(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(1) รับราชการ	28	12.50	32.28	-					
(2) ทำนา	89	16.48	34.09		-	*	*	*	*
(3) ทำไร่	23	4.35	20.85			-			
(4) รับจ้าง	17	0.0	0.00				-		
(5) ทำสวน	43	1.74	8.44					-	
(6) ค้าขาย	26	0.00	0.00						-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ
น้ำปู้จากการเก็บหาผลไม้เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่
กันชนจากการเก็บหาผลไม้จำแนกตามอาชีพหลักมีจำนวน 4 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพหลักทำไร่ กับอาชีพหลักรับราชการและค้าขาย กลุ่มที่มีอาชีพหลัก
ทำสวนกับกลุ่มที่มีอาชีพหลักรับราชการและค้าขาย โดยราษฎรกลุ่มที่มีอาชีพหลักทำไร่มีการเก็บหา
ผลไม้มากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพรับราชการ และค้าขาย และกลุ่มที่มีอาชีพหลักทำสวนมีการเก็บหาผลไม้
มากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพหลักรับราชการและค้าขาย (ตารางที่ 44)

ตารางที่ 44 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่
กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาผลไม้

อาชีพหลัก	n	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพหลัก					
				(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(1) รับราชการ	28	0.00	0.00	-					
(2) ทำนา	89	51.52	100.01		-				
(3) ทำไร่	23	97.83	79.03	*		-			*
(4) รับจ้าง	17	61.77	89.32				-		
(5) ทำสวน	43	75.58	98.42	*				-	*
(6) ค้าขาย	26	0.00	0.00						-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ
น้ำปู้จากการเก็บหาหน่อไม้เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่
กันชนจากการเก็บหาหน่อไม้จำแนกตามอาชีพหลักจำนวน 2 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพหลักทำนา กับกลุ่มที่มีอาชีพหลักค้าขาย และกลุ่มที่มีอาชีพหลักทำ
สวน กับกลุ่มที่มีอาชีพหลักค้าขาย โดยราษฎรที่มีอาชีพหลักทำนามีการเก็บหาหน่อไม้มากกว่ากลุ่ม
ที่มีอาชีพหลักค้าขาย และกลุ่มที่มีอาชีพหลักทำสวนมีการเก็บหาหน่อไม้มากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพหลัก
ค้าขาย (ตารางที่ 45)

ตารางที่ 45 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่
กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาหน่อไม้

อาชีพหลัก	n	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพหลัก					
				(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(1) รับราชการ	28	59.86	24.93	-					
(2) ทำนา	89	83.65	60.47		-				*
(3) ทำไร่	23	83.48	42.06			-			
(4) รับจ้าง	17	81.65	65.87				-		
(5) ทำสวน	43	91.86	53.73					-	*
(6) ค้าขาย	26	37.69	22.15						-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ
น้ำปู้จากการเก็บหาเห็ดเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กัน
ชนจากการเก็บหาเห็ดจำแนกตามอาชีพหลักจำนวน 4 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ
ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพหลักทำไร่กับกลุ่มที่มีอาชีพหลักรับราชการ รับจ้างและค้าขาย และกลุ่มที่มี
อาชีพหลักทำสวนกับกลุ่มที่มีอาชีพหลักรับจ้าง โดยราษฎรที่มีอาชีพหลักทำไร่มีการเก็บหาเห็ด
มากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพหลักรับราชการ รับจ้าง และค้าขาย และราษฎรกลุ่มที่มีอาชีพหลักทำสวนมี
การเก็บหาเห็ดมากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพหลักรับจ้าง (ตารางที่ 46)

ตารางที่ 46 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่
กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาเห็ด

อาชีพหลัก	n	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพหลัก					
				(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(1) รับราชการ	28	30.71	19.42	-					
(2) ทำนา	89	41.35	21.30		-				
(3) ทำไร่	23	61.30	32.80	*		-	*		*
(4) รับจ้าง	17	20.29	28.75				-		
(5) ทำสวน	43	48.14	25.75				*	-	
(6) ค้าขาย	26	31.15	23.21						-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ
น้ำปู้จากการเก็บหาพืชผักเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้จากการ
เก็บหาพืชผักจำแนกตามอาชีพหลักจำนวน 2 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่าง
กลุ่มที่มีอาชีพหลักทำไร่กับกลุ่มที่มีอาชีพหลักรับราชการและค้าขาย โดยราษฎรที่มีอาชีพหลัก
ทำไร่มีการเก็บหาพืชผักมากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพหลักรับราชการ และค้าขาย (ตารางที่ 47)

ตารางที่ 47 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชน
ของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชผัก

อาชีพหลัก	n	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพหลัก					
				(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(1) รับราชการ	28	40.07	22.01	-					
(2) ทำนา	89	58.03	45.00		-				
(3) ทำไร่	23	84.35	33.14	*		-			*
(4) รับจ้าง	17	44.12	60.94				-		
(5) ทำสวน	43	64.19	38.81					-	
(6) ค้าขาย	26	41.92	17.44						-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาแมลงกินได้เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาแมลงกินได้จำแนกตามอาชีพหลักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพหลักทำสวนกับกลุ่มที่มีอาชีพหลักรับราชการ โดยราษฎรที่มีอาชีพหลักทำสวนมีการเก็บหาแมลงกินได้มากกว่าราษฎรที่มีอาชีพหลักรับราชการ (ตารางที่ 48)

ตารางที่ 48 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพหลักกับการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาแมลงกินได้

อาชีพหลัก	n	$\bar{X}$	S.D.	อาชีพหลัก					
				(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(1) รับราชการ	28	0.00	0.00	-					
(2) ทำนา	89	3.00	7.45		-				
(3) ทำไร่	23	3.04	6.17			-			
(4) รับจ้าง	17	2.94	8.49				-		
(5) ทำสวน	43	6.23	10.31	*				-	
(6) ค้าขาย	26	0.39	1.96						-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 6 ราษฎรที่มีอาชีพรองแตกต่างกันมีการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานราษฎรที่มีอาชีพรองกับไม่มีอาชีพรองแตกต่างกันมีการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้แตกต่างกันในด้านการเก็บหาฟืน การเก็บหาไม้ไผ่ และการเก็บหาหน่อไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับการตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง การเก็บหาพืชสมุนไพร การเก็บหาผลไม้ การเก็บหาหวาย การเก็บหาดอกแฉะ การเก็บหาเห็ด การเก็บหาพืชผัก และการเก็บหาแมลงกินได้ โดย

ราษฎรที่มีอาชีพรองแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ น้ำปุยไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 49)

ตารางที่ 49 การพึงพิงทรัพยากรในพื้นที่กันชน จำแนกตามการมีอาชีพรอง

(n = 226)

การพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้	ไม่มีอาชีพรอง		มีอาชีพรอง		t	Df
	(n=149)		(n=77)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การเก็บหาฟืน	1.90	1.66	1.14	1.06	3.645*	224
2. การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง	4.40	5.46	3.36	5.12	1.385 ^{ns}	224
3. การเก็บหาไม้ไผ่	56.28	57.22	33.25	53.54	2.930*	224
4. การเก็บหาพืชสมุนไพร	10.01	27.52	6.49	23.44	0.957 ^{ns}	224
5. การเก็บหาผลไม้	47.08	88.46	53.51	89.59	-0.515 ^{ns}	224
6. การเก็บหาหน่อไม้	82.02	53.27	66.73	52.77	2.052*	224
7. การเก็บหาหวาย	4.56	17.50	5.07	19.51	-0.196 ^{ns}	224
8. การเก็บหาดอกแฉะ	32.62	87.20	13.64	44.90	1.790 ^{ns}	224
9. การเก็บหาเห็ด	41.61	29.22	38.64	30.82	0.712 ^{ns}	224
10. การเก็บหาพืชผัก	58.71	41.25	52.99	41.11	0.989 ^{ns}	224
11. การเก็บหาแมลงกินได้	2.99	7.30	2.86	7.63	0.124 ^{ns}	224

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 7 ราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบเปรียบเทียบระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย โดยแบ่งจำนวนสมาชิกในครัวเรือนออกเป็น 4 กลุ่ม คือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 4 คน 5 คน 6 คน และตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป พบว่า ราษฎรที่มีจำนวนสมาชิก

ในครัวเรือนแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ในด้านการเก็บหาพืชสมุนไพร และการเก็บหาหอย จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับการเก็บหาฟืน การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง การเก็บหาไม้ไผ่ การเก็บหาผลไม้ การเก็บหาหน่อไม้ การเก็บหาดอกแสม การเก็บหาเห็ด การเก็บหาพืชผัก และการเก็บหาแมลงกินได้ ของราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 50)

ตารางที่ 50 การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือน

(n=226)					
การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
1. การเก็บหาฟืน					
ระหว่างกลุ่ม	3	7.431	2.477	1.065	0.365 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	516.145	2.325		
รวม	225	523.576			
2. การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง					
ระหว่างกลุ่ม	3	18.445	6.148	0.212	0.888 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	6,438.019	29.000		
รวม	225	6,456.465			
3. การเก็บหาไม้ไผ่					
ระหว่างกลุ่ม	3	5,750.570	1,916.857	0.588	0.623 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	723,616.797	3,259.535		
รวม	225	729,367.367			
4. การเก็บหาพืชสมุนไพร					
ระหว่างกลุ่ม	3	9,036.748	3,012.249	4.597	0.004*
ภายในกลุ่ม	222	145,459.446	655.223		
รวม	225	154,496.195			

ตารางที่ 50 (ต่อ)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
5. การเก็บหาผลไม้					
ระหว่างกลุ่ม	3	2,070.516	690.172	0.087	0.967 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	1,768,134.020	7,964.568		
รวม	225	1,770,204.535			
6. การเก็บหาหน่อไม้					
ระหว่างกลุ่ม	3	4,343.381	1,447.794	0.503	0.681 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	639,181.438	2,879.196		
รวม	225	643,524.819			
7. การเก็บหาหวาย					
ระหว่างกลุ่ม	3	4,507.416	1,502.472	4.784	0.003*
ภายในกลุ่ม	222	69,726.655	314.084		
รวม	225	74,234.071			
8. การเก็บหาดอกแฉะ					
ระหว่างกลุ่ม	3	1,514.653	504.884	0.087	0.967 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	1,295,236.232	5,834.397		
รวม	225	1,296,750.885			
9. การเก็บหาเห็ด					
ระหว่างกลุ่ม	3	1,638.454	546.151	0.614	0.606 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	197,349.904	888.964		
รวม	225	198,988.358			
10. การเก็บหาพืชผัก					
ระหว่างกลุ่ม	3	4,907.384	1,635.795	0.963	0.411 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	377,044.231	1,698.397		
รวม	225	381,951.651			

ตารางที่ 50 (ต่อ)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
11. การเก็บหาแมลงกินได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	223.269	74.423	1.367	0.254 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	12,086.983	54.446		
รวม	225	12,310.252			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แสดงผลในตารางที่ 51 – 52

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ น้ำปูยจากการเก็บหาพืชสมุนไพรเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ น้ำปูยจากการเก็บหาพืชสมุนไพรจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวน 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนตั้งแต่ 7 คนขึ้นไปกับกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่า 4 คน โดยราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนตั้งแต่ 7 คนขึ้นไปมีการเก็บหาพืชสมุนไพรมากกว่าราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4 คน (ตารางที่ 51)

ตารางที่ 51 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับการพึงพิง ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ น้ำปูยจากการเก็บหาพืชสมุนไพร

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (คน)	n	$\bar{X}$	S.D.	จำนวนสมาชิกในครัวเรือน			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 4	69	1.45	12.04	-			
(2) 5	83	8.58	27.98		-		
(3) 6	48	12.60	30.74			-	
(4) 7 คนขึ้นไป	26	22.12	32.87	*			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาหวายเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาหวายจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวน 3 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนตั้งแต่ 7 คนขึ้นไปกับกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4 คน 5 คน และ 6 คน โดยราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนตั้งแต่ 7 คนขึ้นไปมีการเก็บหาหวายมากกว่าราษฎรกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4 คน 5 คน และ 6 คน (ตารางที่ 52)

ตารางที่ 52 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับการพึงพิง ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาหวาย

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (คน)	n	$\bar{X}$	S.D.	จำนวนสมาชิกในครัวเรือน			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 4	69	2.17	13.38	-			
(2) 5	83	4.10	13.80		-		
(3) 6	48	2.92	10.71			-	
(4) ตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป	26	16.92	38.24	*	*	*	-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 8 ราษฎรที่มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบเปรียบเทียบระหว่างจำนวนแรงงานในครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย โดยแบ่งจำนวนแรงงานในครัวเรือนออกเป็น 4 กลุ่ม คือ จำนวนแรงงานในครัวเรือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 คน 3 คน 4 คน และตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป พบว่า ราษฎรที่มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ในด้านการเก็บหาพืชสมุนไพร จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับการเก็บหาฟืน การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง การเก็บไม้ไผ่ การเก็บหาผลไม้ การเก็บหาหน่อไม้ การเก็บหาหวาย การเก็บหาดอกแหมะ การเก็บหาเห็ด การเก็บหาพืชผัก และการเก็บหาแมลงกินได้ของราษฎรที่มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 53)

ตารางที่ 53 การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจำแนกตามจำนวนแรงงานในครัวเรือน

(n = 226)					
การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
1. การเก็บหาฟืน					
ระหว่างกลุ่ม	3	9.637	3.212	1.388	0.247 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	513.939	2.315		
รวม	225	523.576			
2. การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง					
ระหว่างกลุ่ม	3	34.303	11.434	0.395	0.757 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	6,422.162	28.929		
รวม	225	6,456.465			
3. การเก็บหาไม้ไผ่					
ระหว่างกลุ่ม	3	1,933.978	644.659	0.197	0.899 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	727,433.389	3,276.727		
รวม	225	729,367.367			
4. การเก็บหาพืชสมุนไพร					
ระหว่างกลุ่ม	3	19,753.690	6,584.563	10.849	0.000*
ภายในกลุ่ม	222	134,742.504	606.948		
รวม	225	154,496.195			

ตารางที่ 53 (ต่อ)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
5. การเก็บหาผลไม้					
ระหว่างกลุ่ม	3	13,615.388	4,538.463	0.574	0.633 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	1,756,589.147	7,912.564		
รวม	225	1,770,204.535			
6. การเก็บหาหน่อไม้					
ระหว่างกลุ่ม	3	4,828.384	1,609.461	0.559	0.642 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	63,869.435	2,877.011		
รวม	225	643,524.819			
7. การเก็บหาหวาย					
ระหว่างกลุ่ม	3	1,454.340	484.780	1.479	0.221 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	72,779.731	327.837		
รวม	225	74,234.071			
8. การเก็บหาดอกแหมะ					
ระหว่างกลุ่ม	3	5,432.719	1,810.906	0.311	0.817 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	1,291,318.166	5,516.748		
รวม	225	1,296,750.885			
9. การเก็บหาเห็ด					
ระหว่างกลุ่ม	3	934.818	311.606	0.349	0.790 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	198,053.540	892.133		
รวม	225	198,988.358			
10. การเก็บหาพืชผัก					
ระหว่างกลุ่ม	3	3,610.397	1,203.466	0.706	0.549 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	378,341.218	1,704.240		
รวม	225	381,951.615			

ตารางที่ 53 (ต่อ)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
11. การเก็บหาแมลงกินได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	234.271	79.090	1.436	0.233 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	12,075.981	54.396		
รวม	225	12,310.252			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แสดงผลในตารางที่ 54

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ น้ำปู๋จากการเก็บหาพืชสมุนไพรเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ น้ำปู๋จากการเก็บหาพืชสมุนไพรจำแนกตามจำนวนแรงงานในครัวเรือน จำนวน 2 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนตั้งแต่ 5 คนขึ้นไปกับกลุ่มที่มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 คน และ 3 คน โดยราษฎรที่มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนตั้งแต่ 5 คนขึ้นไปมีการเก็บหาพืชสมุนไพรมากกว่าราษฎรที่มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 คน และ 3 คน (ตารางที่ 54)

ตารางที่ 54 การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ น้ำปู๋จากการเก็บหาพืชสมุนไพรจำแนกตามจำนวนแรงงานในครัวเรือน

จำนวนแรงงานในครัวเรือน (คน)	n	$\bar{X}$	S.D.	จำนวนแรงงานในครัวเรือน (คน)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2	82	2.44	15.52	-			
(2) 3	51	0.49	3.50		-		
(3) 4	44	12.77	28.78			-	
(4) ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป	49	24.59	40.57	*	*		-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 9 ราษฎรที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบเปรียบเทียบระหว่างระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย โดยแบ่งระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานของราษฎรออกเป็น 4 ช่วงเวลา คือ ราษฎรที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานน้อยกว่า 30 ปี 30 – 40 ปี 40 – 50 ปี และ 50 ปีขึ้นไป พบว่า ราษฎรที่มีระยะเวลาในการตั้งถิ่นฐานแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ในด้านการเก็บหาไม้พื้น การเก็บหาไฟ การเก็บหาสมุนไพร การเก็บหาผลไม้ การเก็บหาหน่อไม้ และการเก็บหาหวาย จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับการเก็บหาไม้เพื่อการก่อสร้าง การเก็บหาดอกแฉะ การเก็บหาเห็ด การเก็บหาพืชผัก และการเก็บหาแมลงกินได้ ของราษฎรที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 55)

ตารางที่ 55 การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจำแนกตามระยะเวลาในการตั้งถิ่นฐาน

(n = 226)					
การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
1. การเก็บหาพื้น					
ระหว่างกลุ่ม	3	27.055	9.018	4.032	0.008*
ภายในกลุ่ม	222	496.522	2.237		
รวม	225	523.576			
2. การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง					
ระหว่างกลุ่ม	3	114.283	38.094	1.333	0.264 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	6,342.182	28.568		
รวม	225	6,456.465			

ตารางที่ 55 (ต่อ)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
3. การเก็บหาไม้ไผ่					
ระหว่างกลุ่ม	3	57,147.560	19,049.187	6.291	0.000*
ภายในกลุ่ม	222	672,219.807	3,028.017		
รวม	225	729,367.367			
4. การเก็บหาพืชสมุนไพร					
ระหว่างกลุ่ม	3	15,572.040	5,190.680	8.295	0.000*
ภายในกลุ่ม	222	138,924.154	625.784		
รวม	225	154,496.195			
5. การเก็บหาผลไม้					
ระหว่างกลุ่ม	3	65,153.132	21,717.711	2.828	0.039*
ภายในกลุ่ม	222	1,705,051.403	7,680.412		
รวม	225	1,770,204.535			
6. การเก็บหาหน่อไม้					
ระหว่างกลุ่ม	3	36,112.296	12,037.432	4.399	0.005*
ภายในกลุ่ม	222	607,412.522	2,736.092		
รวม	225	643,524.819			
7. การเก็บหาหวาย					
ระหว่างกลุ่ม	3	2,797.878	932.626	2.898	0.036*
ภายในกลุ่ม	222	71,436.193	321.785		
รวม	225	74,234.071			
8. การเก็บหาดอกเข็ม					
ระหว่างกลุ่ม	3	10,799.824	3,599.941	0.621	0.602 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	1,285,951.061	5,792.572		
รวม	225	1,296,750.885			

ตารางที่ 55 (ต่อ)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
9. การเก็บหาเห็ด					
ระหว่างกลุ่ม	3	3,044.200	1,014.733	1.150	0.330 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	195,946.158	882.631		
รวม	225	198,988.358			
10. การเก็บหาพืชผัก					
ระหว่างกลุ่ม	3	8,447.764	2,815.921	1.674	0.174 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	373,503.851	1,682.450		
รวม	225	381,951.615			
11. การเก็บหาแมลงกินได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	361.144	120.381	2.237	0.085 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	11,949.109	53.825		
รวม	225	12,310.252			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แสดงผลในตารางที่ 56 – 61

ผลจากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาเห็ดเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาเห็ดจำแนกตามระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน 41 – 50 ปี กับกลุ่มที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานน้อยกว่า 30 ปี โดยกลุ่มที่มีระยะเวลาในการตั้งถิ่นฐาน 41 – 50 ปี มีการเก็บเห็ดมากกว่าราษฎรที่มีระยะเวลาในการตั้งถิ่นฐานน้อยกว่า 30 ปี (ตารางที่ 56)

ตารางที่ 56 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานกับการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพื้น

ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน (ปี)	n	$\bar{X}$	S.D.	ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน (ปี)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 30	61	1.14	1.10	-		*	
(2) 30 - 40	76	1.63	2.33		-		
(3) 40 - 50	65	2.03	0.43	*		-	
(4) 50 ปีขึ้นไป	24	1.92	0.41				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาไม้เพื่อมาทำเครื่องใช้ทำรั้วเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาไม้เพื่อมาทำเครื่องใช้ทำรั้วจำแนกตามระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน 41 – 50 ปี กับกลุ่มที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานน้อยกว่า 30 ปี โดยราษฎรที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน 41 – 50 ปี มีการเก็บหาไม้เพื่อมาทำเครื่องใช้ทำรั้วมากกว่าราษฎรที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานน้อยกว่า 30 ปี (ตารางที่ 57)

ตารางที่ 57 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานกับการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาไม้

ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน (ปี)	n	$\bar{X}$	S.D.	ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน (ปี)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 30	61	28.69	50.25	-			
(2) 30 - 40	76	42.83	53.26		-		
(3) 41 - 50	65	68.92	60.21	*		-	
(4) 50 ปีขึ้นไป	24	60.83	57.48				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชสมุนไพรเป็นรายกลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาพืชสมุนไพรจำแนกตามระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 กลุ่ม คือ ระหว่างกลุ่มที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน 50 ปีขึ้นไปกับกลุ่มที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานน้อยกว่า 30 ปี 30 – 40 ปี และกลุ่มที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน 41 – 50 ปี โดยราษฎรที่มีระยะเวลาในการตั้งถิ่นฐาน 50 ปีขึ้นไปมีการเก็บหาพืชสมุนไพรมากกว่าราษฎรที่มีระยะเวลาในการตั้งถิ่นฐานน้อยกว่า 30 ปี 30 – 40 ปี และ 41 – 50 ปี (ตารางที่ 58)

ตารางที่ 58 ความแตกต่างเป็นรายกลุ่มระหว่างระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชสมุนไพร

ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน (ปี)	n	$\bar{X}$	S.D.	ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน (ปี)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 30	61	5.33	18.48	-			
(2) 30 - 40	76	4.61	20.29		-		
(3) 41 - 50	65	8.26	23.88			-	
(4) 50 ปีขึ้นไป	24	32.50	47.11	*	*	*	-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาผลไม้เป็นรายกลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาผลไม้จำแนกตามระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 กลุ่ม คือ ระหว่างกลุ่มที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานน้อยกว่า 30 ปี กับกลุ่มที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน 30 – 40 ปี และกับกลุ่มที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน 41 – 50 ปี โดยราษฎรที่มีระยะเวลาในการตั้งถิ่นฐาน 30 – 40 ปี และ 41 – 50 ปี มีการเก็บหาผลไม้มากกว่าราษฎรที่มีระยะเวลาในการตั้งถิ่นฐานน้อยกว่า 30 ปี (ตารางที่ 59)

ตารางที่ 59 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาผลไม้ม

ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน (ปี)	n	$\bar{X}$	S.D.	ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน (ปี)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 30	61	23.36	77.98	-			
(2) 30 - 40	76	59.61	86.29	*	-		
(3) 40 - 50	65	64.31	99.97	*		-	
(4) 50 ปีขึ้นไป	24	41.67	78.61				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาหน่อไม้เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาหน่อไม้จำแนกตามระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่คือ ระหว่างกลุ่มที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานน้อยกว่า 30 ปี กับกลุ่มที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน 30 - 40 ปี และกับกลุ่มที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน 41 - 50 ปี โดยราษฎรที่มีระยะเวลาในการตั้งถิ่นฐาน 30 - 40 ปี และ 41 - 50 ปี มีการเก็บหาหน่อไม้มากกว่าราษฎรที่มีระยะเวลาในการตั้งถิ่นฐานน้อยกว่า 30 ปี (ตารางที่ 60)

ตารางที่ 60 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาหน่อไม้

ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน (ปี)	n	$\bar{X}$	S.D.	ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน (ปี)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 30	61	58.61	39.94	-			
(2) 30 - 40	76	86.92	59.17	*	-		
(3) 41 - 50	65	88.97	54.39	*		-	
(4) 50 ปีขึ้นไป	24	66.25	50.97				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาหวายเป็นรายฤดู พบว่า มีความแตกต่างของการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาหวายจำแนกตามระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานน้อยกว่า 30 ปี กับกลุ่มที่มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน 50 ปีขึ้นไป โดยราษฎรที่มีระยะเวลาในการตั้งถิ่นฐาน 50 ปีขึ้นไป มีการเก็บหาหวายมากกว่าราษฎรที่มีระยะเวลาในการตั้งถิ่นฐานน้อยกว่า 30 ปี (ตารางที่ 61)

ตารางที่ 61 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานกับการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาหวาย

ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน (ปี)	n	$\bar{X}$	S.D.	ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน (ปี)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 30	61	2.13	13.05	-			
(2) 30 - 40	76	4.47	16.36		-		
(3) 41 - 50	65	3.85	13.66			-	
(4) 50 ปีขึ้นไป	24	14.58	35.63	*			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 10 ราษฎรที่มีขนาดพื้นที่ที่ถือครองแตกต่างกันมีการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบเปรียบเทียบระหว่างขนาดพื้นที่ที่ถือครองกับการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยโดยแบ่งขนาดพื้นที่ที่ถือครองของราษฎรออกเป็น 5 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ไม่มีพื้นที่ถือครอง มีพื้นที่ถือครองน้อยกว่า 5 ไร่ 5 – 10 ไร่ 11 – 15 ไร่ และ 15 ไร่ขึ้นไป พบว่า ราษฎรที่มีขนาดพื้นที่ที่ถือครองแตกต่างกันมีการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ในด้านการเก็บหาพืชสมุนไพร และการเก็บหาผลไม้ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับการเก็บหาพืช การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง การเก็บหาไม้ไผ่ การเก็บหาหน่อไม้ การเก็บหาหวาย การเก็บหาดอกแฉะ การเก็บหาพืชผัก และการเก็บหาแมลงกินได้ ของราษฎรที่มีขนาดพื้นที่ถือครองแตกต่างกันมีการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 62)

ตารางที่ 62 การพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จำแนกตามขนาดพื้นที่ที่ถือครอง

(n = 226)

การพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
1. การเก็บหาพืช					
ระหว่างกลุ่ม	4	13.510	3.377	1.463	0.214 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	221	510.067	2.308		
รวม	225	523.576			
2. การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง					
ระหว่างกลุ่ม	4	147.302	36.825	1.290	0.275 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	221	6,309.163	28.548		
รวม	225	6,456.465			
3. การเก็บหาไม้ไผ่					
ระหว่างกลุ่ม	4	25,795.452	6,448.863	2.026	0.092 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	221	703,571.915	3,183.583		
รวม	225	729,367.367			
4. การเก็บหาพืชสมุนไพร					
ระหว่างกลุ่ม	4	8,163.419	2,040.855	3.082	0.017*
ภายในกลุ่ม	221	146,332.775	662.139		
รวม	225	154,496.195			
5. การเก็บหาผลไม้มะม่วง					
ระหว่างกลุ่ม	4	74,331.199	18,582.800	2.422	0.049*
ภายในกลุ่ม	221	1,695,873.336	7,673.635		
รวม	225	1,770,204.535			

ตารางที่ 62 (ต่อ)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
6. การเก็บหาหน่อไม้					
ระหว่างกลุ่ม	4	7,559.533	1,889.883	0.657	0.623 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	221	635,965.286	2,877.671		
รวม	225	643,524.819			
7. การเก็บหาหวาย					
ระหว่างกลุ่ม	4	1,199.912	299.978	0.908	0.460 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	221	73,034.159	330.471		
รวม	225	74,234.071			
8. การเก็บหาดอกแฉะ					
ระหว่างกลุ่ม	4	16,671.477	4,167.869	0.720	0.579 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	221	1,280,079.408	5,792.215		
รวม	225	1,296,750.885			
9. การเก็บหาเห็ด					
ระหว่างกลุ่ม	4	7,788.426	1,947.106	2.251	0.065 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	221	191,199.932	865.158		
รวม	225	198,988.358			
10. การเก็บหาพืชผัก					
ระหว่างกลุ่ม	4	11,577.059	2,894.265	1.727	0.145 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	221	370,374.556	1,675.903		
รวม	225	381,951.615			
11. การเก็บหาแมลงกินได้					
ระหว่างกลุ่ม	4	319.209	79.802	1.471	0.212 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	221	11,991.043	54.258		
รวม	225	12,310.252			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แสดงผลในตารางที่ 63 – 64

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพึงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ น้ำปูจากการเก็บหาพืชสมุนไพรเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพึงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ น้ำปูจากการเก็บหาพืชสมุนไพรจำแนกตามขนาดพื้นที่ที่ถือครอง จำนวน 4 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีขนาดพื้นที่ที่ถือครอง 15 ไร่ ขึ้นไปกับกลุ่มที่ไม่มีพื้นที่ถือครอง และกลุ่มที่มีขนาดพื้นที่ถือครองน้อยกว่า 5 ไร่ 5 – 10 ไร่ และ 11 – 15 ไร่ โดยราษฎรที่มีขนาดพื้นที่ถือครอง 15 ไร่ขึ้นไปมีการเก็บหาพืชสมุนไพรมากกว่าราษฎรที่มีขนาดพื้นที่ถือครองน้อยกว่า 5 ไร่ 5 – 10 ไร่ และ 11 – 15 ไร่ (ตารางที่ 63)

ตารางที่ 63 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างขนาดพื้นที่ที่ถือครองกับการพึงพึงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ น้ำปูจากการเก็บหาพืชสมุนไพร

ขนาดพื้นที่ที่ถือครอง (ไร่)	n	$\bar{X}$	S.D.	ขนาดพื้นที่ที่ถือครอง (ไร่)				
				(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(1) ไม่มีพื้นที่ถือครอง	10	0.00	0.00	-				
(2) น้อยกว่า 5	31	0.00	0.00		-			
(3) 5 – 10	81	8.24	27.91			-		
(4) 10 – 15	38	5.26	19.42				-	
(5) 15 ไร่ขึ้นไป	66	17.05	32.83		*	*	*	-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพึงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ น้ำปูจากการเก็บหาผลไม้เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพึงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ น้ำปูจากการเก็บหาผลไม้จำแนกตามขนาดพื้นที่ที่ถือครอง จำนวน 2 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีขนาดพื้นที่ถือครอง 5 – 10 ไร่ กับกลุ่มที่ไม่มีพื้นที่ถือครองและกลุ่มที่มีพื้นที่ถือครอง 15 ไร่ขึ้นไป โดยราษฎรที่มีขนาดพื้นที่ถือครอง 5 – 10 ไร่มีการเก็บหาผลไม้มากกว่าราษฎรที่ไม่มีพื้นที่ถือครอง และมีพื้นที่ถือครอง 15 ไร่ขึ้นไป (ตารางที่ 64)

ตารางที่ 64 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างขนาดพื้นที่ที่ถือครองกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้
ในพื้นที่กั้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาผลไม้

ขนาดพื้นที่ที่ถือครอง (ไร่)	n	$\bar{X}$	S.D.	ขนาดพื้นที่ที่ถือครอง (ไร่)				
				(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(1) ไม่มีพื้นที่ถือครอง	10	0.00	0.00	-				
(2) น้อยกว่า 5	31	41.13	80.25		-			
(3) 5 – 10	81	69.26	98.64	*		-		*
(4) 11 – 15	38	52.63	76.18				-	
(5) 15 ไร่ขึ้นไป	66	34.09	88.54					-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 11 รายครัวที่มีรายได้ของครัวเรือนแตกต่างกัน มีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กั้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบเปรียบเทียบระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กั้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย โดยแบ่งรายได้ต่อปีในครัวเรือนของราษฎรออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 40,000 บาท ระหว่าง 40,000 – 60,000 บาท 60,000 – 80,000 บาท และ ตั้งแต่ 80,000 บาทขึ้นไป พบว่า รายครัวที่มีรายได้ของครัวเรือนแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กั้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ในด้านการเก็บหาพืช การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง การเก็บหาไม้ไผ่ การเก็บหาผลไม้ การเก็บหาเห็ด การเก็บหาพืชผัก และการเก็บหาแมลงกินได้ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 65)

สำหรับการเก็บหาพืชสมุนไพร การเก็บหาหน่อไม้ การเก็บหาหวาย และการเก็บหาดอกแฉะ ของราษฎรที่มีรายได้ต่อปีแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กั้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 65)

ตารางที่ 65 การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจำแนกตามรายได้ของครัวเรือน

(n = 226)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
1. การเก็บหาฟืน					
ระหว่างกลุ่ม	3	18.227	6.076	2.669	0.048*
ภายในกลุ่ม	222	505.349	2.276		
รวม	225	523.576			
2. การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง					
ระหว่างกลุ่ม	3	323.673	107.891	3.906	0.010*
ภายในกลุ่ม	222	6,132.792	27.625		
รวม	225	6,456.456			
3. การเก็บหาไม้ไผ่					
ระหว่างกลุ่ม	3	36,104.643	12,034.881	3.854	0.000*
ภายในกลุ่ม	222	393,262.724	3,122.805		
รวม	225	729,367.367			
4. การเก็บหาพืชสมุนไพร					
ระหว่างกลุ่ม	3	3,635.517	1,211.839	1.783	0.151 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	150,860.678	679.553		
รวม	225	154,496.195			
5. การเก็บหาผลไม้					
ระหว่างกลุ่ม	3	104,506.119	34,835.373	4.643	0.004*
ภายในกลุ่ม	222	1,665.698.417	7,503.146		
รวม	225	1,770.204.535			
6. การเก็บหาหน่อไม้					
ระหว่างกลุ่ม	3	10,277.049	3,425.683	1.201	0.310 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	633,247.770	2,852.467		
รวม	225	643,524.819			

ตารางที่ 65 (ต่อ)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
7. การเก็บหาหวาย					
ระหว่างกลุ่ม	3	2,244.128	748.043	2.307	0.078 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	71,989.943	324.279		
รวม	225	74,234.071			
8. การเก็บหาดอกแฉะ					
ระหว่างกลุ่ม	3	22,773.237	7,591.079	1.323	0.268 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	1,273,977.648	5,738.638		
รวม	225	1,296,750.885			
9. การเก็บหาเห็ด					
ระหว่างกลุ่ม	3	10,440.572	3,480.191	4.098	0.007*
ภายในกลุ่ม	222	188,547.786	849.314		
รวม	225	198,988.358			
10. การเก็บหาพืชผัก					
ระหว่างกลุ่ม	3	36,040.522	12,013.507	7.710	0.000*
ภายในกลุ่ม	222	345,911.093	1,558.158		
รวม	225	381,951.615			
11. การเก็บหาแมลงกินได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	531.649	177.216	3.340	0.020*
ภายในกลุ่ม	222	11,778.604	53.057		
รวม	225	12,310.252			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แสดงผลในตารางที่ 66 – 72

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพื้นเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพื้นจำแนกตามรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ 40,000 – 60,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ 80,000 บาทขึ้นไป โดยราษฎรที่มีรายได้ 80,000 บาทขึ้นไป มีการเก็บหาพื้นมากกว่าราษฎรที่มีรายได้ 40,000 – 60,000 บาท (ตารางที่ 66)

ตารางที่ 66 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพื้น

รายได้ของครัวเรือน (บาท)	n	$\bar{X}$	S.D.	รายได้ของครัวเรือน (บาท)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 40,000	65	1.71	0.86	-			
(2) 40,000 – 60,000	65	1.23	1.00		-		
(3) 60,001 – 80,000	42	1.74	0.83			-	
(4) 80,000 บาทขึ้นไป	54	1.99	2.63		*		-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการตัดไม้เพื่อการก่อสร้างเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการตัดไม้เพื่อการก่อสร้างจำแนกตามรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 40,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ 80,000 บาทขึ้นไป โดยราษฎรที่มีรายได้ 80,000 บาทขึ้นไป มีการตัดไม้เพื่อการก่อสร้างมากกว่าราษฎรที่มีรายได้น้อยกว่า 40,000 บาท (ตารางที่ 67)

ตารางที่ 67 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้
ในพื้นที่ก้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง

รายได้ของครัวเรือน (บาท)	n	$\bar{X}$	S.D.	รายได้ของครัวเรือน (บาท)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 40,000	65	5.32	5.84	-			*
(2) 40,000 – 60,000	65	4.06	5.18		-		
(3) 60,001 – 80,000	42	4.57	5.76			-	
(4) 80,000 บาทขึ้นไป	54	2.09	4.07				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ก้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาไม้ไผ่เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้จากการเก็บหาไม้ไผ่จำแนกตามรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 40,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ 40,000 – 60,000 บาท โดยพบว่า รายครัวที่มีรายได้น้อยกว่า 40,000 บาท มีการเก็บหาไม้ไผ่มากกว่ารายครัวที่มีรายได้ 40,000 – 60,000 บาท (ตารางที่ 68)

ตารางที่ 68 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ก้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาไม้ไผ่

รายได้ของครัวเรือน (บาท)	n	$\bar{X}$	S.D.	รายได้ของครัวเรือน (บาท)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 40,000	65	59.85	70.21	-	*		
(2) 40,000 – 60,000	65	30.46	43.39		-		
(3) 60,001 – 80,000	42	44.88	54.69			-	
(4) 80,000 บาทขึ้นไป	54	59.07	50.41				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาผลไม้เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาผลไม้จำแนกตามรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือระหว่างกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 40,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ 80,000 บาทขึ้นไป โดยราษฎรที่มีรายได้น้อยกว่า 40,000 บาท มีการเก็บหาผลไม้มากกว่าราษฎรที่มีรายได้ 80,000 บาทขึ้นไป (ตารางที่ 69)

ตารางที่ 69 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาผลไม้

รายได้ของครัวเรือน (บาท)	n	$\bar{X}$	S.D.	รายได้ของครัวเรือน (บาท)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 40,000	65	77.26	88.12	-			*
(2) 40,000 – 60,000	65	53.54	94.13		-		
(3) 60,000 – 80,000	42	34.76	80.19			-	
(4) 80,000 บาทขึ้นไป	54	21.30	79.86				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาเห็ดเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาเห็ดจำแนกตามรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ 80,000 บาทขึ้นไปกับกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 40,000 บาทและกลุ่มที่มีรายได้ 40,000 – 60,000 บาท โดยราษฎรที่มีรายได้น้อยกว่า 40,000 บาท และราษฎรที่มีรายได้ 40,000 – 60,000 บาท มีการเก็บหาเห็ดมากกว่าราษฎรที่มีรายได้ 80,000 บาทขึ้นไป (ตารางที่ 70)

ตารางที่ 70 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาเห็ด

รายได้ของครัวเรือน (บาท)	n	$\bar{X}$	S.D.	รายได้ของครัวเรือน (บาท)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 40,000	65	44.85	31.47	-			*
(2) 40,000 – 60,000	65	43.97	25.59		-		*
(3) 60,001 – 80,000	42	44.38	26.91			-	
(4) 80,000 บาทขึ้นไป	54	28.48	31.79				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชผักเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาพืชผักจำแนกตามรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ คือ ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ 80,000 บาทขึ้นไปกับกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 40,000 บาท กลุ่มที่มีรายได้ 40,000 – 60,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 60,001 – 80,000 บาท โดยราษฎรที่มีรายได้ 80,000 บาทขึ้นไป มีการเก็บหาพืชผักมากกว่าราษฎรที่มีรายได้น้อยกว่า 40,000 บาท 40,000 – 60,000 บาท และ 60,001 – 80,000 บาท (ตารางที่ 71)

ตารางที่ 71 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชผัก

รายได้ของครัวเรือน (บาท)	n	$\bar{X}$	S.D.	รายได้ของครัวเรือน (บาท)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 40,000	65	68.31	47.68	-			*
(2) 40,000 – 60,000	65	59.85	33.61		-		*
(3) 60,001 – 80,000	42	62.07	37.34			-	*
(4) 80,000 บาทขึ้นไป	54	35.00	36.59				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาแมลงกินได้เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาแมลงกินได้จำแนกตามรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ คือ ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 40,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ 80,000 บาทขึ้นไป กลุ่มที่มีรายได้ 40,000 – 60,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ 60,001 – 80,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 80,000 บาทขึ้นไป โดยราษฎรที่มีรายได้น้อยกว่า 40,000 บาท และ 40,000 – 60,000 บาท มีการเก็บหาแมลงกินได้มากกว่าราษฎรที่มีรายได้ 80,000 บาทขึ้นไป และราษฎรที่มีรายได้ 40,000 – 60,000 บาท มีการเก็บหาแมลงกินได้มากกว่าราษฎรที่มีรายได้ 60,001 – 80,000 บาท (ตารางที่ 72)

ตารางที่ 72 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาแมลงกินได้

รายได้ของครัวเรือน (บาท)	n	$\bar{X}$	S.D.	รายได้ของครัวเรือน (บาท)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 40,000	65	4.08	8.97	-			*
(2) 40,000 – 60,000	65	4.42	8.71		-	*	*
(3) 60,001 – 80,000	42	1.50	5.33			-	
(4) 80,000 บาทขึ้นไป	54	0.93	3.40				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 12 ราษฎรที่มีรายจ่ายของครัวเรือนแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบเปรียบเทียบระหว่างรายจ่ายของครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้โดยแบ่งค่าใช้จ่ายต่อปีในครัวเรือนของราษฎรออกเป็น 4 กลุ่ม คือ มีค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 25,000 บาท 25,000 – 35,000 บาท 35,000 – 45,000 และ 45,000 บาทขึ้นไป พบว่า ราษฎรที่มีรายจ่ายของครัวเรือนแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ในด้านการตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง การเก็บหาผลไม้ การเก็บหาหอย การเก็บหาดอกแหม การเก็บหาเห็ด และการเก็บหาพืชผัก จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับการเก็บหาฟืน การเก็บหาไม้ไผ่ การเก็บหาพืชสมุนไพร การเก็บหาหน่อไม้ และการเก็บหาแมลงกินได้ของราษฎรที่มีค่าใช้จ่ายต่อปีแตกต่างกัน มีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 73)

ตารางที่ 73 การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจำแนกตาม
รายจ่ายในครัวเรือน

(n = 226)					
การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	Df	SS	MS	F	Sig.
1. การเก็บหาฟืน					
ระหว่างกลุ่ม	3	2.467	0.822	0.350	0.789 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	521.109	2.347		
รวม	225	523.576			
2. การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง					
ระหว่างกลุ่ม	3	1,087.268	362.423	14.985	0.000*
ภายในกลุ่ม	222	5,369.197	24.186		
รวม	225	6,456.465			
3. การเก็บหาไม้ไผ่					
ระหว่างกลุ่ม	3	11,047.594	3,682.531	1.138	0.335 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	718,319.773	3,235.675		
รวม	225	729,367.367			
4. การเก็บหาพืชสมุนไพร					
ระหว่างกลุ่ม	3	1,470.754	490.251	0.711	0.546 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	153,025.440	689.304		
รวม	225	154,496.195			
5. การเก็บหาผลไม้					
ระหว่างกลุ่ม	3	157,403.775	52,467.925	7.222	0.000*
ภายในกลุ่ม	222	1,612,800.761	7,264.868		
รวม	225	1,770,204.535			

ตารางที่ 73 (ต่อ)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	Df	SS	MS	F	Sig.
6. การเก็บหาหน่อไม้					
ระหว่างกลุ่ม	3	14,541.811	4,847.270	1.711	0.166 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	628,983.007	2,833.257		
รวม	225	643,524.819			
7. การเก็บหาหวาย					
ระหว่างกลุ่ม	3	2,722.538	907.513	2.817	0.040*
ภายในกลุ่ม	222	71,511.532	322.124		
รวม	225	74,234.071			
8. การเก็บหาดอกแฉะ					
ระหว่างกลุ่ม	3	45,913.267	15,304.422	2.716	0.046*
ภายในกลุ่ม	222	1,250,837.618	5,634.404		
รวม	225	1,296,750.885			
9. การเก็บหาเห็ด					
ระหว่างกลุ่ม	3	16,260.764	5,420.255	6.585	0.000*
ภายในกลุ่ม	222	182,727.595	823.097		
รวม	225	198,988.358			
10. การเก็บหาพืชผัก					
ระหว่างกลุ่ม	3	33,085.997	11,028.666	7.018	0.000*
ภายในกลุ่ม	222	348,865.618	1,571.467		
รวม	225	381,951.615			
11. การเก็บหาแมลงกินได้					
ระหว่างกลุ่ม	3	183.673	61.224	1.121	0.341 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	222	12,126.579	54.624		
รวม	225	12,310.252			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แสดงผลในตารางที่ 74 – 79

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการตัดไม้เพื่อการก่อสร้างเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการตัดไม้เพื่อการก่อสร้างจำแนกตามรายจ่ายของครัวเรือน จำนวน 3 คู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีรายจ่ายของครัวเรือนน้อยกว่า 25,000 บาท กับกลุ่มที่มีรายจ่ายของครัวเรือน 35,001 – 45,000 บาทและกลุ่มที่มีรายจ่ายของครัวเรือน 45,000 บาทขึ้นไปและกลุ่มที่มีรายจ่ายในครัวเรือน 25,000 – 35,000 บาท กับกลุ่มที่มีรายจ่าย 45,000 บาทขึ้นไป โดยรายภูที่มีรายจ่ายน้อยกว่า 25,000 บาท กับรายภูที่มีรายจ่าย 25,000 – 35,000 บาท มีการตัดไม้เพื่อการก่อสร้างมากกว่ารายภูที่มีรายจ่าย 45,000 บาทขึ้นไป และรายภูที่มีรายจ่ายน้อยกว่า 25,000 บาท มีการตัดไม้เพื่อการก่อสร้างมากกว่ารายภูที่มีรายจ่าย 35,000 – 45,000 บาท(ตารางที่ 74)

ตารางที่ 74 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายจ่ายของครัวเรือนกับการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง

รายจ่ายของครัวเรือน (บาท)	n	$\bar{X}$	S.D.	รายจ่ายของครัวเรือน (บาท)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 25,000	57	6.68	6.12	-		*	*
(2) 25,000 – 35,000	53	5.62	5.21		-		*
(3) 35,001 – 45,000	49	3.06	4.84			-	
(4) 45,000 บาทขึ้นไป	67	1.28	3.35				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาผลไม้เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาผลไม้จำแนกตามรายจ่ายของครัวเรือน จำนวน 2 คู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีรายจ่ายของครัวเรือน 45,000 บาทขึ้นไปกับกลุ่มที่มีรายจ่ายของครัวเรือนต่ำกว่า 25,000 บาทและกลุ่มที่มีรายจ่ายของครัวเรือน 25,000 –

35,000 บาท โดยราษฎรที่มีรายจ่ายน้อยกว่า 45,000 บาทกับราษฎรที่มีรายจ่าย 25,000-35,000 บาท มีการเก็บหาผลไม้มากกว่าราษฎรที่มีรายจ่าย 45,000 บาทขึ้นไป (ตารางที่ 75)

ตารางที่ 75 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายจ่ายของครัวเรือนกับการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาผลไม้ม

รายจ่ายของครัวเรือน (บาท)	n	$\bar{X}$	S.D.	รายจ่ายของครัวเรือน (บาท)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 25,000	57	60.09	99.04	-			*
(2) 25,000 – 35,000	53	81.51	109.48		-		*
(3) 35,001 – 45,000	49	53.27	89.90			-	
(4) 45,000 บาทขึ้นไป	67	11.67	43.40				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาผลไม้มเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาผลไม้มตามรายจ่ายของครัวเรือน จำนวน 3 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีรายจ่ายของครัวเรือนน้อยกว่า 25,000 บาท กลุ่มที่มีรายจ่ายของครัวเรือน 35,001 – 45,000 บาท และกลุ่มที่มีรายจ่ายของครัวเรือน 45,000 บาทขึ้นไปกับกลุ่มที่มีรายได้ 25,000-35,000 บาท โดยราษฎรที่มีรายจ่ายของครัวเรือน 25,000 – 35,000 บาทมีการเก็บหาผลไม้มากกว่าราษฎรที่มีรายจ่ายในครัวเรือนน้อยกว่า 25,000 บาท 35,001 – 45,000 บาท และ 45,000 บาทขึ้นไป (ตารางที่ 76)

ตารางที่ 76 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายจ่ายของครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาหวาย

รายจ่ายของครัวเรือน (บาท)	n	$\bar{X}$	S.D.	รายจ่ายของครัวเรือน (บาท)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 25,000	57	2.28	12.40	-			
(2) 25,000 – 35,000	53	10.94	30.40	*	-	*	*
(3) 35,001 – 45,000	49	3.67	12.36			-	
(4) 45,000 บาทขึ้นไป	67	2.69	10.67				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาดอกแหมเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาดอกแหมจำแนกตามรายจ่ายของครัวเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีรายจ่ายของครัวเรือนน้อยกว่า 25,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายจ่ายของครัวเรือน 45,000 บาทขึ้นไป โดยราษฎรที่มีรายจ่ายในครัวเรือนน้อยกว่า 25,000 บาทมีการเก็บหาดอกแหมมากกว่าราษฎรที่มีรายจ่ายในครัวเรือน 45,000 บาทขึ้นไป (ตารางที่ 77)

ตารางที่ 77 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายจ่ายของครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาดอกแหม

รายจ่ายของครัวเรือน (บาท)	n	$\bar{X}$	S.D.	รายจ่ายของครัวเรือน (บาท)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 25,000	57	44.74	104.66	-			*
(2) 25,000 – 35,000	53	32.08	87.21		-		
(3) 35,001 – 45,000	49	24.08	57.55			-	
(4) 45,000 บาทขึ้นไป	67	7.16	35.45				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาเห็ดเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาเห็ดจำแนกตามรายจ่ายของครัวเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ ระหว่างกลุ่มที่มีรายจ่ายของครัวเรือน 45,000 บาทขึ้นไป กับกลุ่มที่มีรายจ่ายของครัวเรือนน้อยกว่า 25,000 บาทและกลุ่มที่มีรายจ่ายของครัวเรือน 25,000 – 35,000 บาท โดยราษฎรที่มีรายจ่ายของครัวเรือนน้อยกว่า 25,000 บาท กับมีรายจ่าย 25,000 – 35,000 บาท มีการเก็บหาเห็ดมากกว่าราษฎรที่มีรายจ่ายของครัวเรือน 45,000 บาทขึ้นไป (ตารางที่ 78)

ตารางที่ 78 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายจ่ายของครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาเห็ด

รายจ่ายของครัวเรือน (บาท)	n	$\bar{X}$	S.D.	รายจ่ายของครัวเรือน (บาท)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 25,000	57	46.14	29.51	-			*
(2) 25,000 – 35,000	53	50.19	33.94		-		*
(3) 35,001 – 45,000	49	40.16	28.00			-	
(4) 45,000 บาทขึ้นไป	67	28.61	23.50				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชผักเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาพืชผักจำแนกตามรายจ่ายของครัวเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ ระหว่างกลุ่มที่มีรายจ่ายของครัวเรือน 45,000 บาทขึ้นไป กับกลุ่มที่มีรายจ่ายของครัวเรือน 25,000 – 35,000 บาทและกลุ่มที่มีรายจ่ายของครัวเรือน 35,001 – 45,000 บาท โดยราษฎรที่มีรายจ่ายของครัวเรือน 25,000 – 35,000 บาทและ 35,001 – 45,000 บาทมีการเก็บหาพืชผักมากกว่าราษฎรที่มีรายจ่ายของครัวเรือน 45,000 บาทขึ้นไป (ตารางที่ 79)

ตารางที่ 79 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างรายจ่ายของครัวเรือนกับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้
ในพื้นที่ก้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชผัก

รายจ่ายของครัวเรือน (บาท)	n	$\bar{X}$	S.D.	รายจ่ายของครัวเรือน (บาท)			
				(1)	(2)	(3)	(4)
(1) น้อยกว่า 25,000	57	56.52	39.72	-			
(2) 25,000 – 35,000	53	68.87	40.75		-		*
(3) 35,001 – 45,000	49	67.55	43.38			-	*
(4) 45,000 บาทขึ้นไป	67	39.66	35.65				-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 13 รายครัวที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ก้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ไม่แตกต่างกัน

การทดสอบเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ก้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้โดยแบ่งรายครัวที่ได้รับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ได้รับข้อมูลข่าวสาร 1 ครั้ง 2 ครั้ง และ 3 ครั้งขึ้นไป พบว่า รายครัวที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ก้นชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ในด้านการเก็บหาพืชสมุนไพร การเก็บหาผลไม้ การเก็บหาหวาย การเก็บหาดอกแขม และการเก็บหาเห็ด จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับการเก็บหาฟืน การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง การเก็บหาไม้ไผ่ การเก็บหาหน่อไม้ การเก็บหาพืชผัก และการเก็บหาแมลงกินได้ของรายครัวที่ได้รับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ก้นชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 80)

ตารางที่ 80 เปรียบเทียบการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย
จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

(n = 226)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
1. การเก็บหาฟืน					
ระหว่างกลุ่ม	2	4.724	2.362	1.015	0.364 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	223	518.852	2.327		
รวม	225	523.576			
2. การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง					
ระหว่างกลุ่ม	2	31.946	15.973	0.554	0.575 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	223	6,424.518	28.809		
รวม	225	6,456.465			
3. การเก็บหาไม้ไผ่					
ระหว่างกลุ่ม	2	9,390.303	4,695.151	1.454	0.236 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	223	719,977.064	3,228.597		
รวม	225	729,367.367			
4. การเก็บหาพืชสมุนไพร					
ระหว่างกลุ่ม	2	5,269.553	2,634.776	3.937	0.021*
ภายในกลุ่ม	223	149,226.642	669.178		
รวม	225	154,496.195			
5. การเก็บหาผลไม้					
ระหว่างกลุ่ม	2	53,722.926	26,861.463	3.490	0.032*
ภายในกลุ่ม	223	1,716,481.610	7,697.227		
รวม	225	1,770,204.535			
6. การเก็บหาหน่อไม้					
ระหว่างกลุ่ม	2	4,555.772	2,177.886	0.795	0.453 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	223	638,969.046	2,865.332		
รวม	225	643,524.819			

ตารางที่ 80 (ต่อ)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
7. การเก็บหาหวาย					
ระหว่างกลุ่ม	2	2,062.404	1,031.202	3.186	0.043*
ภายในกลุ่ม	223	72,171.667	323.640		
รวม	225	74,234.071			
8. การเก็บหาดอกแฉะ					
ระหว่างกลุ่ม	2	75,215.456	37,607.728	6.866	0.001*
ภายในกลุ่ม	223	1,221,535.429	5,477.737		
รวม	225	1,296,750.885			
9. การเก็บหาเห็ด					
ระหว่างกลุ่ม	2	6,317.883	3,158.941	3.656	0.027*
ภายในกลุ่ม	223	192,670.476	863.993		
รวม	225	198,988.358			
10. การเก็บหาพืชผัก					
ระหว่างกลุ่ม	2	3,798.955	1,899.477	1.120	0.328 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	223	378,152.660	1,695.752		
รวม	225	381,951.615			
11. การเก็บหาแมลงกินได้					
ระหว่างกลุ่ม	2	46.513	23.256	0.423	0.656 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	223	12,263.739	54.994		
รวม	225	12,310.252			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แสดงผลในตารางที่ 81 – 85

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาพืชสมุนไพรเป็นรายกลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาพืชสมุนไพรจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0 - 1 ครั้งกับกลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 3 ครั้งขึ้นไป โดยราษฎรที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 3 ครั้งขึ้นไปมีการเก็บหาพืชสมุนไพรมากกว่าราษฎรที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0 - 1 ครั้ง (ตารางที่ 81)

ตารางที่ 81 ความแตกต่างเป็นรายกลุ่มระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาพืชสมุนไพร

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)	n	$\bar{X}$	S.D.	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)		
				(1)	(2)	(3)
(1) 0 - 1	88	4.66	19.59	-		
(2) 2	120	9.73	27.85		-	
(3) 3 ครั้งขึ้นไป	18	20.06	37.23	*		-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจากการเก็บหาผลไม้เป็นรายกลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาผลไม้จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 กลุ่ม คือ ระหว่างกลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 3 ครั้งขึ้นไปกับกลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้ง และ 2 ครั้ง โดยราษฎรที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 3 ครั้งขึ้นไปมีการเก็บหาผลไม้มากกว่าราษฎรที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้ง และ 2 ครั้ง (ตารางที่ 82)

ตารางที่ 82 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาผลไม้ม

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)	n	$\bar{X}$	S.D.	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)		
				(1)	(2)	(3)
(1) 0-1	88	45.17	76.65	-		*
(2) 2	120	44.42	77.00		-	*
(3) 3 ครั้งขึ้นไป	18	101.67	171.47			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ นำไปจากการเก็บหาผลไม้มเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาผลไม้มจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ม 0-1 ครั้ง กับกลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ม 3 ครั้งขึ้นไป โดยราษฎรที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ม 3 ครั้งขึ้นไปมีการเก็บหาผลไม้มมากกว่าราษฎรที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ม 0-1 ครั้ง (ตารางที่ 83)

ตารางที่ 83 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาผลไม้ม

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)	n	$\bar{X}$	S.D.	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)		
				(1)	(2)	(3)
(1) 0-1	88	3.75	17.83	-		
(2) 2	120	3.92	12.52		-	
(3) 3 ครั้งขึ้นไป	18	15.00	39.90	*		-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาดอกแหมเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาดอกแหมจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่คือ ระหว่างกลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 3 ครั้งขึ้นไป กับกลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้ง และ 2 ครั้ง โดยราษฎรที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 3 ครั้งขึ้นไป มีการเก็บหาดอกแหมมากกว่าราษฎรที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้ง และ 2 ครั้ง (ตารางที่ 84)

ตารางที่ 84 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาดอกแหม

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)	n	$\bar{X}$	S.D.	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)		
				(1)	(2)	(3)
(1) 0-1	88	23.30	58.70	-		
(2) 2	120	19.00	53.77		-	
(3) 3 ครั้งขึ้นไป	18	87.78	184.35	*	*	-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาเห็ดเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาเห็ดจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่คือ ระหว่างกลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้ง กับกลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้ง และ 3 ครั้งขึ้นไป โดยราษฎรที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 3 ครั้งขึ้นไป มีการเก็บหาเห็ดมากกว่าราษฎรที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้ง และ 2 ครั้ง (ตารางที่ 85)

ตารางที่ 85 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาเห็ด

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)	n	$\bar{X}$	S.D.	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)		
				(1)	(2)	(3)
(1) 0-1	88	34.66	26.95	-		
(2) 2	120	43.23	28.25	*	-	
(3) 3 ครั้งขึ้นไป	18	52.11	45.04	*		-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 14 ราษฎรที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แตกต่างกัน มีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่แตกต่างกัน

การทดสอบเปรียบเทียบระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยโดยแบ่งราษฎรที่เข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1 ครั้ง 2 ครั้ง และ 3 ครั้งขึ้นไป พบว่า ราษฎรที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ในด้านการเก็บหาเห็ด การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง การเก็บหาไม้ไผ่ การเก็บหาผลไม้ การเก็บหาหน่อไม้ การเก็บหาดอกแขม การเก็บหาเห็ด และการเก็บหาพืชผักจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับการเก็บหาพืชสมุนไพร การเก็บหาหวาย และการเก็บหาแมลงกินได้ของราษฎรที่เข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 86)

ตารางที่ 86 การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ยจำแนก
ตามการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

(n = 226)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
1. การเก็บหาฟืน					
ระหว่างกลุ่ม	2	37.579	18.790	8.622	0.000*
ภายในกลุ่ม	223	485.997	2.179		
รวม	225	523.576			
2. การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง					
ระหว่างกลุ่ม	2	292.647	146.323	5.294	0.006*
ภายในกลุ่ม	223	6,163.818	27.640		
รวม	225	6,456.465			
3. การเก็บหาไม้ไผ่					
ระหว่างกลุ่ม	2	36,972.811	18,486.405	5.954	0.003*
ภายในกลุ่ม	223	692,394.557	3,104.908		
รวม	225	729,367.367			
4. การเก็บหาพืชสมุนไพร					
ระหว่างกลุ่ม	2	3,747.545	1,873.782	2.772	0.065 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	223	150,748.630	676.003		
รวม	225	154,496.195			
5. การเก็บหาผลไม้					
ระหว่างกลุ่ม	2	58,244.920	29,122.460	3.793	0.024*
ภายในกลุ่ม	223	1,711,959.615	7,676.949		
รวม	225	1,770,204.535			
6. การเก็บหาหน่อไม้					
ระหว่างกลุ่ม	2	30,738.550	15,369.275	5.593	0.004*
ภายในกลุ่ม	223	612,786.269	2,747.920		
รวม	225	643,524.819			

ตารางที่ 86 (ต่อ)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	df	SS	MS	F	Sig.
7. การเก็บหาหวาย					
ระหว่างกลุ่ม	2	1,918.918	959.459	2.959	0.054 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	223	72,315.152	324.283		
รวม	225	74,234.071			
8. การเก็บหาดอกแฉะ					
ระหว่างกลุ่ม	2	68,503.485	34,251.743	6.219	0.002*
ภายในกลุ่ม	223	1,228,247.400	5,507.836		
รวม	225	1,296,750.885			
9. การเก็บหาเห็ด					
ระหว่างกลุ่ม	2	7,677.253	3,838.626	4.474	0.012*
ภายในกลุ่ม	223	191,311.106	857.897		
รวม	225	198,988.358			
10. การเก็บหาพืชผัก					
ระหว่างกลุ่ม	2	13,822.357	6,911.179	4.187	0.016*
ภายในกลุ่ม	223	368,129.258	1,650.804		
รวม	225	381,951.615			
11. การเก็บหาแมลงกินได้					
ระหว่างกลุ่ม	2	148.329	74.165	1.360	0.259 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	223	12,161.923	54.538		
รวม	225	12,310.252			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แสดงผลในตารางที่ 87 – 94

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพื้นเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาพื้นจำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้งกับกลุ่มที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้ง และ 3 ครั้งขึ้นไป โดยราษฎรที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้ง และ 3 ครั้งขึ้นไปมีการเก็บหาพื้นมากกว่าราษฎรที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้ง (ตารางที่ 87)

ตารางที่ 87 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนน้ำปู้จากการเก็บหาพื้น

การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)	n	$\bar{X}$	S.D.	การเข้าร่วมกิจกรรมในการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้(ครั้ง)		
				(1)	(2)	(3)
(1) 0-1	72	1.05	1.10	-		
(2) 2	133	1.91	1.74	*	-	
(3) 3 ครั้งขึ้นไป	21	2.00	0.32	*		-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการตัดไม้เพื่อการก่อสร้างเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการตัดไม้เพื่อการก่อสร้างจำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้งกับกลุ่มที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้ง โดยราษฎรที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้ง มีการตัดไม้เพื่อการก่อสร้างมากกว่าราษฎรที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้ง (ตารางที่ 88)

ตารางที่ 88 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนน้ำปฏจากการตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง

การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)	n	$\bar{X}$	S.D.	การเข้าร่วมกิจกรรมในการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้(ครั้ง)		
				(1)	(2)	(3)
(1) 0-1	72	2.39	4.67	-		
(2) 2	133	4.87	5.57	*	-	
(3) 3 ครั้งขึ้นไป	21	4.57	5.12			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ น้ำปฏจากการเก็บหาไม้ไผ่เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาไม้ไผ่จำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้งกับกลุ่มที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้ง โดยราษฎรที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้ง มีการเก็บหาไม้ไผ่มากกว่าราษฎรที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้ง (ตารางที่ 89)

ตารางที่ 89 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนน้ำปฏจากการเก็บหาไม้ไผ่

การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)	n	$\bar{X}$	S.D.	การเข้าร่วมกิจกรรมในการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้(ครั้ง)		
				(1)	(2)	(3)
(1) 0-1	72	29.79	43.24	-		
(2) 2	133	56.62	59.78	*	-	
(3) 3 ครั้งขึ้นไป	21	60.48	66.29			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาผลไม้เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาผลไม้จำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้งกับกลุ่มที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้ง และ 3 ครั้งขึ้นไป โดยรายชู้ที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้ง และ 3 ครั้งขึ้นไปมีการเก็บหาผลไม้มากกว่ารายชู้ที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้ง (ตารางที่ 90)

ตารางที่ 90 ความแตกต่างเป็นรายชู้ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาผลไม้

การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)	n	$\bar{X}$	S.D.	การเข้าร่วมกิจกรรมในการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้(ครั้ง)		
				(1)	(2)	(3)
(1) 0-1	72	28.26	69.67	-		
(2) 2	133	55.63	81.46	*	-	
(3) 3 ครั้งขึ้นไป	21	80.95	157.70	*		-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาหน่อไม้เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาหน่อไม้จำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้งกับกลุ่มที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้ง โดยรายชู้ที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้ง มีการเก็บหาหน่อไม้มากกว่ารายชู้ที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้ง (ตารางที่ 91)

ตารางที่ 91 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้
กับการฟุ้งฟิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาหน่อไม้

การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)	N	$\bar{X}$	S.D.	การเข้าร่วมกิจกรรมในการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้(ครั้ง)		
				(1)	(2)	(3)
(1) 0-1	72	59.78	47.35	-		
(2) 2	133	84.47	53.86	*	-	
(3) 3 ครั้งขึ้นไป	21	86.67	59.44			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการฟุ้งฟิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ
น้ำปู้จากการเก็บหาดอกแหมเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการฟุ้งฟิงทรัพยากรป่าไม้ใน
พื้นที่กันชนจากการเก็บหาดอกแหมจำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์
ทรัพยากรป่าไม้ 3 ครั้งขึ้นไปกับกลุ่มที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1
ครั้งและ 2 ครั้ง โดยราษฎรที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้ง และ 3 ครั้ง
ขึ้นไปมีการเก็บหาดอกแหมมากกว่าราษฎรที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้
0-1 ครั้ง (ตารางที่ 92)

ตารางที่ 92 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาดอกแฉะ

การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)	n	$\bar{X}$	S.D.	การเข้าร่วมกิจกรรมในการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้(ครั้ง)		
				(1)	(2)	(3)
(1) 0-1	72	10.42	43.56	-		
(2) 2	133	26.92	61.30		-	
(3) 3 ครั้งขึ้นไป	21	75.24	172.85	*	*	-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติ น้ำปู้จากการเก็บหาเห็ดเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาเห็ดจำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้งกับกลุ่มที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้ง โดยรายครัวที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้ง มีการเก็บหาเห็ดมากกว่ารายครัวที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้ง (ตารางที่ 93)

ตารางที่ 93 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาเห็ด

การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)	n	$\bar{X}$	S.D.	การเข้าร่วมกิจกรรมในการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้(ครั้ง)		
				(1)	(2)	(3)
(1) 0-1	72	32.29	25.49	-		
(2) 2	133	43.85	29.43	*	-	
(3) 3 ครั้งขึ้นไป	21	48.48	39.25			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้จากการเก็บหาพืชผักเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาพืชผักจำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างกลุ่มที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้ง กับกลุ่มที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้ง โดยราษฎรที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้ง มีการเก็บหาพืชผักมากกว่าราษฎรที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 0-1 ครั้ง (ตารางที่ 94)

ตารางที่ 94 ความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้กับการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนจากการเก็บหาพืชผัก

การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้ (ครั้ง)	n	$\bar{X}$	S.D.	การเข้าร่วมกิจกรรมในการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้(ครั้ง)		
				(1)	(2)	(3)
(1) 0-1	72	46.14	36.15	-		
(2) 2	133	63.12	42.21	*	-	
(3) 3 ครั้งขึ้นไป	21	52.86	44.85			-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 15 ราษฎรที่มีความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แตกต่างกันมีการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานราษฎรที่มีความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แตกต่างกันมีการฟุ้งฟุ้งทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการเก็บหาฟืน การเก็บหาพืชสมุนไพร การเก็บหาผลไม้และการเก็บหาเห็ดจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับการตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง การเก็บหาไม้ไผ่ การเก็บหาหน่อไม้ การเก็บหาหวาย การเก็บหาดอกแขม การเก็บหาพืชผัก และการเก็บหาแมลงกินได้ของราษฎรที่มีความรู้ในการ

อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 95)

ตารางที่ 95 การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยจำแนกตามความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

(n = 226)

การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้	ความรู้น้อย (n=110)		ความรู้มาก (n=116)		t	df
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การเก็บหาฟืน	1.44	1.04	1.84	1.86	-2.004*	224
2. การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง	4.11	5.07	3.99	5.64	0.165 ^{ns}	224
3. การเก็บหาไม้ไผ่	49.23	64.25	47.67	49.28	0.205 ^{ns}	224
4. การเก็บหาพืชสมุนไพร	4.34	17.31	13.06	31.97	-2.531*	224
5. การเก็บหาผลไม้	66.68	96.84	32.76	77.07	2.921*	224
6. การเก็บหาหน่อไม้	82.62	55.23	71.30	51.40	1.595 ^{ns}	224
7. การเก็บหาหวาย	4.91	16.52	4.57	19.67	0.140 ^{ns}	224
8. การเก็บหาดอกแฉะ	33.27	82.23	19.40	69.09	1.376 ^{ns}	224
9. การเก็บหาเห็ด	46.77	31.44	34.74	26.88	3.097*	224
10. การเก็บหาพืชผัก	61.96	41.38	51.83	40.60	1.857 ^{ns}	224
11. การเก็บหาแมลงกินได้	3.61	8.51	2.31	6.13	1.322 ^{ns}	224

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งการทดสอบสมมติฐานออกเป็น 15 สมมติฐาน พบว่าราษฎรที่มีเพศ อายุ เผ่าพันธุ์ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก อาชีพรอง จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนแรงงานใน ครัวเรือน ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน ขนาดพื้นที่ที่ถือครอง รายได้ของครัวเรือน รายจ่ายของครัวเรือน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ และความรู้ในการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรแตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่า สงวนแห่งชาติน้ำปุยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 96)

ตารางที่ 96 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปร	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบในการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้										
	ไม้พื้น	ไม้เพื่อการ ก่อสร้าง	ไม้ไฟ	พืช สมุนไพร	ผลไม้	หน่อไม้	หวาย	ดอกแขม	เห็ด	พืชผัก	แมลง กินได้
1. เพศ	t=14.500*	t=12.425*	t=7.521*	t=3.095*	t=5.283*	t=4.557*	t=3.772*	t=4.702*	t=1.334 ^{ns}	t=1.382 ^{ns}	t=-0.616 ^{ns}
2. อายุ	F=7.789*	F=2.608 ^{ns}	F=6.939*	F=11.598*	F=3.206*	F=3.972*	F=3.296*	F=2.159 ^{ns}	F=0.939 ^{ns}	F=1.571 ^{ns}	F=1.638 ^{ns}
3. เผ่าพันธุ์	t=-0.393 ^{ns}	t=-2.503*	t=0.304 ^{ns}	t=0.745 ^{ns}	t=-2.275*	t=52.95 ^{ns}	t=-0.415 ^{ns}	t=0.218 ^{ns}	t=-2.354 ^{ns}	t=-2.533*	t=0.884 ^{ns}
4. ระดับการศึกษา	F=1.778 ^{ns}	F=1.705 ^{ns}	F=0.502 ^{ns}	F=6.794*	F=2.483 ^{ns}	F=1.505 ^{ns}	F=0.827 ^{ns}	F=0.894 ^{ns}	F=2.922*	F=3.969*	F=1.650 ^{ns}
5. อาชีพหลัก	F=8.668*	F=10.386*	F=4.299*	F=3.560*	F=6.186*	F=4.788*	F=0.738 ^{ns}	F=1.998 ^{ns}	F=6.155*	F=4.615*	F=3.381*
6. อาชีพรอง	t=4.174*	t=1.385 ^{ns}	t=2.930*	t=0.957 ^{ns}	t=-0.515 ^{ns}	t=0.124 ^{ns}	t=2.052*	t=-0.196 ^{ns}	t=1.790 ^{ns}	t=0.712 ^{ns}	t=0.989 ^{ns}
7. จำนวนสมาชิกใน ครัวเรือน	F=1.065 ^{ns}	F=0.212 ^{ns}	F=0.588 ^{ns}	F=4.597*	F=0.087 ^{ns}	F=0.503 ^{ns}	F=4.784*	F=0.087 ^{ns}	F=0.614 ^{ns}	F=0.963 ^{ns}	F=1.367 ^{ns}
8. จำนวนแรงงานใน ครัวเรือน	F=1.388 ^{ns}	F=0.395 ^{ns}	F=0.197 ^{ns}	F=10.849*	F=0.574 ^{ns}	F=0.559 ^{ns}	F=1.479 ^{ns}	F=0.311 ^{ns}	F=0.349 ^{ns}	F=0.706 ^{ns}	F=1.436 ^{ns}
9. ระยะเวลาการตั้งถิ่น ฐาน	F=4.032*	F=1.333 ^{ns}	F=6.291*	F=8.295*	F=2.828*	F=4.399*	F=2.898*	F=0.621 ^{ns}	F=1.150 ^{ns}	F=1.674 ^{ns}	F=2.237 ^{ns}
10. ขนาดพื้นที่ที่ถือครอง	F=1.463 ^{ns}	F=1.290 ^{ns}	F=2.026 ^{ns}	F=3.082*	F=2.422*	F=0.657 ^{ns}	F=0.908 ^{ns}	F=0.720 ^{ns}	F=2.251 ^{ns}	F=1.727 ^{ns}	F=1.471 ^{ns}
11. รายได้ของครัวเรือน	F=2.669*	F=3.906*	F=3.854*	F=1.783 ^{ns}	F=4.643*	F=1.201 ^{ns}	F=2.307 ^{ns}	F=1.323 ^{ns}	F=4.098*	F=7.710*	F=3.340*
12. รายจ่ายของครัวเรือน	F=0.350 ^{ns}	F=14.985*	F=1.138 ^{ns}	F=0.711 ^{ns}	F=7.222*	F=1.711 ^{ns}	F=2.817*	F=2.716*	F=6.585*	F=7.018*	F=1.121 ^{ns}

ตารางที่ 96 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบในการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้										
	ไม้ฟัน	ไม้เพื่อการ ก่อสร้าง	ไม้ไผ่	พืช สมุนไพร	ผลไม้	หน่อไม้	หวาย	ดอกแขม	เห็ด	พืชผัก	แมลง กินได้
13. การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารในการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่า ไม้	F=1.015 ^{ns}	F=0.554 ^{ns}	F=1.454 ^{ns}	F=3.937*	F=3.490*	F=0.795 ^{ns}	F=3.186*	F=6.866*	F=3.656*	F=1.120 ^{ns}	F=0.423 ⁿ
14. การเข้าร่วมกิจกรรม ในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้	F=8.622*	F=5.294*	F=5.954*	F=2.772 ^{ns}	F=3.793*	F=5.593*	F=2.959 ^{ns}	F=6.219*	F=4.474*	F=4.187*	F=1.360 ⁿ
15. ความรู้ในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้	t=2.004*	t=0.165 ^{ns}	t=0.805 ^{ns}	t=-2.531*	t=2.921*	t=1.595 ^{ns}	t=0.140 ^{ns}	t=1.376 ^{ns}	t=3.097*	t=1.857 ^{ns}	t=1.322 ^{ns}

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

ในการศึกษาเรื่อง การพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย แขวงไชยบุรี ในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมตลอดจนข้อมูลการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยในแขวงไชยบุรี 2) ศึกษาการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยในแขวงไชยบุรี และ 3) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยในแขวงไชยบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ราษฎรที่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยในแขวงไชยบุรี จำนวน 226 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานค่า t – test และค่า F – test สรุปผลการศึกษาดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ราษฎรส่วนใหญ่ร้อยละ 75.7 เป็นหัวหน้าครัวเรือน ร้อยละ 76.5 เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 41.04 ปี ร้อยละ 87.6 มีเผ่าพันธุ์เป็นลาวลุ่ม ร้อยละ 35.0 จบการศึกษาระดับชั้นประถม ร้อยละ 39.4 มีอาชีพหลักทำนา ร้อยละ 34.1 มีอาชีพรอง ร้อยละ 85.0 มีสถานภาพแต่งงานแล้วอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 78.8 มีสถานทางสังคม ราษฎรมีสมาชิกในครัวเรือนโดยเฉลี่ย 5.09 คน มีระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน เฉลี่ย 37.02 ปี มีการถือครองพื้นที่เฉลี่ย 13.53 ไร่ ร้อยละ 67.7 มีพื้นที่ทำกินมีความพอเพียงต่อการดำรงชีพของครอบครัว ราษฎรร้อยละ 37.7 คิดจะขยายพื้นที่ทำกิน มีรายได้เฉลี่ย 73,996.46 บาทต่อปี ร้อยละ 66.4 มีเงินเหลือเก็บ ร้อยละ 98.2 ใช้ประโยชน์ในป่ากันชน ร้อยละ 87.2 ไม่เคยถูกกล่าวหาว่าตัดฟันไม้ปราบให้เข้าไปใช้ประโยชน์หรือทำกิจกรรมในป่ากันชน

ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์

ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ พบว่า ราษฎรส่วนใหญ่ร้อยละ 95.5 ได้รับข้อมูลข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร้อยละ 58.8 เข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2 ครั้ง ร้อยละ 86.6 เข้าร่วมหลักสูตรกิจกรรมการปลูกสร้างสวนป่า ราษฎรมีความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ โดยพบว่า ราษฎรส่วนใหญ่ร้อยละ 97.9 มีความรู้ในระดับมาก โดยมีคะแนน เฉลี่ย 11.12 คะแนน ราษฎรส่วนใหญ่ร้อยละ 99.6 รับผิดชอบต่อห้ามเกี่ยวกับการตัดไม้ และข้อห้ามบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อขยายที่ดินทำกิน

ข้อมูลการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้

ข้อมูลการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ ได้แก่ การเก็บหาพื้น พบว่า ราษฎรมีการเข้าไปเก็บไม้พืน คิดเป็นร้อยละ 77.9 ปริมาณที่เก็บหาพื้นได้เฉลี่ย 1.64 ลูกบาศก์เมตรต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณพื้นที่เก็บหาทั้งหมด 371.36 ลูกบาศก์เมตร มูลค่าของไม้พืนเท่ากับ 185,680 บาท

การตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง พบว่า ราษฎรร้อยละ 40.3 ตัดไม้เพื่อการก่อสร้าง ปริมาณไม้ที่ตัดเฉลี่ย 4.27 ลูกบาศก์เมตรต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณไม้ที่ตัดเพื่อการก่อสร้างทั้งหมด 964.60 ลูกบาศก์เมตร มูลค่าของไม้ทั้งหมด 4,329,037.99 บาท

การเก็บหาไม้ไผ่ พบว่า ราษฎรร้อยละ 53.5 ใช้ประโยชน์เพื่อมาทำเครื่องใช้ ทำรั้ว ปริมาณที่เก็บได้เฉลี่ย 48.43 ลำ ต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณไม้ไผ่ที่ตัดทั้งหมด 10,945.66 ลำ และมีมูลค่าของไม้ไผ่ทั้งหมด 208,077 บาท

การเก็บหาพืชสมุนไพร พบว่าราษฎรร้อยละ 12.4 มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาพืชสมุนไพร ปริมาณที่เก็บหาได้เฉลี่ย 8.81 กิโลกรัมต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณสมุนไพรที่เก็บหาได้ทั้งหมด 1,191.92 กิโลกรัม และมีมูลค่าของสมุนไพรที่เก็บหาได้ทั้งหมด 185,666.86 บาท

การเก็บหาผลไม้ พบว่า ราษฎร ร้อยละ 32.7 มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาผลไม้ ปริมาณที่เก็บหาได้เฉลี่ย 49.26 กิโลกรัมต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณผลไม้ที่เก็บหาได้ทั้งหมด 11,134.78 กิโลกรัม โดยมีมูลค่าของผลไม้ที่เก็บหาได้ทั้งหมด 328,030.62 บาท

การเก็บหาหน่อไม้ พบว่าราษฎรร้อยละ 89.8 มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาหน่อไม้ ปริมาณที่เก็บหาได้เฉลี่ย 76.81 กิโลกรัมต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณหน่อไม้ที่เก็บหาได้ทั้งหมด 17,358.53 กิโลกรัม โดยมีมูลค่าของหน่อไม้ที่เก็บหาได้ทั้งหมด 345,434.75 บาท

การเก็บหาหวาย พบว่า ราษฎร ร้อยละ 8.8 มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาหวาย ปริมาณที่เก็บหาได้เฉลี่ย 4.73 เส้นต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณหวายที่เก็บหาได้ทั้งหมด 1,070 เส้น โดยมีมูลค่าของหวายที่เก็บหาได้ทั้งหมด 54,570 บาท

การเก็บหาดอกแหม พบว่า ราษฎรร้อยละ 15.5 มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาดอกแหม ปริมาณที่เก็บหาได้เฉลี่ย 26.15 กิโลกรัมต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณที่เก็บหาดอกแหมทั้งหมด 5,910.10 กิโลกรัม โดยมีมูลค่าการเก็บหาทั้งหมด 133,390.96 บาท

การเก็บหาเห็ด พบว่า ราษฎร ร้อยละ 83.2 มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาเห็ด ปริมาณที่เก็บหาได้เฉลี่ย 40.59 กิโลกรัม ปริมาณเห็ดที่เก็บหาได้ทั้งหมด 91,744 กิโลกรัม โดยมีมูลค่าของเห็ดที่เก็บหาได้ทั้งหมด 191,011.01 บาท

การเก็บหาพืชผัก พบว่า ราษฎรร้อยละ 79.6 มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาพืชผัก ปริมาณที่เก็บหาได้เฉลี่ย 56.75 กิโลกรัมต่อครัวเรือน โดยมีปริมาณที่เก็บหาพืชผักได้ทั้งหมด 14,086.80 กิโลกรัม โดยมีมูลค่าของพืชผักที่เก็บหาได้ 293,850.65 บาท

การเก็บหาแมลงกินได้ พบว่า ราษฎรร้อยละ 20.8 มีการใช้ประโยชน์จากการเก็บหาแมลงกินได้ ปริมาณที่เก็บหาได้เฉลี่ย 2.94 กิโลกรัมต่อครัวเรือน มีปริมาณแมลงกินได้ที่เก็บหาได้ทั้งหมด 665.05 กิโลกรัม โดยมีมูลค่าของแมลงที่เก็บหาได้ทั้งหมด 52,499.05 บาท

มูลค่ารวมของการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย ทั้งหมด 6,307,248.89 บาท

ผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยครั้งนี้แบ่งการทดสอบสมมติฐานออกเป็น 15 สมมติฐาน พบว่า รายนุรักษ์ที่มีเพศ อายุ เฝ้าพันธุ์ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก อาชีพรอง จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนแรงงานในครัวเรือน ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐาน ขนาดพื้นที่ที่ถือครอง รายได้ของครัวเรือน รายจ่ายของครัวเรือน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของรายนุรักษ์แตกต่างกันมีการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่กันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (ตารางที่ 96)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในบริเวณพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย แขวงไชยบุรี ในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้โดยให้รายนุรักษ์ที่อาศัยอยู่บริเวณรอบพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย แขวงไชยบุรีมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และสร้างความสามัคคีให้กับรายนุรักษ์
2. เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพให้กับรายนุรักษ์ที่อาศัยอยู่บริเวณรอบพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย เพื่อให้รายนุรักษ์มีอาชีพ เสริมมากขึ้นทำให้รายนุรักษ์มีรายได้เพิ่มขึ้น เมื่อรายนุรักษ์มีความอยู่ดีทำให้การบุกรุกพื้นที่บริเวณป่าสงวนแห่งชาติลดลง
3. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรมีการเผยแพร่ความสำคัญของทรัพยากรป่าไม้และทำป้ายเขตแดนป่ากันชนแห่งนี้ไว้ในแต่ละบ้านที่ล้อมรอบเนื่องจากรายนุรักษ์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าแนวเขตกันชนของป่าสงวนแห่งชาติไม่มีประโยชน์ ทำให้รายนุรักษ์บางคนเข้าไปบุกรุกป่าสงวนแห่งชาติ
4. ในการศึกษาการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้พบว่า ทุกปัจจัยที่ศึกษามีผลต่อการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ ดังนั้นในการวางแผนจัดการป่ากันชนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมป่าไม้. 2531. การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า. ฝ่ายประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่
สำนักงานเลขานุการกรม กรมป่าไม้, กรุงเทพฯ.

_____. 2536. แผนการคุ้มครอง และจัดสรรป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้. กระทรวงเกษตรและป่าไม้,
เวียงจันทร์.

_____. 2551. กฎหมายว่าด้วยป่าไม้แห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. กระทรวง
เกษตรและป่าไม้, เวียงจันทร์.

กองอุทยาน. 2549. สถิติปริมาณน้ำฝน อุณหภูมิ และความชื้น. กองอุทยานสาขาไซบุรี, ไซบุรี.

คณะวนศาสตร์. 2540. รายงานการศึกษาด้านวนศาสตร์ชุมชนป่าสาธิตแม่ลาว อำเภอมงจี่ จังหวัด
ลำปาง. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

นิติ เรื่องพานิช. 2542. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. โครงการตำราชุดการจัดการ
และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ. คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
กรุงเทพฯ.

_____. 2548. ป่าและการป่าไม้ในประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 5. ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, กรุงเทพฯ.

แผนกกลไกกรรมและป่าไม้. 2551. รายงานการปฏิบัติแผนการจัดสรรและคุ้มครองป่าสงวนแห่งชาติ
น้ำปู้. แขวงไซบุรี.

เพิ่มศักดิ์ มกราภิรมย์. 2536. การจัดการเขตกันชน: แนวคิดและประเด็นในรายงานการประชุม
เรื่อง “การจัดการเขตกันชนในประเทศไทย” ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งภูมิภาค
เอเชียแปซิฟิก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ภูเวียง ลัดดาวงศ์. 2548. การคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติแบบยั่งยืน ดิน น้ำ และป่าไม้. กองประชุมสัมมนา การผลิตเกษตรแบบยั่งยืน, เวียงจันทน์.

มณฑล จำเริญพฤกษ์. 2539. **พื้นที่กันชน**. เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตรการเป็นวิทยากรด้านการจัดการพื้นที่อนุรักษ์. ศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

มานิช วงษ์สุริย์รัตน์. 2537. **แนวกันชนกับการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ขรรยง ถนอมพิชัย. 2536. รายงานการประชุม เรื่อง “การจัดการเขตกันชนในประเทศไทย”. ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

วัฒนา แก้วกำเนิด และ ทิพวรรณ ฉัตรชัยวัฒนา. 2536. เขตกันชนกับการคุ้มครองทรัพยากรในพื้นที่อนุรักษ์, น. 25 – 32. ใน รายงานการประชุม การจัดการเขตกันชนในประเทศไทย. ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

วราภรณ์ ศิริประเสริฐ. 2540. การใช้ทรัพยากรป่าไม้ของชุมชนบริเวณพื้นที่แนวกันชนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง จังหวัดอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วุฒิพล หัวเมืองแก้ว, เลิศ จันทนภาพ และ ปรีชา อ่องประเสริฐ. 2537. **ของป่ากับเศรษฐกิจครัวเรือนของชุมชนที่อยู่ใน และรายรอบพื้นที่อุทยานแห่งชาติผาแต้ม จังหวัดอุบลราชธานี**. คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

วิชา นิยม และ กิตติชัย รัตนะ. 2547. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อมเชิงบูรณาการ. ภาควิชาอนุรักษ์ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

สถาบันสำรวจดิน. 2550. การสำรวจ และสร้างแผนการนำใช้ทรัพยากรดิน. กระทรวงเกษตร และ
ป่าไม้, เวียงจันทน์.

สมศักดิ์ สุขวงศ์. 2536. เขตกันชน, น. 21 – 24. ใน รายงานการประชุม การจัดการเขตกันชนใน
ประเทศไทย. ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งภูมิภาคเอเชีย แปซิฟิก มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

_____ และ เพิ่มศักดิ์ มกรภิรมย์. 2536. รายงานการประชุมเรื่อง “การจัดการเขตกันชนใน
ประเทศไทย”. ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

สาธิต มรรคประเสริฐ. 2543. แนวทางการจัดการพื้นที่กันชนของอุทยานแห่งชาติพุเตย
กรณีศึกษา ตำบลวังยาว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุบงกช จามิกร. 2526. สถิติวิเคราะห์สำหรับงานวิจัยสังคมศาสตร์. ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

สุระ ศาสตรา. 2543. การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่แนวกันชนของเขต
รักษาพันธุ์สัตว์ป่า ห้วยขาแข้ง กรณีศึกษาบ้านคลองแสง จังหวัดอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุเทพ บุญประกอบ. 2543. สภาพเศรษฐกิจสังคม และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้ของชุมชน
บริเวณพื้นที่แนวกันชนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน (รอยต่อ 5 จังหวัด) จังหวัด
สระแก้ว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อภิชัย พันธเสน. 2545. ทำอย่างไรจึงจะได้ป่าและพื้นที่สีเขียวคืนมา. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักงาน
พิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

- อารี เพชรผด. 2539. **การบริหารความขัดแย้ง**. เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตรการเป็น
วิทยากรด้านการจัดการพื้นที่อนุรักษ์ เรื่อง การจัดการเขตกันชนและการแก้ไขความขัดแย้ง.
ศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- อุทิศ ภูอินทร์. 2538. **แนวทางการจัดการพื้นที่แนวกันชนรอบเขตอนุรักษ์**. ศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะ
วนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- อรรถพล นริยะพงศ์พันธุ์. 2542. **การพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ของชุมชนรายรอบเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
เขาอ่างฤๅไน เพื่อการพัฒนาระบบการจัดการป่าไม้ที่เหมาะสม และเป็นที่ยอมรับของสังคม
ชุมชน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- IUCN. 1986. **Managing Protected Areas in the Tropics**. Page Bus Norwick Ltd, UK.
- Mahajan, M.R. 1996. **Income generation through community forestry: case study form the
Koshi hills of Nepal, Income Generation through Community Forest**. RECOFTC,
Bangkok.
- Subhadhira, S., Y. Aphichatvullop, P. Kunurat and J. A. Hafner. 1987. **Case Study of Human
Forest Interaction in Northeast Thailand**. Final Report 2, Northeast Thailand Upland
social project, KU/KKU/FORD 8500391, Khon Kaen, Thailand.
- Yamane, T. 1973. **Statistics: An Introduction Analysis**. 3 rd ed. Harper International, Tokyo.

เลขที่แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

การพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้
แขวงไซยบุรี ในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

**Dependency on Forest Resource of People Residing Around Buffer Zone of
Nam Pui National Reserved Forest, Saiyaboury Province, Lao People's
Democratic Republic**

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามราษฎรที่อาศัยอยู่รอบป่ากันชนของป่าสงวน
แห่งชาติน้ำปู้แขวงไซยบุรี ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้
ในป่ากันชนป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้ และคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ จะไม่
มีผลกระทบกับตัวท่านแต่อย่างใด จึงขอให้ท่านตอบคำถามทุกข้อตามความเป็น
จริง อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาวิจัย

สถานะภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ () เป็นหัวหน้าครัวเรือน
() ผู้แทนหัวหน้าครัวเรือน

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ วันที่

บ้านเลขที่ หมู่ที่ ชื่อหมู่บ้าน

เมือง แขวง

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ หรือผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย X ลงใน () และเติมข้อความตามความเป็นจริงในช่องว่าง

1.1 เพศ () ชาย () หญิง

1.2 อายุ ปี

1.3 เผ่าพันธุ์

- () ลาวลุ่ม () ลาวเทิง
() ลาวสูง () อื่นๆ (ระบุ)
...

1.4 ระดับการศึกษา

- () ไม่ได้เรียน
() เรียนจบชั้นประถม (ระบุชั้น ป.....)
() เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
() เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
() เรียนจบอาชีวศึกษา ระดับ
() อื่นๆ ระบุ

1.5 อาชีพหลัก

- () รับราชการ(ระบุ) () ทำนา (ระบุ)
() ทำสวน(ระบุ) () ทำไร่(ระบุ)
() ค้าขาย(ระบุ) () รับจ้าง(ระบุ)
() อื่นๆ (ระบุ)

1.6 อาชีพรอง

- () ไม่มี
() มี (ระบุ)
() ทำนา(ระบุ) () ทำสวน(ระบุ)
() ทำไร่(ระบุ) () ค้าขาย(ระบุ)
() รับจ้าง(ระบุ) () อื่นๆ(ระบุ)

1.7 สถานะภาพสมรส

- () โสด () แต่งงานแล้วและอยู่ด้วยกัน
() หย่าร้าง () หม้าย

1.8 สถานะภาพทางสังคม หรือตำแหน่งหัวหน้าทางสังคม

- () ไม่มี
() มี ในกรณีที่
() ผู้ใหญ่บ้าน () ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
() กรรมการหมู่บ้าน () ตำรวจบ้าน
() และอื่นๆ (ระบุ)

1.9 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน มี คน ชาย คน หญิง คน

- () อายุต่ำกว่า 16 ปี คน ชาย คน หญิง คน
() อายุ 16 - 60 ปี คน ชาย คน หญิง คน
() อายุมากกว่า 60 ปี คน ชาย คน หญิง คน

1.10 การตั้งถิ่นฐานของครอบครัว

- () เกิดที่นี่
() อพยพมาจากที่อื่น (ระบุ) ซึ่งเป็น
() หมู่บ้านอื่นในเมืองเดียวกัน
() หมู่บ้านอื่นที่ต่างเมืองกัน
() เมืองอื่นในแขวงเดียวกัน
() แขวงอื่นในภาคเดียวกัน
() แขวงอื่นในภาคอื่นของประเทศ

ย้ายมาตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. รวมเวลาถึงปัจจุบันปี

1.11 ท่านมีที่ดินในครอบครอง หรือ ไม่

() ไม่มี โดย

() เช่าที่ทำกิน พื้นที่ไร่ ปลูกพืช..... ค่าเช่าบาทต่อปี

() อาศัยอยู่กับผู้อื่น

() มี โดยท่านถือครองที่ดินจำนวนทั้งหมดแปลง เนื้อที่รวมไร่

ดังนี้

แปลงที่	การใช้ประโยชน์ที่ดิน	เนื้อที่(ไร่)	สถานที่	เอกสารสิทธิ์	การได้มา	พ. ศ.	หมายเหตุ
.....							
.....							
.....							
.....							

หมายเหตุ :

การใช้ประโยชน์ที่ดิน 1 = ที่อยู่อาศัย 2 = พื้นที่ทำกิน 3 = ที่อยู่อาศัยร่วมกับที่ทำกิน

สถานที่ 1 = นอกแนวเขตป่ากันชน 2 = ในแนวเขตป่ากันชน

เอกสารสิทธิ์ 1 = สิทธิ์ในการคุ้มครอง 2 = ใบกรรมสิทธิ์

การได้มา 1 = เช่า 2 = ซื้อ 3 = ราชการมอบให้

1.12 ตำแหน่งของพื้นที่ทำกินหรือที่อยู่อาศัยของท่านที่อยู่ติดหรือใกล้กับแนวกันชนป่าสงวนแห่งชาติน้ำปู้หรือไม่

ระยะห่าง	จำนวนแปลง	เนื้อที่ (ไร่)
อยู่ห่างจากแนวกันชนประมาณ 1-2 กิโลเมตร		
อยู่ห่างจากแนวกันชนประมาณ 2-4 กิโลเมตร		
อยู่ห่างจากแนวกันชนมากกว่า 4 กิโลเมตร		

1.13 พื้นที่ทำกินอยู่ในปัจจุบันนี้พอเพียงต่อการดำรงชีพของครอบครัวหรือไม่

- () เพียงพอ
- () ไม่เพียงพอ เพราะ

1.14 ท่านต้องการจะขยายพื้นที่ทำกินอีกหรือไม่

- () ไม่คิด เพราะ
- () คิดจะขยาย โดยวิธี
- () จ้างจอบหรือแผ้วถางป่าเพิ่มเติม
- () เช่าผู้อื่น
- () ซื้อ
- () ขอให้ทางราชการช่วยเหลือ
- () อื่นๆ ระบุ

1.15 รายได้ของครัวเรือน (ทุกกิจกรรม) ในรอบปีที่ผ่านมา รวม บาทต่อปี
ดังนี้

- () รายได้จากอาชีพหลัก บาทต่อปี
- () รายได้จากอาชีพรอง บาทต่อปี

1.16 รายจ่ายของครัวเรือนในรอบปีที่ผ่านมา รวม บาทต่อปี
ดังนี้

- () ค่าใช้จ่ายในการทำการเกษตร (ระบุพืชที่ปลูก) บาทต่อปี
- () ค่าใช้จ่ายในการปศุสัตว์ (ต้นทุน) บาทต่อปี
- () ค่าใช้จ่ายอื่นๆ
- ก. ค่าใช้จ่ายประจำวัน บาทต่อเดือน บาทต่อปี
- ข. ค่ารักษาพยาบาล บาทต่อเดือน บาทต่อปี
- ค. ค่าเล่าเรียนบุตร บาทต่อปี บาทต่อปี
- ง. ค่าดอกเบี้ยเงินกู้ บาทต่อปี บาทต่อปี
- จ. ค่าภาษีอากร บาทต่อปี บาทต่อปี
- ฉ. อื่นๆ (ระบุ) เป็นเงิน บาทต่อปี

1.17 ปัจจุบันรายได้และรายจ่ายในครัวเรือนของท่าน เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว ปรากฏว่า

- () มีเงินเหลือเก็บ
() รายได้พอกับรายจ่าย
() รายได้น้อยกว่ารายจ่าย

ส่วนที่ 2: การรับรู้ ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

2.1 ท่านเคยได้รับข่าวสารที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มั้ยหรือไม่

- () ไม่เคย
() เคยได้รับ ถ้าเคยในปีผ่านมามีได้รับ ครั้ง

2.2 แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ท่านได้รับจากแหล่งใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () โทรทัศน์ () วิทยุ () หนังสือพิมพ์
() เพื่อนบ้านบอก () เจ้าหน้าที่ของรัฐ () ผู้ใหญ่บ้าน
() หอกระจายข่าว () อื่นๆ(ระบุ)

ข่าวที่ได้รับเรื่อง

2.3 ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มั้ยหรือไม่

- () ไม่เคย
() เคย จำนวน ครั้ง หลักสูตรที่ท่านได้ร่วมกิจกรรม คือ
() การป้องกันรักษาป่าไม้ () การอนุรักษ์สัตว์น้ำและสัตว์ป่า
() การป้องกันไฟป่า () การจัดสรรที่ดินป่าไม้
() การปลูกสร้างสวนป่า () อื่นๆ(ระบุ)

2.4 ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้ตอบตามความคิดของท่านว่าจะถูก หรือ ผิด

ข้อความ		ถูก	ผิด
1	การตัดไม้ทำลายป่า ทำให้เกิดความแห้งแล้ง		
2	การรบกวนของใบไม้ในป่า ทำให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น		
3	ทุกคนสามารถตัดไม้ในป่ามาใช้โดยไม่ได้รับการอนุญาต		

	ข้อความ	ถูก	ผิด
4	ป่าไม้เป็นแหล่งของปัจจัย 4 ได้แก่ อาหาร ที่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรคที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์		
5	การเผาป่าเป็นวิธีการที่ช่วยให้ธาตุอาหารจากดินไม่สูญเสียและทำให้พืชเจริญเติบโตเร็วขึ้น		
6	ป่าไม้เป็นสมบัติของทุกคน ดังนั้นทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการป้องกันคุ้มครองดูแลรักษาป่าไม้ให้คงอยู่ตลอดไป		
7	การทำไร่เลื่อนลอย ทำให้เรามีรายได้เพิ่มขึ้น		
8	การใช้ประโยชน์จากพื้นที่ป่าไม้ควรยึดถือ ระเบียบ ข้อกฎหมาย ของทางราชการ		
9	การแผ้วถางป่าให้เป็นพื้นที่เกษตรไม่ทำให้ป่าเสื่อมคุณภาพ		
10	การปลูกจิตสำนึกของประชาชนในท้องถิ่นให้เกิดความรัก ความหวงแหนป่า เป็นการรักษาป่าให้คงอยู่ตลอดไป		
11	ป่าไม้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่านานาชนิด		
12	การตัดไม้และการเก็บหาของป่าชนิดต่าง ๆ มาใช้ประโยชน์จำนวนมากไม่ทำให้ป่าเสื่อมคุณภาพ		

2.5 ท่านทราบหรือไม่ว่าแนวกันชนของป่าสงวนแห่งชาตินี้มีกฎหรือข้อห้ามใดบ้างต่อไปนี้

- ก. ข้อห้ามเกี่ยวกับการตัดไม้ () ทราบ () ไม่ทราบ
- ข. ข้อห้ามบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อขยายที่ดินทำกิน () ทราบ () ไม่ทราบ
- ค. ข้อห้ามเก็บของป่าประเภทหวงห้าม 1 และ 2 () ทราบ () ไม่ทราบ
- ง. ข้อห้ามล่าสัตว์ป่าประเภทหวงห้าม 1 และ 2 () ทราบ () ไม่ทราบ
- จ. ห้ามเข้าดำเนินกิจกรรมใดๆ เพื่อหาประโยชน์
เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ก่อน () ทราบ () ไม่ทราบ
- ฉ. ห้ามเคลื่อนย้ายหลักเขต ลบป้าย หรือเครื่องหมาย
อื่นๆทางราชการ () ทราบ () ไม่ทราบ

2.6 ท่านคิดว่าการกำหนดพื้นที่กันชนหรือแนวกันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย จะเป็นประโยชน์ต่อท่านและส่วนรวม หรือไม่

() ไม่มีประโยชน์

() มีประโยชน์ คือ

1)

2)

3)

4)

ส่วนที่ 3: การการพึงพิงทรัพยากรป่าไม้ ในป่ากันชนของป่าสงวนแห่งชาติน้ำปุย

3.1 โดยปกติ ท่านเข้าไปใช้ประโยชน์หรือทำกิจกรรมในป่ากันชนแห่งนี้กับใคร

() คนเดียว

() สมาชิกในครัวเรือน

() เพื่อนบ้าน

() อื่นๆ (ระบุ)

3.2 จำนวนครั้งที่ท่านเข้าไปใช้ประโยชน์หรือทำกิจกรรมในป่ากันชนแห่งนี้ ประมาณ ... ครั้งต่อเดือน หรือประมาณ ครั้งต่อปี

3.3 ท่านเคยถูกกล่าวตักเตือน ห้ามปรามมิให้เข้าไปใช้ประโยชน์หรือทำกิจกรรมในป่ากันชนแห่งนี้หรือไม่

() ไม่เคย

() เคย จาก 1) จำนวน ครั้ง เรื่อง

2) จำนวน ครั้ง เรื่อง

3) จำนวน ครั้ง เรื่อง

3.4 ท่านได้เข้าไปใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้ในบริเวณป่ากันชนหรือไม่

() ไม่ใช้ประโยชน์

() ใช้ประโยชน์ ได้แก่

การเก็บหาพืช

() ไม่ใช้ประโยชน์

() ใช้ประโยชน์

ชนิดไม้	ช่วงเดือนที่เก็บหา	จำนวนครั้งที่เก็บ	ปริมาณที่เก็บหาได้ (ม3)	ใช้ในครัวเรือน (ม3)	จำหน่าย (ม3)	ราคา (บาท/ม3)	สถานที่จำหน่าย (ระบุ)

การตัดไม้เพื่อมาสร้างหรือซ่อมแซมบ้าน

() ไม่ใช้ประโยชน์

() ใช้ประโยชน์

ชนิดไม้	ช่วงเดือนที่เก็บหา	จำนวนครั้งที่เก็บ	ปริมาณที่ตัดได้ (ม3)	ใช้สอยในครัวเรือน (ม3)	จำหน่าย (ม3)	ราคา (บาท/ม3)	สถานที่จำหน่าย (ระบุ)

การเก็บหาไม้ไผ่เพื่อมาทำเครื่องใช้ ทำรั้ว

() ไม่ใช้ประโยชน์

() ใช้ประโยชน์

ชนิด	ช่วงเดือนที่เก็บหา	จำนวนครั้งที่เก็บ	ปริมาณที่เก็บหาได้ (ลำ)	ใช้สอยในครัวเรือน (ลำ)	จำหน่าย (ลำ)	ราคา (บาท/ลำ)	สถานที่จำหน่าย (ระบุ)

การเก็บหาพืชสมุนไพร

() ไม่ใช้ประโยชน์

() ใช้ประโยชน์

ชนิด	ช่วงเดือนที่เก็บหา	จำนวนครั้งที่เก็บ	ปริมาณที่เก็บหาได้ (กก.)	ใช้สอยในครัวเรือน (กก.)	จำหน่าย (กก.)	ราคา (บาท/กก.)	สถานที่จำหน่าย (ระบุ)

การเก็บหาผลไม้ () ไม่ใช้ประโยชน์ () ใช้ประโยชน์

ชนิด	ช่วงเดือนที่เก็บหา	จำนวนครั้งที่เก็บ	ปริมาณที่เก็บหาได้ (กก.)	ใช้สอยในครัวเรือน (กก.)	จำหน่าย (กก.)	ราคา (บาท/กก.)	สถานที่จำหน่าย (ระบุ)

การเก็บหาหน่อไม้ () ไม่ใช้ประโยชน์ () ใช้ประโยชน์

ชนิด	ช่วงเดือนที่เก็บหา	จำนวนครั้งที่เก็บ	ปริมาณที่เก็บหาได้ (กก.)	ใช้สอยในครัวเรือน (กก.)	จำหน่าย (กก.)	ราคา (บาท/กก.)	สถานที่จำหน่าย (ระบุ)

การเก็บหาเห็ด () ไม่ใช้ประโยชน์ () ใช้ประโยชน์

ชนิด	ช่วงเดือนที่เก็บหา	จำนวนครั้งที่เก็บ	ปริมาณที่เก็บหาได้ (กก.)	ใช้สอยในครัวเรือน (กก.)	จำหน่าย (กก.)	ราคา (บาท/กก.)	สถานที่จำหน่าย (ระบุ)

การเก็บหาพืชผัก () ไม่ใช้ประโยชน์ () ใช้ประโยชน์

ชนิด	ช่วงเดือนที่เก็บหา	จำนวนครั้งที่เก็บ	ปริมาณที่เก็บหาได้ (กก.)	ใช้สอยในครัวเรือน (กก.)	จำหน่าย (กก.)	ราคา (บาท/กก.)	สถานที่จำหน่าย (ระบุ)

การเก็บหาแมลงกินได้

()

ไม่ใช้ประโยชน์

()

ใช้ประโยชน์

ชนิด	ช่วงเดือนที่ เก็บหา	จำนวนครั้ง ที่เก็บ	ปริมาณที่เก็บ หาได้ (กก.)	ใช้สอยใน ครัวเรือน (กก.)	จำหน่าย (กก.)	ราคา (บาท/ กก.)	สถานที่ จำหน่าย (ระบุ)

ส่วนที่ 4 : ปัญหาหรืออุปสรรคในการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ที่ท่านพบ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ขอใบ ที่ให้การร่วมมือในการให้ข้อมูล

ตารางผนวกที่ 1 การทดสอบความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

เลขที่ แบบสอบถาม	ข้อ1	ข้อ2	ข้อ3	ข้อ4	ข้อ5	ข้อ6	ข้อ7	ข้อ8	ข้อ9	ข้อ10	ข้อ11	ข้อ12	ข้อ13	ข้อ14	ข้อ15	คะแนน (x)	x^2
1	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	8	64
2	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	12	144
3	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	12	144
4	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	13	169
5	1	1	1	0	1	0	1	0	0	1	1	0	1	1	1	10	100
6	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	11	121
7	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	12	144
8	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	0	1	11	121
9	1	0	1	1	0	0	1	1	0	1	0	1	0	1	0	8	64
10	0	0	1	0	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	9	81
11	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	11	121
12	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	0	1	10	100
13	1	0	1	1	0	0	1	0	1	0	1	0	0	1	1	8	64

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

เลขที่ แบบสอบถาม	ข้อ1	ข้อ2	ข้อ3	ข้อ4	ข้อ5	ข้อ6	ข้อ7	ข้อ8	ข้อ9	ข้อ10	ข้อ11	ข้อ12	ข้อ13	ข้อ14	ข้อ15	คะแนน (x)	x^2
14	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0	10	100
15	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	12	144
16	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	12	144
17	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	12	144
18	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	12	144
19	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	11	121
20	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	11	121
21	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	0	1	1	10	100
22	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	12	144
23	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	12	144
24	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	11	121
25	1	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	10	100
26	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	12	144
27	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	11	121

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

เลขที่ แบบสอบถาม	ข้อ1	ข้อ2	ข้อ3	ข้อ4	ข้อ5	ข้อ6	ข้อ7	ข้อ8	ข้อ9	ข้อ10	ข้อ11	ข้อ12	ข้อ13	ข้อ14	ข้อ15	คะแนน (x)	x ²
28	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	11	121
29	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	11	121
30	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	11	121
ตอบถูก	19	23	23	24	21	22	19	19	23	23	26	21	21	18	24	326	106,276
p	0.63	0.77	0.77	0.80	0.70	0.73	0.63	0.63	0.77	0.77	0.87	0.70	0.70	0.60	0.80		
q	0.37	0.23	0.23	0.20	0.30	0.27	0.37	0.37	0.23	0.23	0.13	0.30	0.30	0.40	0.20		
pq	0.23	0.18	0.18	0.16	0.21	0.20	0.23	0.23	0.18	0.18	0.12	0.21	0.21	0.24	0.16	2.91	

$$\text{mean (x)} = 10.9$$

$$(\sum x^2)/n = 119.73$$

$$(\sum x/n)^2 = 118.08$$

$$K/K-1 = 1.03$$

$$s_x^2 = 1.65$$

$$[1 - \sum PQ]/s_x^2 = -0.8$$

$$KR20 : r_{xx} = k/k-1 \quad [1 - \sum pq]/s_x^2 = -0.7933$$